Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 1. jūnijā *

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – VNV pieņemtā *Banco Popular Español* noregulējuma shēma – Tiesības tikt uzklausītam – Pilnvaru deleģēšana – Tiesības uz īpašumu – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. un 20. pants un 21. panta 1. punkts

Lietā T-510/17

Antonio Del Valle Ruíz, Mehiko (Meksika), un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir iekļauti pielikumā [1], ko pārstāv *J. Pobjoy*, *barrister*, *B. Kennelly*, *QC*, un *S. Walker*, *solicitor*,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn* un *A. Steiblytė*, pārstāvji,

un

Vienotā noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *J. King* un *M. Fernández Rupérez*, pārstāves, kurām palīdz *B. Meyring*, *S. Schelo*, *F. Fernández de Trocóniz Robles*, *T. Klupsch* un *S. Ianc*, advokāti,

atbildētājas,

kuras atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *L. Aguilera Ruiz* un *J. Rodríguez de la Rúa Puig*, pārstāvji,

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *L. Visaggio*, *J. Etienne*, *M. Menegatti*, *M. Sammut*, *L. Stefani* un *M. Martínez Iglesias*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. de Gregorio Merino*, *J. Bauerschmidt*, *A. Westerhof Löfflerová* un *H. Marcos Fraile*, pārstāvji,

un

* Tiesvedības valoda – angļu.

[1] Pārējo prasītāju saraksts ir pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajai redakcijai.

Banco Santander, SA, Santandera (Spānija), ko pārstāv *J. Rodríguez Cárcamo*, *A. Rodríguez Conde*, *D. Sarmiento Ramírez-Escudero*, advokāti, un *G. Cahill*, *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt VNV izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmas pieņemšanu, kā arī Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1246 (2017. gada 7. jūnijs), ar ko apstiprina *Banco Popular Español S.A*. noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], G. De Bāre [*G. De Baere*] (referents) un G. Šteinfate [*G. Steinfatt*],

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 21. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesiskais regulējums

1 Pēc 2008. gada finanšu krīzes Eiropas Savienībā tika nolemts izveidot banku savienību, kuras pamatā būtu vispusīgs un detalizēts vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz visu iekšējo tirgu un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un jaunas sistēmas noguldījumu garantijām un banku noregulējumam.

2 Pirmo banku savienības izveides posmu veidoja vienota uzraudzības mehānisma (VUM) izveidošana ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 12. apsvērumu VUM būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka šīm kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Šim nolūkam ar Regulu Nr. 1024/2013 Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādnēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī.

3 Pēc tam tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.). Tās 1. apsvērumā ir norādīts:

"Nesenā finanšu krīze parādīja, ka Savienības līmenī nopietni trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām [..], kas ir nestabilas vai kļūst maksātnespējīgas. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šie problēmjautājumi bija svarīgs faktors, kas lika dalībvalstīm glābt iestādes, šim nolūkam izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Uzticamas atveseļošanas un noregulējuma sistēmas mērķis ir pēc iespējas lielākā mērā novērst šādas darbības nepieciešamību."

4 Direktīvas 2014/59 mērķis ir izveidot kopīgus noteikumus, lai minimāli saskaņotu valstu noteikumus, kas reglamentē banku noregulējumu Savienībā, un tajā ir paredzēta sadarbība starp noregulējuma iestādēm pārrobežu banku maksātnespējas gadījumos. Šajā ziņā Direktīvas 2014/59 3. panta 1. punktā it īpaši ir paredzēts, ka ikviena dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.

5 Tomēr, uzskatot, ka, pirmkārt, ar Direktīvu 2014/59 netiek panākta lēmumu pieņemšanas procesa centralizācija noregulējuma jomā, ka ar to galvenokārt tiek ieviesti noregulējuma instrumenti un katras dalībvalsts iestāžu rīcībā esošas kopīgās noregulējuma pilnvaras un ka tā atstāj tām rīcības brīvību attiecībā uz šo instrumentu izmantošanu un valsts noregulējuma finansēšanas shēmu izmantošanu, un uzskatot, otrkārt, ka ar šo direktīvu netiek pilnībā liegts dalībvalstīm pieņemt atsevišķus un potenciāli atšķirīgus lēmumus par pārrobežu grupu noregulējumu, tika nolemts izveidot vienotu noregulējuma mehānismu (VNM).

6 Tādējādi banku savienības izveides otrajā posmā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

7 Regulas Nr. 806/2014 12. apsvērumā ir norādīts:

"Efektīvu noregulējuma lēmumu nodrošināšana attiecībā uz bankām, kas kļūst maksātnespējīgas, Savienībā, tostarp attiecībā uz Savienības līmenī iegūta finansējuma izmantošanu, ir izšķiroši svarīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanai. Iekšējā tirgū banku maksātnespēja vienā dalībvalstī var ietekmēt visas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Efektīvu un vienotu noregulējuma noteikumu un vienlīdzīgu noregulējuma finansēšanas nosacījumu nodrošināšana visās dalībvalstīs ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, kurās bankas darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabotu iekšējā tirgus darbību. Banku sistēmas iekšējā tirgū ir savstarpēji cieši saistītas, banku grupas ir starptautiskas, un bankām ir liels ārvalstu aktīvu īpatsvars. Ja netiks ieviests VNM, banku krīzei dalībvalstīs, kas piedalās VUM, būtu spēcīgāka negatīvā sistēmiskā ietekme arī uz neiesaistītajām dalībvalstīm. VNM izveide nodrošinās neitrālu pieeju tādu banku jautājuma izskatīšanai, kas kļūst maksātnespējīgas, un tādējādi palielinās iesaistīto dalībvalstu banku stabilitāti un novērsīs krīzes negatīvās ietekmes izplatīšanos uz neiesaistītajām dalībvalstīm un līdz ar to atvieglos iekšējā

tirgus darbību kopumā. Gan iesaistītajās, gan neiesaistītajās dalībvalstīs noteiktajiem iestāžu sadarbības mehānismiem vajadzētu būt skaidriem, un nevajadzētu tieši vai netieši diskriminēt nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā vietu finanšu pakalpojumu sniegšanai."

8 Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 1. panta pirmo daļu ir izveidot vienotus noteikumus un vienotu procedūru 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, proti, bankām, kuru piederības jurisdikcijas uzraudzības iestāde ir ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro, vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro un kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību saskaņā ar 7. pantu Regulā Nr. 1024/2013 (skat. Regulas Nr. 806/2014 15. apsvērumu).

9 Regulas Nr. 806/2014 1. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šos vienotos noteikumus un šo vienoto procedūru piemēro Vienotā noregulējuma valde (VNV), kas izveidota saskaņā ar šīs pašas regulas 42. pantu, kopā ar Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju, kā arī valstu noregulējuma iestādēm, izmantojot VNM, kurš izveidots ar šo pašu regulu. Tāpat ir paredzēts, ka VNM atbalsta vienotais noregulējuma fonds (VNF).

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 16. panta 1. punktu VNV lemj par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja ir izpildīti šīs pašas regulas 18. panta 1. punktā paredzētie trīs nosacījumi.

11 Pirmais nosacījums paredz, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šī nosacījuma vērtējumu veic ECB pēc apspriešanās ar VNV vai VNV, un tas tiek uzskatīts par izpildītu, ja vienība atrodas vienā vai vairākās Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā uzskaitītajās situācijās.

12 Otrais nosacījums paredz, ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privātā sektora vai uzraudzības pasākumi pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju.

13 Trešais nosacījums paredz, ka noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, proti, ka tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

14 Regulas Nr. 806/2014 14. pantā ir norādīti šādi noregulējuma mērķi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus un aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

15 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, pirms VNV lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina attiecīgās vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

16 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu vērtējums ir lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa.

17 Ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu.

18 Rīkojoties noregulējuma procedūras ietvaros, VNV, Padomei un Komisijai ir jānodrošina, lai noregulējuma darbība tiktu veikta atbilstoši noteiktiem Regulas Nr. 806/2014 15. pantā uzskaitītajiem principiem, kuru vidū ir princips, saskaņā ar kuru zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri, kā arī princips, saskaņā ar kuru neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējuma darbībā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

19 Noregulējuma shēmā VNV nosaka noregulējuma instrumentu piemērošanu. Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā ir uzskaitīti dažādi pieejamie noregulējuma instrumenti, proti, uzņēmuma pārdošana, pagaidu iestādes izmantošana, aktīvu nodalīšana un iekšējā rekapitalizācija.

20 Noregulējuma shēmā VNV var arī īstenot attiecīgās vienības pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 19. pantu noregulējuma darbība var ietvert arī valsts atbalsta piešķiršanu vai VNF izmantošanu.

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, tiklīdz VNV ir pieņēmusi noregulējuma shēmu, tā to nekavējoties nosūta Komisijai. Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad VNV tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai iebilst pret noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa, proti, attiecībā uz atbilstību sabiedrības interešu kritērijam vai būtiskām izmaiņām VNF līdzekļu apmērā. Attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem diskrecionārajiem aspektiem Komisija divpadsmit stundu laikā pēc tam, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu, var ierosināt Padomei iebilst pret VNV pieņemto noregulējuma shēmu, iebildumu pamatojot ar to, ka tā neatbilst sabiedrības interešu kritērijam, vai apstiprināt VNV pieņemtajā noregulējuma shēmā norādīto VNF līdzekļu apmēru, vai iebilst pret būtiskām šīs summas izmaiņām. Noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad VNV nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

22 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 9. punktā ir norādīts, ka VNV nodrošina, ka attiecīgās valstu noregulējuma iestādes veic nepieciešamās noregulējuma darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Minētajām iestādēm adresē noregulējuma shēmu, un tajā iekļauj norādījumus šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai to īstenotu saskaņā ar šīs pašas regulas 29. pantu, īstenojot visas noregulējuma pilnvaras.

23 Pēc noregulējuma darbības veikšanas, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, lai novērtētu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja uzņēmums, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, būtu bijis pakļauts parastai maksātnespējas procedūrai, VNV nodrošina, ka vērtējumu veic neatkarīga persona. Šīs vērtēšanas rezultātā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, akcionāriem vai kreditoriem var tikt izmaksāta kompensācija, ja viņiem ir radušies lielāki zaudējumi nekā tie, kas būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

24 Prasītāji *Antonio Del Valle Ruíz* un citas fiziskas un juridiskas personas, kuru vārdi un nosaukumi ir norādīti pielikumā, bija akcionāri vai tiem piederēja obligācijas *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*") pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas attiecībā uz šo banku.

Par "Banco Popular" situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

25 *Banco Popular* grupa, kuras mātesuzņēmums bija *Banco Popular*, noregulējuma brīdī bija sestā lielākā Spānijas banku grupa.

26 2016. gadā *Banco Popular* palielināja kapitālu par 2,5 miljardiem euro.

27 2016. gada 5. decembrī VNV izpildsesijā pieņēma *Banco Popular* grupas noregulējuma plānu (turpmāk tekstā – "2016. gada noregulējuma plāns"). 2016. gada noregulējuma plānā augstākas prioritātes noregulējuma instruments bija Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments.

28 2017. gada 3. februārī *Banco Popular* publicēja savu 2016. gada ziņojumu, kurā tā paziņoja par vajadzību pēc īpašām rezervēm 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī jauna prezidenta iecelšanu amatā.

29 2017. gada 10. februārī *DBRS Ratings Limited (DBRS)* (tagad – *DBRS Morningstar*) pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, piešķirot tam negatīvu perspektīvu, ņemot vērā *Banco Popular* kapitāla vājināto situāciju saistībā ar būtiskākiem neto zaudējumiem nekā tie, kas bija paredzēti šī sprieduma 28. punktā minētajā tās gada ziņojumā, kā arī *Banco Popular* centienus samazināt joprojām lielo ienākumus nenesošo aktīvu uzkrājumu.

30 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* paziņoja iekšējās revīzijas rezultātus, norādot, ka varētu būt nepieciešamas korekcijas 2016. gada ziņojumā. Šie pielāgojumi tika veikti *Banco Popular* finanšu ziņojumā par 2017. gada pirmo ceturksni.

31 2017. gada 10. aprīlī *Banco Popular* akcionāru kopsapulcē valdes priekšsēdētājs paziņoja, ka banka plāno vai nu palielināt kapitālu, vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā grupas stāvokli pašu kapitāla un ienākumus nenesošo aktīvu ziņā. *Banco Popular* ģenerāldirektors tika aizstāts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā.

32 Pēc 2017. gada 3. aprīļa paziņojuma par vajadzību pielāgot 2016. gada finanšu rezultātus *DBRS* 6. aprīlī pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, saglabājot tā negatīvo perspektīvu. *Standart & Poor's* 2017. gada 7. aprīlī un *Moody's Investors service* (turpmāk tekstā – "*Moody's*") 2017. gada 21. aprīlī arī pazemināja *Banco Popular* reitingu ar negatīvu perspektīvu.

33 2017. gada aprīlī *Banco Popular* uzsāka privātas pārdošanas procedūru ar mērķi to pārdot spēcīgam konkurentam, kas atjaunotu tās finansiālo stāvokli. Termiņš, līdz kuram potenciālajiem pircējiem, kurus interesē *Banco Popular* iegāde, bija jāiesniedz savs piedāvājums, tika noteikts 2017. gada 10. jūnijā un pēc tam tika pārcelts līdz 2017. gada jūnija beigām.

34 2017. gada 5. maijā *Banco Popular* iesniedza savu finanšu ziņojumu par 2017. gada pirmo ceturksni, norādot zaudējumus 137 miljonu euro apmērā.

35 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība (*Liquidity Coverage Requirement*) nokrita zem minimālā 80 % sliekšņa, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.) 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

36 Ar 2017. gada 16. maija vēstuli *Banco Santander, SA* informēja *Banco Popular*, ka tā nevar iesniegt saistošu cenas piedāvājumu privātas pārdošanas procedūrā.

37 2017. gada 16. maijā *Banco Popular* paziņojumā par būtisku faktu *Comisión nacional del mercado de valores* (*CNMV*, Vērtspapīru tirgus valsts komisija, Spānija) norādīja, ka potenciālie pircēji ir izrādījuši interesi privātās pārdošanas procedūrā, bet nav saņemts neviens saistošs cenas piedāvājums.

38 2017. gada 19. maijā aģentūra *FITCH* pazemināja *Banco Popular* ilgtermiņa kredītreitingu.

39 2017. gada 23. maijā VNV priekšsēdētāja *Elke König* sniedza interviju televīzijas kanālam *Bloomberg*, kurā viņai tostarp tika uzdots jautājums par situāciju *Banco Popular*.

40 2017. gada maijā vairākos rakstos presē tika atspoguļotas *Banco Popular* grūtības. Piemēram, ir jāmin 2017. gada 11. maija raksts, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com* ar nosaukumu "*Saracho* liek steidzami pārdot *Popular JP Morgan* un *Lazard* maksātnespējas riska dēļ" ("*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*"). Šajā rakstā tiek norādīts, ka bankas prezidents bija pilnvarojis *JP Morgan* un *Lazard* rīkot steidzamu bankas pārdošanu maksātnespējas riska dēļ masveida individuālo un institucionālo klientu noguldījumu aizplūšanas dēļ un ka viņš uzskatīja, ka vienīgais veids, kā nodrošināt bankas dzīvotspēju, ir pilnīga un tūlītēja visas grupas pārdošana. Rakstā tiek norādīts, ka, "ņemot vērā nemainīgo noguldījumu aizplūšanu un ārējo finansēšanas avotu slēgšanu, bankai draud nopietns maksātnespējas risks un ka [tās prezidents] tādējādi bija spiests izmantot visdrastiskākos pasākumus un pakāpeniski atturēties no savu aktīvu pārdošanas, lai uzlabotu pašu kapitāla rādītājus un izpildītu ECB prasības".

41 2017. gada 15. maijā tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā ar nosaukumu "ECB divus mēnešus pārbauda *Banco Popular* pārdošanas procesa vidū" ("*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*") ir norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plāns, ko īstenoja tās prezidents, ir ticis veikts pēc ECB pārbaudes, ar kuru tika apstiprināts rezervju deficīts. Saskaņā ar šo rakstu ECB inspektori esot secinājuši, ka *Banco Popular* grūtības ir saistītas ar tās rezervju deficītu, lai segtu tās riska darījumus ar nekustamo īpašumu, un ka ir jāizvairās no gadījuma rakstura noguldījumu aizplūšanas. Šie inspektori esot pauduši arī savu neapmierinātību attiecībā uz 2016. gada pārskatu iesniegšanu.

42 2017. gada 31. maijā aģentūra *Reuters* publicēja rakstu ar nosaukumu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular*"). Šajā rakstā tostarp ir minēts, ka, atsaucoties uz Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu tikt likvidēta, ja tai neizdosies atrast pircēju. No šī raksta izriet, ka šis ierēdnis ir arī norādījis, ka VNV priekšsēdētāja nesen bija izteikusi "agrīnu brīdinājumu" un paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos.

43 Tajā pašā dienā VNV publicēja paziņojumu presei, kurā apstrīdēja šī raksta saturu.

44 2017. gada jūnija pirmajās dienās *Banco Popular* nācās saskarties ar masveida skaidras naudas izņemšanu.

45 2017. gada 5. jūnija rītā *Banco Popular* iesniedza pirmo pieteikumu par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco de España* (Spānijas Bankai) un pēcpusdienā – otru pieteikumu, kurā tika palielināta prasītā summa būtiskas likviditātes kustības dēļ. Pamatojoties uz Spānijas Bankas lūgumu un pēc tajā pašā dienā ECB veiktā vērtējuma par *Banco Popular* lūgumu par ārkārtas likviditātes palīdzību, ECB padome neizteica iebildumus par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* laikposmā līdz 2017. gada 8. jūnijam. *Banco Popular* saņēma daļu no šīs ārkārtas likviditātes palīdzības, pēc tam Spānijas Banka norādīja, ka tā nespēj sniegt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular*.

46 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu.

Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

47 2017. gada 23. maijā VNV uzdeva *Deloitte* kā neatkarīgam ekspertam veikt *Banco Popular* vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu.

48 2017. gada 24. maijā VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 34. pantu, pieprasīja no *Banco Popular* informāciju, kas nepieciešama vērtējuma veikšanai. 2017. gada 2. jūnijā tā arī lūdza *Banco Popular* sniegt informāciju par privātas pārdošanas procedūru, kā arī paredzēt piekļuvi nodrošinātajai virtuālajai datu zālei, ko pēdējā minētā bija izveidojusi šajā procedūrā.

49 2017. gada 3. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/06, kas adresēts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (*FROB*, Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds, Spānija), par *Banco Popular* pārdošanu. VNV apstiprināja, ka *FROB* var nekavējoties uzsākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja *FROB* prasības pārdošanai atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam. VNV īpaši norādīja, ka *FROB* ir jāsazinās ar pieciem potenciālajiem pircējiem, kuri tika aicināti iesniegt savu piedāvājumu privātajā pārdošanas procedūrā.

50 No pieciem potenciālajiem pircējiem divi nolēma nepiedalīties pārdošanas procedūrā, un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ.

51 2017. gada 4. jūnijā divi potenciālie pircēji, kuri bija nolēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA)* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai.

52 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu (turpmāk tekstā – "1. vērtējums"), piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.

53 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu.

54 Šajā vērtējumā ECB norādīja, ka iepriekšējos mēnešos *Banco Popular* bija būtiski pasliktinājusies tās naudas līdzekļu situācija, galvenokārt tādēļ, ka ir ievērojami izsmelta tās noguldījumu bāze. *Banco Popular* saskārās ar ievērojamu naudas līdzekļu aizplūšanu visos klientu segmentos. ECB uzskaitīja notikumus, kas izraisīja likviditātes problēmas, ar kurām nācās saskarties *Banco Popular*.

55 Šajā ziņā tā norādīja, ka 2017. gada februārī, iesniedzot savus gada pārskatus, *Banco Popular* bija atklājusi īpašu rezervju nepieciešamību 5,7 miljardu euro apmērā, kas 2016. gadā radīja zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī tās ilglaicīgā prezidenta, kurš bija uzsācis bankas stratēģijas pārskatīšanu, nomaiņu. Paziņojums par papildu rezervēm un zaudējumiem finanšu gada beigās izraisīja to, ka 2017. gada 10. februārī *DBRS* samazināja *Banco Popular* kredītreitingu, un *Banco Popular* klientiem radās lielas bažas, kas izpaudās kā būtiska negaidīta noguldījumu izņemšana un biežāks klientu apmeklējums bankas filiālēs.

56 ECB arī norādīja: tas, ka *Banco Popular* 2017. gada 3. aprīlī publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par vairāku iekšējo revīziju rezultātiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz iestādes finanšu pārskatiem, kā arī apstiprinājumu tam, ka iestādes prezidents-ģenerāldirektors tiks nomainīts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā, izraisīja vēl vienu noguldījumu izņemšanas vilni. ECB norādīja, ka šo noguldījumu izņemšanas vilni veicināja arī:

– *Standard & Poor's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 7. aprīlī;

– *Banco Popular* 2017. gada 10. aprīļa paziņojums par to, ka tā neizmaksāšot dividendes un ka varētu būt nepieciešams palielināt kapitālu vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā saspringto pašu kapitāla situāciju un nepieciešamo izlīdzinājumu ar citām bankām ienākumus nenesošu aktīvu segšanai;

– *Moody's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 21. aprīlī;

– 2017. gada pirmā ceturkšņa rezultātu, kas bija sliktāki nekā paredzēts, publiskošana;

– nepārtrauktais negatīvais atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos, kā, piemēram, 2017. gada 11. un 15. maija raksti, kas minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā, kas lika domāt, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par steidzamu bankas pārdošanu nenovēršama bankas maksātnespējas riska vai likviditātes trūkuma dēļ un ka no uzraudzības iestādes veiktās pārbaudes uz vietas izrietēja, ka bankai bija nepieciešami ievērojami papildu uzkrājumi.

57 ECB arī konstatēja, ka īpaši būtisks bija noguldījumu zaudējums kopš 2017. gada 31. maija pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļos tika izpausts fakts, ka banka varētu tikt likvidēta, ja notiekošais pārdošanas process netiks ļoti ātri pabeigts.

58 Turklāt ECB norādīja, ka, lai gan *Banco Popular* iepriekšējās nedēļās bija izstrādājusi dažādus pasākumus papildu likviditātes radīšanai un bija sākusi tos īstenot, ienākošo un vēl sagaidāmo plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai novērstu *Banco Popular* likviditātes pozīcijas samazināšanos vērtējuma veikšanas dienā. Tā arī norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, attiecībā uz kuru ECB padome 2017. gada 5. jūnijā nebija izteikusi iebildumus, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

59 ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* jau veiktie pasākumi nebija pietiekami efektīvi, lai mainītu tās naudas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos. Tā norādīja, ka *Banco Popular* kā alternatīvu pasākumu, lai garantētu tās spēju izpildīt savas saistības noteiktajā termiņā, mēģināja īstenot sabiedrības darījumu, proti, to pārdot spēcīgākam konkurentam. Tomēr ECB uzskatīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* naudas līdzekļu situācijas pasliktināšanos, pierādījumu neesamību par tās spēju tuvākajā nākotnē mainīt savu likviditātes situāciju un to, ka sarunas līdz šim nebija panākušas pozitīvu rezultātu, šāda privāta darījuma apstiprinājums nebija paredzams termiņā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

60 ECB konstatēja, ka tajā pašā laikā nebija pieejami agrīni uzraudzības vai iejaukšanās pasākumi, kas ļautu nekavējoties atjaunot *Banco Popular* naudas līdzekļu situāciju un nodrošināt tai pietiekami daudz laika, lai tā varētu īstenot sabiedrības darījumu vai rast citu risinājumu. ECB kā kompetentās iestādēs rīcībā esošie pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 104. panta un Direktīvas 2014/59 27.–29. panta vai Regulas Nr. 1024/2013 16. panta transponēšanu valsts tiesībās nevarēja nodrošināt, ka *Banco Popular* spēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, ņemot vērā novēroto likviditātes pasliktināšanās apmēru un tempu.

61 Noslēgumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgo noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka zaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citus likvīdus, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, iespējams, nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

62 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas maksātnespējas iespējamības situācijā.

63 Tajā pašā dienā *FROB* sagatavoja vēstuli, kurā bija ietverta informācija par pārdošanas procedūru un kurā piedāvājumu iesniegšanas termiņš tika noteikts 2017. gada 6. jūnija pusnaktī.

64 Tajā pašā dienā *BBVA*, viens no diviem potenciālajiem *Banco Popular* pircējiem, arī informēja *FROB*, ka tā neiesniegšot piedāvājumu.

65 Tāpat 2017. gada 6. jūnijā *Deloitte* iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – "2. vērtējums"), kas sagatavots saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem. Šajā vērtējumā tostarp *Banco Popular* ekonomiskā vērtība tika aprēķināta 1,3 miljardu euro vērtībā labākajā gadījumā, mīnus 8,2 miljardu euro apmērā visnelabvēlīgākajā gadījumā un mīnus 2 miljardu euro apmērā atbilstoši visprecīzākajiem aprēķiniem.

66 2017. gada 7. jūnijā *Banco Santander* iesniedza saistošu cenas piedāvājumu.

67 Ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV, ka *Banco Santander* 7. jūnijā plkst. 3.12 iesniedza piedāvājumu un ka *Banco Santander* piedāvātā cena par *Banco Popular* akciju pārdošanu bija 1 EUR. *FROB* paziņoja, ka tās padome ir izvēlējusies *Banco Santander* par izraudzīto pretendentu konkursa kārtībā notikušajā *Banco Popular* pārdošanas procedūrā un ir nolēmusi ierosināt VNV, lai VNV lēmumā par *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanu par pircēju tiktu izraudzīta *Banco Santander*.

Par 2017. gada 7. jūnija "Banco Popular" noregulējuma shēmu

68 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular* noregulējuma shēmu (turpmāk tekstā – "noregulējuma shēma"), pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014.

69 Saskaņā ar noregulējuma shēmas 1. pantu VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru no noregulējuma dienas.

70 Tādējādi VNV uzskatīja, pirmkārt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, ka nav citu pasākumu, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Šajā ziņā VNV norādīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, nodrošinātu bankas kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērstu ievērojamu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

71 Noregulējuma shēmas 5.1. pantā VNV nolēma:

"*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs darbības pārdošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, nododot akcijas pircējam. Pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas."

72 Noregulējuma shēmas 6. pants attiecas uz pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanu un uzņēmuma pārdošanas instrumentu. 6.1. pantā VNV norādīja, kādus pasākumus tā ir veikusi, piemērojot savas Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās norakstīšanas pilnvaras.

73 Tādējādi noregulējuma shēmas 6.1. pantā VNV nolēma:

– vispirms, norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālo summu 2 098 429 046 EUR apmērā, kā rezultātā pilnībā tika anulētas *Banco Popular* akcijas;

– pēc tam konvertēt visu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā lēmuma par noregulējuma shēmu pieņemšanas brīdī, pamatsummu *Banco Popular* jaunemitētajās akcijās ("jaunās I akcijas");

– pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā šīs "jaunās I akcijas" tiks anulētas pilnā apmērā;

– visbeidzot, konvertēt visu otrā līmeņa kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* no jauna emitētajās "jaunajās II akcijās".

74 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā ir paredzēts, ka šie norakstīšanas un konvertācijas pasākumi ir balstīti uz 2. vērtējumu, ko apstiprina pārredzamā un atklātā pārdošanas procesa, ko veic Spānijas noregulējuma iestāde *FROB*, rezultāti.

75 Noregulējuma shēmas 6.5. pantā VNV norādīja, ka tā īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu, un noteica, ka "jaunās II akcijas" brīvi un bez jebkādām trešo personu tiesībām vai privilēģijām tiek pārvestas *Banco Santander* apmaiņā pret pirkuma cenas 1 EUR samaksu. Tika precizēts, ka pircējs jau ir piekritis pārvešanai.

76 VNV arī norādīja, ka "jauno II akciju" pārvešana būtu jāveic, pamatojoties uz 2017. gada 7. jūnija pircēja saistošo piedāvājumu, un tā būtu jāīsteno *FROB* saskaņā ar 2015. gada 18. jūnija *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Likums 11/2015 par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu) (*BOE* Nr. 146, 2015. gada 19. jūnijs, 50797. lpp.).

77 Noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13.

78 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30 Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), un paziņoja to VNV. Tādējādi noregulējuma shēma stājās spēkā tajā pašā dienā.

79 No Lēmuma 2017/1246 4. apsvēruma izriet:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

80 Tajā pašā dienā *FROB* veica vajadzīgos pasākumus noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. pantu. Saistībā ar minēto *FROB* piekrita *Banco Popular* jauno akciju, kas iegūtas, konvertējot otrā līmeņa kapitāla instrumentus ("jaunās II akcijas"), pārvešanai uz *Banco Santander*.

Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas

81 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* nosūtīja VNV Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzēto vērtējumu par atšķirīgu attieksmi, kas tika veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "3. vērtējums"). 2018. gada 31. jūlijā *Deloitte* nosūtīja VNV šī vērtējuma papildinājumu, kurā tika labotas dažas formālas kļūdas.

82 2018. gada 28. septembrī pēc apvienošanās ar pievienošanu *Banco Santander* kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību pārņēmēju.

83 2020. gada 17. martā VNV pieņēma lēmumu SRB/EES/2020/52, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, ir piešķirama kompensācija. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2020, C 91, 2. lpp.). Šajā lēmumā VNV uzskatīja, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, nav tiesību saņemt kompensāciju no VNF atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

84 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 4. augustā, prasītāji cēla šo prasību.

85 Ar dokumentu, kas kancelejā iesniegts 2017. gada 31. oktobrī, VNV saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 3. punktu lūdza Vispārējai tiesai uzdot veikt pierādījumu savākšanas pasākumus attiecībā uz konkrētu pielikumā minēto dokumentu iesniegšanu. Ar 2017. gada 6. decembra lēmumu Vispārējā tiesa nolēma noraidīt šo pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumu šajā tiesvedības stadijā.

86 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2017. gada 6. un 21. novembrī un 5. un 13. decembrī, *Banco Santander*, Padome, Spānijas Karaliste un Eiropas Parlaments lūdza atļaut tiem iestāties šajā tiesvedībā Komisijas un VNV prasījumu atbalstam. Ar 2019. gada 12. aprīļa rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva iestāties lietā *Banco Santander*, un ar 2019. gada 17. aprīļa lēmumu tika atļauts iestāties lietā Padomei, Spānijas Karalistei un Parlamentam. Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome un *Banco Santander* iesniedza savus procesuālos rakstus, un prasītāji un VNV noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par tiem.

87 2018. gada 13. februārī Vispārējā tiesa, īstenojot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt jaunāko noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju un 2. vērtējuma nekonfidenciālo versiju, kas bija publicētas tās tīmekļvietnē. VNV iesniedza dokumentus noteiktajā termiņā.

88 2018. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva pusēm rakstveida jautājumus. Puses un VNV atbildēja uz šo lūgumu noteiktajā termiņā.

89 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2018. gada 9. oktobrī, prasītāji lūdza Vispārējo tiesu, izmantojot procesa organizatorisko pasākumu un pamatojoties uz Reglamenta 88. pantu, uzdot Komisijai un VNV iesniegt zināmu skaitu dokumentu, kuru saraksts ir pievienots pieteikumam. Komisija un VNV iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu noteiktajā termiņā.

90 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs atbilstoši Reglamenta 27. panta 5. punktam tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas trešajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

91 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 7. oktobrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu. Komisija, VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome iesniedza savus apsvērumus par šo jauno pierādījumu noteiktajos termiņos.

92 Pēc trešās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.

93 Vispārējā tiesa 2021. gada 15. martā, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja Komisiju un VNV iesniegt vairākus dokumentus. VNV 2021. gada 30. marta vēstulē atbildēja, ka pieprasītie dokumenti daļēji ir konfidenciāli un ka tos

varētu iesniegt, ja Vispārējā tiesa noteiktu pierādījumu savākšanas pasākumu. Komisija 2021. gada 30. marta vēstulē atbildēja, ka tās rīcībā nav pieprasītā dokumenta un ka līdz ar to tā to nevar iesniegt.

94 2021. gada 15. aprīlī Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūdza VNV iesniegt dokumentu. VNV 2021. gada 20. aprīļa vēstulē norādīja, ka pieprasītais dokuments ir konfidenciāls un ka tā to varētu iesniegt, ja Vispārējā tiesa noteiktu pierādījumu savākšanas pasākumu.

95 Ar 2021. gada 21. maija rīkojumu Vispārējā tiesa, pamatojoties, pirmkārt, uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta pirmo daļu un, otrkārt, Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu, kā arī 103. pantu, uzdeva VNV iesniegt noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma, ECB 2017. gada 6. jūnija vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* pilnās redakcijas. Vispārējā tiesa arī uzdeva VNV iesniegt *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* nekonfidenciālo versiju.

96 Ar 2021. gada 16. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa izņēma no lietas materiāliem dokumentu, kurus VNV iesniedza, izpildot 2021. gada 21. maija rīkojumu, konfidenciālās versijas un nosūtīja prasītājiem, Komisijai, Spānijas Karalistei, Parlamentam, Padomei un *Banco Santander* 2017. gada 6. jūnija *Banco Popular* vēstuli ECB bez tās pielikuma.

97 Tā kā divi trešās palātas paplašinātā sastāvā locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iecēla divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.

98 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausītas 2021. gada 21. jūnija tiesas sēdē.

99 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt noregulējuma shēmu un Lēmumu 2017/1246 (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie lēmumi");

– piespriest VNV un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

100 VNV un Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

101 *Banco Santander*, Spānijas Karalistes un Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

102 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību, ciktāl tā ir pamatota ar iebildēm par Regulas Nr. 806/2014 prettiesiskumu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

103 Prasības pamatošanai prasītāji izvirza deviņus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. un 47. pantā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kā arī samērīguma princips. Otrais pamats attiecas uz Hartas 41. un 47. panta pārkāpumu. Trešais pamats attiecas uz tiesību uz īpašumu pārkāpumu. Ceturtais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta pārkāpumu. Piektais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpumu. Sestais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punkta pārkāpumu. Septītais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Astotais pamats attiecas uz samērīguma principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu. Devītais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 22. pantu ir pārkāpti ar pilnvaru deleģēšanu saistītie principi.

104 Vispirms jānorāda, ka attiecībā uz Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjomu prasītāji atsaucas uz 2013. gada 18. jūlija spriedumu Komisija u.c./*Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518), apgalvojot, ka Vispārējai tiesai ir jāveic pilnīga pārbaude un it īpaši jāpārbauda apgalvoto faktu patiesums pēc būtības, ņemot vērā attiecīgo informāciju un pierādījumus, kā arī jāizvērtē to pierādījuma spēks, ņemot vērā lietas apstākļus un attiecīgās personas iesniegtos apsvērumus. Šī prasība tiek pastiprināta, ja, kā tas ir šajā gadījumā, prasītāji netika uzklausīti noregulējuma procedūras laikā.

105 VNV norāda, ka Vispārējas tiesas veiktās tiesas pārbaudes tvērums ir tāds, kā tas ir noteikts judikatūrā, kas piemērojama tiesību aktam, kura pamatā ir noteikumi, ar kuriem attiecīgajai iestādei ir piešķirta rīcības brīvība un kuri attiecas uz ekonomiskiem un īpaši tehniskiem jautājumiem.

106 Šajā ziņā jānorāda, ka judikatūrā Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms ir ierobežots gan situācijās, kurās apstrīdētais akts ir balstīts uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, gan tad, ja runa ir par sarežģītu ekonomisku vērtējumu.

107 Pirmkārt, attiecībā uz situācijām, kurās Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši attiecībā uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai, nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai šīs iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu vērtējumu, jo tām vienīgajām LESD ir uzticēts šis uzdevums (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts, un 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76. punkts; skat. arī spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Deza*/*ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

108 Otrkārt, runājot par pārbaudi, ko Savienības tiesas veic Savienības iestāžu sniegtajam vērtējumam par sarežģītiem ekonomiskiem faktiem, tā veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Tātad arī šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai kompetentas Savienības iestādes veiktais ekonomiskais novērtējums nav jāaizstāj ar savējo (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, 34. punkts; 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 16. janvāris, *Iberpotash*/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

109 Tā kā lēmumi, kas VNV jāpieņem noregulējuma procedūras ietvaros, ir balstīti uz ļoti sarežģītu ekonomisku un tehnisku izvērtēšanu, ir jāuzskata, ka principi, kas izriet no šī sprieduma 107. un 108. punktā minētās judikatūras, ir piemērojami pārbaudei, kas jāveic tiesai.

110 Tomēr, lai gan VNV ir piešķirta rīcības brīvība ekonomiskos un tehniskos jautājumos, tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no VNV interpretācijas par ekonomiskajiem datiem, uz kuriem balstīts tās lēmums, pārbaudes. Kā Tiesa nospriedusi, pat sarežģītu vērtējumu gadījumā Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šī informācija aptver visu to atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šī informācija pamato no tās izrietošos secinājumus (skat. spriedumus, 2007. gada 22. novembris, Spānija/*Lenzing*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. punkts un tajā minētā judikatūra; 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

111 Šajā ziņā, lai konstatētu, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu pamatot noregulējuma shēmas atcelšanu, prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu šīs shēmas ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2018. gada 14. jūnijs, *Lubrizol France*/Padome, C-223/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:442, 39. punkts; 1996. gada 12. decembris, *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, 59. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

112 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izvērtēt pirmajā un devītajā pamatā izvirzītās iebildes par prettiesiskumu, pēc tam – ceturto, piekto un sesto pamatu un, visbeidzot, otro, trešo, septīto un astoto pamatu.

Par pirmo pamatu par iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu esot pārkāptas tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Hartas 41. un 47. pantā, kā arī samērīguma princips

113 Prasītāji norāda uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu, pamatojoties uz LESD 277. pantu. Šis pamats ir iedalīts trīs daļās, apgalvojot, ka šajā pantā paredzētā procedūra pārkāpj, pirmkārt, tiesības tikt uzklausītam, kas paredzētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, otrkārt, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Hartas 47. pantā, un, treškārt, samērīguma principu.

114 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 277. pantā ir izteikts vispārējais princips, ar kuru jebkurai pusei, lai panāktu tāda lēmuma atcelšanu, kurš to skar tieši un individuāli, tiek garantētas tiesības apstrīdēt iestāžu iepriekš pieņemtu tiesību aktu spēkā esamību, kas kalpo par apstrīdētā lēmuma tiesisko pamatu, ja šai lietas pusei saskaņā ar LESD 263. pantu nebija tiesību celt tiešo prasību pret šiem tiesību aktiem, kas tai rada sekas un kurus tā nevar lūgt atcelt (skat. spriedumu, 2020. gada 17. decembris, *BP/FRA*, C-601/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:1048, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

115 Tā kā LESD 277. panta mērķis nav ļaut lietas dalībniekam apstrīdēt jebkāda vispārpiemērojama akta piemērojamību, pamatojot jebkādu prasību, aktam, kura prettiesiskums tiek izvirzīts, jābūt tieši vai netieši piemērojamam lietā, kas ir prasības priekšmets (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

116 Tādējādi atcelšanas prasību, kas vērstas pret individuāliem lēmumiem, gadījumā Tiesa ir piekritusi, ka iebildi par prettiesiskumu var pamatoti izvirzīt pret vispārpiemērojama akta noteikumiem, kurš ir minēto lēmumu pamatā vai kuram ir tieša juridiska saikne ar šiem lēmumiem. Savukārt Tiesa nosprieda, ka nav pieņemama tāda iebilde par prettiesiskumu, kas ir izvirzīta pret tādu vispārpiemērojamu aktu, kura piemērošanas pasākums nav individuālais apstrīdētais lēmums (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra).

Par pirmo daļu, kas attiecas uz to, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāptas tiesības tikt uzklausītam

117 Prasītāji norāda, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajā noregulējuma procedūrā nav ievērotas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam, jo tajā nav paredzēta iespēja vienības akcionāriem un kreditoriem, kuru tiesības ir skartas, darīt zināmu savu viedokli pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas.

118 VNV un Parlaments apgalvo, ka gadījumā, ja noregulējamās iestādes akcionāriem būtu Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītiem, šīs tiesības tiktu atzītas pat tad, ja Regulā Nr. 806/2014 nebūtu tieši paredzētas normas. Tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav tiešas tiesību normas, kurā būtu paredzēta akcionāru uzklausīšana, neizraisot šīs regulas prettiesiskumu, ciktāl neviens noteikums šādu uzklausīšanu neaizliedzot.

119 Jānorāda, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

120 Tiesības tikt uzklausītam garantē ikvienai personai iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli. Turklāt ir jāprecizē, ka tiesībām tikt uzklausītam ir divējāds mērķis. Pirmkārt, tās palīdz pēc iespējas precīzākai un pareizākai lietas izmeklēšanai un faktu konstatēšanai, un, otrkārt, tās ļauj nodrošināt efektīvu ieinteresētās personas aizsardzību. Tiesību tikt uzklausītam mērķis it īpaši ir garantēt, lai ikviens nelabvēlīgs lēmums tiktu pieņemts, pilnībā pārzinot lietu, un tām it īpaši ir mērķis ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai sniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu

tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts, vai arī, lai tam būtu noteikts saturs (skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, EĀDD/*De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).

121 Jānorāda, ka Tiesa ir apstiprinājusi tiesību tikt uzklausītam nozīmīgumu un to ļoti plašo piemērojamību Savienības tiesību sistēmā, uzskatot, ka šīs tiesības ir jāpiemēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā šāda prasība nav tieši paredzēta (skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 85. un 86. punkts un tajos minētā judikatūra; 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/*RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 7. novembris, *ADDE* /Parlaments, T-48/17, EU:T:2019:780, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

122 Tādējādi, ņemot vērā, ka šīs tiesības ir Savienības tiesību pamatprincips un vispārīgais princips, tiesību uz aizstāvību principa, kurā ietilpst tiesības tikt uzklausītam, piemērošanu nevar nedz izslēgt, nedz ierobežot ar tiesību normu, un tā ievērošana līdz ar to ir jānodrošina gan tad, ja pilnībā nepastāv īpašs tiesiskais regulējums, gan tad, ja ir tiesiskais regulējums, kurā nav ņemts vērā minētais princips (skat. spriedumu, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

123 Tādējādi tiesību tikt uzklausītam – kā Savienības tiesību sistēmas pamatprincipa un pamattiesību – piemērošanas jomā ietilpst gadījums, kad iestāde plāno pieņemt nelabvēlīgu aktu, proti, aktu, kas nelabvēlīgi var ietekmēt personas vai attiecīgās dalībvalsts intereses, un šo tiesību piemērošana nav atkarīga no tā, vai atvasinātajās tiesībās šajā ziņā ir paredzēta tieša tiesību norma (spriedums, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 64. punkts).

124 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 121. apsvērumu šajā regulā tiek ņemtas vērā pamattiesības un ievērotas tiesības, brīvības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tā būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Otrkārt, nevienā Regulas Nr. 806/2014 tiesību normā nav nedz tieši izslēgtas, nedz ierobežotas attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesības tikt uzklausītiem noregulējuma procedūras laikā.

125 Tādējādi, pretēji prasītāju apgalvotajam, tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav konkrēta noteikuma, kas paredzētu uzklausīt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionārus pirms lēmuma pieņemšanas, nevar tikt interpretēts kā tiesību tikt uzklausītam absolūta liegšana visos apstākļos, apdraudot šo tiesību būtisko saturu. Prasītāji kļūdaini apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pants ļaujot izslēgt tiesības tikt uzklausītam visos gadījumos, nevis tikai steidzamības gadījumos.

126 Turklāt ir jānorāda, kā to dara Komisija, Padome un Parlaments, ka noregulējuma darbības, ko VNV noteikusi Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras beigās, priekšmets ir vienības noregulējums. Vienība, kas ir noregulējuma priekšmets, ir jāuzskata par personu, attiecībā uz kuru ir veikts individuāls pasākums un attiecībā uz kuru Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir garantētas tiesības tikt uzklausītam.

127 Tādējādi ir jāņem vērā, ka šīs vienības akcionāri un kreditori nav noregulējuma darbības adresāti, un šī darbība nav arī attiecībā pret tiem pieņemts individuāls lēmums.

128 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV var īstenot vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, rīkojoties saskaņā ar šīs regulas 18. pantā noteikto procedūru.

129 Tādējādi regulas 18. pantā paredzētā procedūra, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret attiecīgās vienības akcionāriem un kreditoriem, var izraisīt tādas noregulējuma darbības īstenošanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to intereses.

130 Šī sprieduma 121. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts. Līdz ar to nevar izslēgt, ka vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāri un kreditori noregulējuma procedūrā var atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītiem.

131 Tomēr tiesību tikt uzklausītam īstenošana var tikt pakļauta ierobežojumiem atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam, saskaņā ar kuru:

"Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības."

132 Tādējādi ir jāpārbauda, vai tas, ka Regulā Nr. 806/2014 nav tiesību normas, kurā būtu tieši paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana minētās regulas 18. pantā paredzētās procedūras ietvaros, ir tiesību tikt uzklausītam īstenošanas ierobežojums, kas atbilst Hartas 52. panta 1. punktam.

133 Tiesa ir uzskatījusi, ka tādas pamattiesības kā tiesības uz aizstāvību nav absolūta priekšrocība, bet var ietvert ierobežojumus ar nosacījumu, ka tie faktiski atbilst vispārējas nozīmes interesēm, uz ko ir vērsts konkrētais pasākums, un attiecībā uz izvirzīto mērķi tie nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas pašā būtībā aizskar šādi garantētās tiesības (skat. spriedumus, 2013. gada 10. septembris, G. un R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 20. decembris, *Prequ'Italia*, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

134 Šajā ziņā VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome apgalvo, ka akcionāru tiesību tikt uzklausītam ierobežojums esot pamatots, pirmkārt, ar mērķi nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti un, otrkārt, ar nepieciešamību nodrošināt noregulējuma lēmumu efektivitāti, kuri ir jāpieņem ātri.

135 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka vairākos Regulas Nr. 806/2014 apsvērumos, it īpaši tās 12., 58. un 61. apsvērumā, ir norādīts, ka finanšu tirgu stabilitāte ir viens no ar šo regulu ieviesto noregulējuma mehānismu mērķiem.

136 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu noregulējuma darbība tiek uzskatīta par sabiedrības interesēs esošu, ja tā ir vajadzīga, lai ar samērīgiem līdzekļiem sasniegtu vienu vai vairākus šīs pašas regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Viens no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzētajiem noregulējuma mērķiem ir it īpaši mērķis "izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu", kā arī "aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem".

137 Šajā ziņā Tiesa norāda, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā. Bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Turklāt bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts; 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

138 Tiesa nolēma, ka mērķis nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, tikmēr izvairoties no lieliem valsts izdevumiem un samazinot konkurences izkropļojumus, pieder pie šāda veida sevišķām sabiedrības interesēm (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 69. punkts).

139 Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – "ECT") 2004. gada 1. aprīļa lēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6. punkts) uzskatīja, ka tādās ekonomiski jutīgās jomās kā banku sistēmas stabilitāte valstīm ir plaša rīcības brīvība un ka līdz ar to tas, ka akcionārs nevar piedalīties bankas pārdošanas procedūrā, nebija nesamērīgi, ņemot vērā leģitīmos mērķus aizsargāt kreditoru tiesības un saglabāt pienācīgu bankas maksātnespējas administrāciju.

140 Jānorāda arī uz 2016. gada 8. novembra spriedumu *Dowling* u.c. (C-41/15, EU:C:2016:836), kas pasludināts sakarā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Padomes Otrās direktīvas 77/91/EEK (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.), 8., 25. un 29. panta interpretāciju. Šī lieta attiecās uz valsts iestāžu ārkārtas pasākumu, kura mērķis bija ar kapitāla palielināšanas palīdzību novērst tādas sabiedrības maksātnespēju, kura – pēc iesniedzējtiesas domām – apdraud Savienības finansiālo stabilitāti. Tiesa uzskatīja, ka aizsardzība, kas ar Otro direktīvu 77/91 ir piešķirta akciju sabiedrības akcionāriem un kreditoriem attiecībā uz tās pamatkapitālu, nav attiecināma uz tādu valsts pasākumu, kas apstiprināts nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā un kura mērķis ir novērst sistēmisku apdraudējumu Savienības finanšu stabilitātei, kas rodas attiecīgās sabiedrības pašu līdzekļu nepietiekamības dēļ (spriedums, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 50. punkts). Tiesa piebilda, ka Otrās direktīvas 77/91 normas neaizliedz tādu ārkārtas pasākumu attiecībā uz akciju sabiedrības pamatkapitālu, kādu bija veikušas valsts iestādes bez šīs sabiedrības kopsapulces apstiprināšanas nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā, lai novērstu sistēmisku risku un nodrošinātu Savienības finanšu stabilitāti (skat. spriedumu, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

141 Šie apsvērumi pēc analoģijas ir piemērojami tādas bankas bijušo akcionāru situācijai, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra saskaņā ar Regulu Nr. 806/2014.

142 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā norādītais noregulējuma otrais mērķis, proti, nodrošināt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju turpinātību, arī ietilpst vispārējo interešu mērķī aizsargāt finanšu tirgu stabilitāti.

143 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 2. panta 1. punkta 35. apakšpunktu iestādes kritiski svarīgas funkcijas ir definētas kā "darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību".

144 Šajā ziņā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/778 (2016. gada 2. februāris), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz apstākļiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pilnībā vai daļēji var atlikt ārkārtas *ex post* maksājumus, un par kritērijiem darbību, pakalpojumu un operāciju noteikšanai attiecībā uz kritiski svarīgajām funkcijām un darbības jomu un saistīto pakalpojumu noteikšanu attiecībā uz galvenajām darbības jomām (OV 2016, L 131, 41. lpp.), 6. panta 1. punktā ir paredzēti kritiski svarīgo funkciju noteikšanas kritēriji. Runa ir par funkciju, ko nodrošina iestāde trešām pusēm, kas nav saistītas ar iestādi vai grupu, un attiecībā uz kuru ir iespējams, ka tās darbības pēkšņa pārtraukšana, visticamāk, radītu būtisku negatīvu ietekmi trešām pusēm, radītu kaitīgu ietekmi vai apdraudētu tirgus dalībnieku vispārējo uzticēšanos saistībā ar attiecīgās funkcijas sistēmisku nozīmību trešām pusēm un iestādes vai grupas, kas nodrošina šo funkciju, sistēmisku nozīmību.

145 Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa garantēt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību nolūks ir izvairīties no šo funkciju pārtraukšanas, kas varētu radīt traucējumus ne tikai attiecīgajā tirgū, bet arī visai Savienības finanšu stabilitātei.

146 Līdz ar to noregulējuma darbība, ņemot vērā, ka tās mērķis ir saglabāt vai atjaunot kredītiestādes finansiālo stāvokli, it īpaši, ciktāl tā ir alternatīva tās likvidācijai, ir jāuzskata par tādu, kas faktiski atbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

147 No iepriekš minētā izriet, ka noregulējuma procedūrai, kas ieviesta ar Regulu Nr. 806/2014 un aprakstīta tās 18. pantā, ir vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

148 Otrām kārtām, vairāki Regulas Nr. 806/2014 apsvērumi liek domāt, ka tad, kad noregulējuma darbība kļūst nepieciešama, tā ir jāveic ātri. Runa tostarp ir par šīs regulas 26., 31. un 53. apsvērumu, kā arī it īpaši tās 56. apsvērumu, kuros ir paredzēts, ka, lai ierobežotu finanšu tirgu un ekonomikas traucējumus, noregulējuma procedūra būtu jāīsteno īsā laika posmā.

149 Šajā ziņā Tiesa ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 8. apsvērumu ir ieviest efektīvākus noregulējuma mehānismus, kuriem būtu jābūt svarīgam instrumentam, lai novērstu kaitējumu, ko iepriekš ir izraisījusi banku kļūšana par maksātnespējīgām, un ka šāds mērķis paredz ātru lēmumu pieņemšanu, kā par to liecina minētās regulas 18. pantā paredzētie īsie termiņi, lai netiktu apdraudēta finanšu stabilitāte (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. punkts).

150 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka, ja ECB uzskata, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā nekavējoties paziņo savu vērtējumu Komisijai un VNV. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, ja VNV pati veic vērtējumu, par to nekavējoties paziņo ECB. Ja ir izpildīti tā 1. punktā izklāstītie nosacījumi, VNV

pieņem noregulējuma shēmu, kuru saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu tūlīt pēc tās pieņemšanas nosūta Komisijai. Tad Komisijai ir 24 stundu termiņš noregulējuma shēmas apstiprināšanai vai iebildumu izteikšanai.

151 No tā izriet, ka, ja vienība atbilst noregulējuma darbības veikšanas nosacījumiem, proti, pirmkārt, tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privāta rakstura vai uzraudzības pasākumi novērsīs tās maksātnespēju saprātīgā termiņā un treškārt, ka tās noregulējums ir nepieciešams, lai sasniegtu vienu vai vairākus no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minētajiem mērķiem, tās pašas regulas 18. pants paredz, ka lēmums jāpieņem ļoti īsā laikā.

152 Šādas ātras lēmumu pieņemšanas mērķis it īpaši ir nodrošināt attiecīgās vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst vienības maksātnespējas sekas attiecībā uz finansiālo stabilitāti. Lēmuma pieņemšanas ātrums tādējādi ir nosacījums tā efektivitātei.

153 Tādējādi Tiesa jau ir nolēmusi, ka steidzamība, kas prasa tūlītēju kompetentās iestādes rīcību, attaisno tiesību tikt uzklausītām ierobežošanu personām, kuras skar veiktie pasākumi vides atbildības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 9. marts, *ERG* u.c., C-379/08 un C-380/08, EU:C:2010:127, 67. punkts) un lauksaimniecības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. jūnijs, *Dokter* u.c., C-28/05, EU:C:2006:408, 76. punkts).

154 Turklāt līdzekļu iesaldēšanas pasākumu jomā Tiesa ir nospriedusi, ka pamatojuma, uz kuru ir balstīta personas vārda vai organizācijas nosaukuma sākotnējā iekļaušana to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi, paziņošana pirms šīs iekļaušanas varētu apdraudēt Savienības tiesībās noteikto līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumu efektivitāti. Lai sasniegtu piemērojamās regulas mērķi, šiem pasākumiem jau pēc to dabas ir jāpiemīt pārsteiguma momentam un tie ir jāpiemēro nekavējoties (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338.–340. punkts; 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. punkts, un 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 51. punkts).

155 Iemeslu, kas ir saistīti arī ar Savienības tiesībās izvirzīto mērķi un tajās paredzēto pasākumu efektivitāti, dēļ Savienības iestādēm nav arī pienākuma uzklausīt prasītājus pirms to sākotnējās iekļaušanas to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341. punkts, un 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 103. punkts).

156 Tas tā ir vēl jo vairāk gadījumos, kad tiesību tikt uzklausītam ierobežojums skar nevis vienību, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, bet gan tās akcionārus vai kreditorus.

157 Tāpat ir jānorāda, ka savā 2004. gada 1. aprīļa lēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) ECT konstatēja, ka maksātnespējīgas bankas kā uzņēmuma, kurš turpina darboties, pārdošana ir veikta, lai panāktu ātru un skaidrāku tās kreditoru prasījumu apmierināšanu, kuri to gaidīja jau vairākus gadus, un maksātnespējas procedūras ātru pabeigšanu. Līdz ar to bankas pārdošanai paredzētajā procedūrā vienkāršība un ātrums bija ļoti nepieciešami. Ja tiesību aktā būtu paredzēts, ka maksātnespējas tiesai ir

pienākums konsultēties ar visiem bankas akcionāriem un kreditoriem, tas izraisītu procedūras būtisku palēninášanos un līdz ar to kreditoriem izmaksājamo summu un maksātnespējas procedūras pabeigšanas papildu kavēšanos.

158 2005. gada 24. novembra spriedumā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136. punkts) ECT nosprieda, ka tādā ekonomiski jutīgā jomā kā banku sistēmas stabilitāte un noteiktās situācijās var pastāvēt primāra nepieciešamība rīkoties ar vislielāko rūpību un bez brīdinājuma, lai novērstu neatgriezenisku kaitējumu bankai, tās noguldītājiem un citiem kreditoriem vai banku un finanšu sistēmai kopumā.

159 Turklāt tas, ka noregulējuma darbība var radīt iejaukšanos attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesībās uz īpašumu, nevar attaisnot pienākumu piešķirt tiem tiesības tikt uzklausītiem pirms tās veikšanas.

160 Šajā ziņā Vispārējā tiesa 2018. gada 13. jūlija sprieduma *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c. (T-680/13, EU:T:2018:486) 282. punktā jau uzsvēra, ka piemērojamām procedūrām ir jāsniedz konkrētajai personai pienācīga iespēja aizstāvēt savas intereses kompetentajās iestādēs. Lai nodrošinātu šīs prasības, kas ir Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK"), kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 1. protokola 1. pantam raksturīga prasība, ievērošanu, jāaplūko piemērojamās procedūras vispārīgi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368. punkts un tajā minētā judikatūra; 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 119. punkts, un ECT, 2004. gada 20. jūlijs, *Bäck* pret Somiju, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56. punkts). Tātad minēto prasību nevar interpretēt tādējādi, ka ieinteresētajai personai ir jāvar visos gadījumos aizstāvēt kompetentajās iestādēs savas intereses, pirms tiek veikti pasākumi, ar ko tiek aizskartas tās tiesības uz īpašumu (šajā nozīmē skat. ECT, 2006. gada 19. septembris, *Maupas* un citi pret Franciju, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20. un 21. punkts).

161 Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tas tā ir it īpaši tad, ja, kā tas ir noregulējuma darbības gadījumā, attiecīgie pasākumi nav uzskatāmi par sankciju un ietilpst īpašā steidzamības kontekstā. Šajā pēdējā minētajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, ka runa ir par to, lai novērstu konkrēto banku neizbēgamā sabrukuma risku, lai saglabātu dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī, lai izvairītos no kaitējuma citām eurozonas dalībvalstīm. Iepriekšējas apspriešanas procedūras īstenošana, kuras ietvaros vairāki tūkstoši konkrēto banku noguldītāju un akcionāru būtu varējuši lietderīgi aizstāvēt savas intereses, pirms tiek pieņemtas kaitējumu radošās tiesību normas, būtu nenovēršami novilcinājusi pasākumu, kuru mērķis bija novērst šādu sabrukumu, piemērošanu. Tādējādi tiktu būtiski apdraudēts mērķis saglabāt šīs dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti un izvairīties no kaitējuma pārējām eurozonas dalībvalstīm (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 282. punkts un tajā minētā judikatūra).

162 Šo vērtējumu apstiprināja Tiesa, kura uzskatīja, ka Vispārējā tiesa savu argumentāciju pamatoti balstīja uz ECT 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā *Mamatas* un citi pret Grieķiju (EC:ECHR:2016:0721JUD006306614), no kura izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru ikvienam tiesību uz īpašumu ierobežojumam ir jābūt noteiktam likumā, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka pirms šī likuma pieņemšanas būtu jāapspriežas ar attiecīgajām personām, it īpaši tad, ja šāda iepriekšēja apspriešanās būtu nenovēršami novilcinājusi to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir novērst

attiecīgo banku sabrukumu (spriedums, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./ *K. Chrysostomides & Co.* u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159. punkts).

163 Turklāt ir jāuzskata, ka nepieciešamība rīkoties ātri, neinformējot vienības akcionārus un kreditorus par to skarošās noregulējuma procedūras neizbēgamību, ir vērsta uz to, lai novērstu šīs vienības situācijas pasliktināšanos, kas kaitētu noregulējuma darbības efektivitātei. Proti, ja bankas akcionāri vai obligāciju turētāji tiktu informēti par to, ka tā varētu tikt pakļauta noregulējuma procedūrai un ka tādējādi tā ir tikusi uzskatīta par tādu, kura atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tas varētu tos mudināt pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt masveida noguldījumu izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un tiktu apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama tāda risinājuma pieņemšana, kas varētu kavēt tās likvidāciju.

164 Šajā ziņā, kā tas izriet no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma, jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas var ietekmēt attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses.

165 Līdz ar to ir jāuzskata, ka konsultēšanās ar attiecīgās vienības akcionāriem un kreditoriem pirms noregulējuma darbības veikšanas ieviešana Regulā Nr. 806/2014 izraisītu būtisku procedūras palēninášanu un apdraudētu gan darbības mērķu sasniegšanu, gan tās efektivitāti.

166 Turklāt VNV apgalvo, ka baumām par finanšu iestādēm vai finanšu tirgiem var būt tālejošas sekas un ka tāpēc tai ir jānodrošina procedūru konfidencialitāte. Ciktāl noregulējuma darbības potenciāli skarto personu uzklausīšana varētu izraisīt informācijas atklāšanu par turpmākajiem pasākumiem, ir sagaidāma negatīva ietekme uz finanšu stabilitāti, ņemot vērā šīs informācijas sistēmisko nozīmīgumu.

167 Prasītāju apgalvojums, ka otrais vispārējo interešu mērķis, uz kuru atsaucas VNV, ir konfidencialitātes aizsardzība, ir balstīts uz nepareizu VNV argumentu izpratni. Ar šo argumentu VNV apgalvo, ka procedūras konfidencialitāte ir nepieciešams līdzeklis, lai aizsargātu vispārējās intereses nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti.

168 Turklāt prasītāji apgalvo, ka jebkādas bažas par informācijas izpaušanu varētu novērst ar stingriem konfidencialitātes noteikumiem.

169 Šis arguments izriet no nepareizas izpratnes par procesa konfidencialitātes aizsardzības mērķi. Informācija, kas nav izpaužama, jo īpaši akcionāriem, attiecas uz noregulējuma procedūras īstenošanu. Jāņem vērā risks, ka akcionāri, kas pirms lēmuma pieņemšanas ir informēti par šo procedūru, varētu tikt mudināti atsavināt savas daļas, kas varētu pasliktināt vienības situāciju un izraisīt maksātnespējas risku, bet sistēmiski nozīmīgu banku gadījumā – izraisīt kaitīgas ietekmes izplatīšanās risku visā tirgū.

170 Turklāt, kā norāda Komisija, tā kā nav zināma vienības akcionāru identitāte, noregulējuma iestādei būtu tie publiski jāaicina izteikt savu viedokli, kas izraisītu banku panikas risku. Padome arī norāda, ka, ņemot vērā to, ka akcijas un obligācijas tirgos tiek tirgotas nepārtraukti, praksē būtu neiespējami noteikt, ar kuriem individuālajiem un institucionālajiem ieguldītājiem sazināties.

171 Tāpēc akcionāru konfidencialitātes saistības, pat ja tās būtu identificējamas, nevar novērst finanšu stabilitātes apdraudējumu, ko rada informācijas izplatīšana par to, ka vienībai ir piemērota noregulējuma procedūra.

172 Prasītāji tiesas sēdē norādīja, ka akcionāru uzklausīšana noregulējuma darbības sagatavošanas posmā pirms tiek uzskatīts, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, esot iespējama, jo šajā posmā to neierobežo steidzamība.

173 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētā noregulējuma procedūra sākas, tiklīdz ir izpildīti paredzētie nosacījumi, un ka noregulējuma plānošanas posmi neietilpst šajā procedūrā. Līdz ar to prasītāju arguments nevar likt apšaubīt Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras tiesiskumu. Katrā ziņā šī sprieduma 169. un 170. punktā minētie apsvērumi nepieļauj apspriešanos ar attiecīgās vienības akcionāriem ne tikai pēc Regulas Nr. 806/2014 18. pantā minētās procedūras uzsākšanas, bet arī pasākuma sagatavošanas posmā.

174 No visa iepriekš minētā izriet, ka noregulējamās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana pirms noregulējuma darbības veikšanas apdraudētu finanšu tirgu stabilitātes un vienības kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktības mērķus, kā arī noregulējuma procedūras ātruma un efektivitātes prasības.

175 Līdz ar to tādas tiesību normas neesamība, kurā būtu paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras ietvaros, ir tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kas ir pamatots un nepieciešams, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķi, un tas atbilst samērīguma principam atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam.

176 Šo secinājumu neliek apstrīdēt citi prasītāju argumenti.

177 Pirmkārt, prasītāji atsaucas uz Komisijas dienestu 2012. gada 6. jūnija darba dokumentu SWD/2012/166 final "ietekmes novērtējums, kas pievienots dokumentam Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EEK, kā arī Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010" (turpmāk tekstā – "ietekmes novērtējums"), kurā Komisija esot atzinusi, ka akcionāriem ir tiesības "izteikt savus iebildumus pret pārstrukturēšanas pasākumiem".

178 Šajā ziņā pietiek konstatēt, kā to darīja VNV, ka prasītāju minētajā ietekmes novērtējuma izvilkumā ir tieša atsauce uz tiesībām uz taisnīgu lietas izskatīšanu un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas ir noteiktas ECPAK 6. un 13. pantā. Tāpēc šis izvilkums attiecas uz akcionāru tiesībām uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli pret jau noteiktu pasākumu, bet to nevar interpretēt kā atsauci uz tiesībām tikt uzklausītam pirms lēmuma par noregulējumu pieņemšanas.

179 Otrkārt, prasītāji atsaucas uz ECT 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999). Tie apgalvo, ka šajā lietā valsts iestāde ir atņēmusi bankai bankas licenci, par to iepriekš nebrīdinot un nedodot tai iespēju celt prasību. ECT esot secinājusi, ka, ņemot vērā tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu nozīmīgo vietu demokrātiskā sabiedrībā, Bulgārijas tiesas lēmums ievērot Bulgārijas Nacionālās bankas lēmumu, nepakļaujot to nekādai kritikai vai apspriešanai, apvienojumā ar to, ka nav nekādu iespēju pārbaudīt šo lēmumu tiešas pārbaudes procedūrā, nav pamatots.

180 Kā uzsver paši prasītāji, ECT 2005. gada 24. novembra sprieduma *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999), kā arī ECT 2008. gada 19. jūnija sprieduma *Ismeta Bačić* pret Horvātiju (CE:ECHR:2008:0619JUD004359506) galvenais elements ir apgalvojums, ka ECPAK 6. panta 1. punkts ir piemērojams maksātnespējas procedūrai.

181 Tādējādi, kā norāda Komisija un VNV, ECT 2005. gada 24. novembra spriedums lietā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999) attiecās uz ECPAK 6. panta 1. punktā paredzēto tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu, jo Bulgārijas tiesību aktos nebija paredzēts tiesiskās aizsardzības līdzeklis pret Bulgārijas Nacionālās bankas lēmumu par bankas licences atsaukšanu, un tas skāra vienīgi attiecīgās finanšu iestādes procesuālās tiesības, nevis akcionāru un kreditoru tiesības. Šis spriedums neattiecās uz tiesībām tikt uzklausītam pirms lēmuma pieņemšanas, tāpēc tam nav nozīmes.

182 Treškārt, prasītāji atsaucas arī uz atsevišķu dalībvalstu tiesību aktiem, kuros kreditoriem un akcionāriem ir dota iespēja iesniegt apsvērumus maksātnespējas procesa laikā.

183 Pietiek konstatēt, kā to dara VNV, ka valsts maksātnespējas procedūras nav salīdzināmas ar noregulējuma procedūru atbilstoši Regulai Nr. 806/2014. Valsts maksātnespējas procedūrā kreditorus uzklausa pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas. Tādējādi, kā norāda VNV, līdz ar maksātnespējas procesa uzsākšanu kaitējums akcionāriem un kreditoriem jau ir izpaudies un maksātnespējas atklāšana to nevar saasināt. Turpretī, attiecībā uz noregulējuma procedūru informācijas izpaušana attiecīgās vienības kreditoriem par iespējamo noregulējumu var radīt nopietnas negatīvas sekas.

184 Turklāt, kā VNV norādīja savā 2004. gada 1. aprīļa lēmumā lietā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ECT uzskatīja, ka pienākums apspriesties ar akcionāriem un kreditoriem maksātnespējas procedūrā izraisītu procesa aizkavēšanos un ka vairākuma akcionāru neiespējamība piedalīties procesā nav nesamērīga, ņemot vērā leģitīmos mērķus aizsargāt bankas kreditoru tiesības un saglabāt pienācīgu bankas maksātnespējas mantas pārvaldību.

185 No visa iepriekš minētā izriet, ka ir jānoraida iebilde par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu, jo tajā paredzētā procedūra pārkāpjot tiesības tikt uzklausītam, ciktāl tajā nav paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana.

186 Tādēļ pirmā daļā ir jānoraida.

Par otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību

187 Prasītāji apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajā procedūrā nav ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo nav paredzēta šīs procedūras pārbaude tiesā. Atcelšanas prasības esamība Vispārējā tiesā nevar novērst tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, jo tā nav kompetenta uzdot attiecīgajai iestādei veikt pasākumus, lai atceltu aktus, ar kuriem tiek īstenots noregulējums.

188 Prasītāji būtībā apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pants pārkāpj tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tajā nav paredzēta tiesneša iejaukšanās pirms noregulējuma lēmuma pieņemšanas.

189 Jāatgādina, ka Hartas 47. panta, kurā vēlreiz apstiprināts efektīvas tiesiskās aizsardzības princips, pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas ar Savienības tiesībām, ir tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus. Pati efektīvas pārbaudes tiesā, kas ir paredzēta, lai nodrošinātu Savienības tiesību normu ievērošanu, esamība ir raksturīga tiesiskuma pastāvēšanai (skat spriedumu, 2020. gada 6. oktobris, *Bank Refah Kargaran*/Padome, C-134/19 P, EU:C:2020:793, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

190 Pietiek konstatēt, ka prasītāju arguments ir balstīts uz kļūdainu Hartas 47. pantā paredzēto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tvēruma interpretāciju. Hartas 47. pantā ir garantētas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību pret nelabvēlīgu aktu pēc tā pieņemšanas, nevis pirms šīs pieņemšanas.

191 Pēc noregulējuma darbības veikšanas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību garantē iespēja iesniegt atcelšanas prasību saskaņā ar LESD 263. pantu par VNV pieņemtajiem lēmumiem atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 86. pantam un par Komisijas lēmumiem, kā arī iespēja iesniegt prasību par zaudējumu atlīdzību.

192 Saistībā ar atcelšanas prasību, kas celta par noregulējuma darbību, Vispārējā tiesa var pārbaudīt VNV īstenotās procedūras atbilstību Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajām prasībām. Tādējādi prasītāji nevar pamatoti apgalvot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētā procedūra nav pakļauta nekādai pārbaudei tiesā.

193 Turklāt prasītāji apgalvo, ka atcelšanas prasības esamība Vispārējā tiesā nevar novērst tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, jo Vispārējās tiesas kompetencē neesot uzdot attiecīgajai iestādei veikt pasākumus, lai atceltu aktus, ar kuriem tiek īstenots noregulējums.

194 Jānorāda, ka Hartas 47. panta mērķis nav grozīt Līgumos paredzēto pārbaudes tiesā sistēmu, it īpaši noteikumus par Savienības tiesā celto tiešo prasību pieņemamību, kā tas izriet arī no paskaidrojumiem saistībā ar šo 47. pantu, kas atbilstoši LES 6. panta 1. punkta trešajai daļai un Hartas 52. panta 7. punktam ir jāņem vērā, to interpretējot (skat. spriedumus, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 25. februāris, *VodafoneZiggo Group* /Komisija, C-689/19 P, EU:C:2021:142, 136. punkts un tajā minētā judikatūra).

195 Pietiek atgādināt, ka, lai gan Savienības tiesai nav pilnvaru izdot rīkojumu attiecībā uz VNV, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 86. panta 4. punktu un LESD 266. pantu VNV ir pienākums veikt nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.

196 Tāpēc ir jāuzskata, ka tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav paredzēta tiesu varas iejaukšanās noregulējuma lēmuma pieņemšanas procedūrā, nav uzskatāms par Hartas 47. panta pārkāpumu.

197 Visbeidzot, prasītāji kļūdaini atsaucas uz judikatūru par ierobežojošiem pasākumiem, saskaņā ar kuru pienākuma paziņot lēmuma pamatojumu ievērošana ir nepieciešama, lai šādu pasākumu adresāti varētu aizstāvēt savas tiesības iespējami labākajos apstākļos un lai tiktu ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

198 Atšķirībā no ierobežojošiem pasākumiem, ar kuriem personai piemēro individuālu ekonomisku un finansiālu sankciju (līdzekļu iesaldēšana), noregulējuma shēma nav individuāls pasākums, kas vērsts pret attiecīgās vienības akcionāriem. Tāpēc prasītāju minētā judikatūra, saskaņā ar kuru personai, kurai piemēro ierobežojošu pasākumu, kā šāda lēmuma adresātam ir jābūt informētai par tā iemesliem, šajā lietā nav piemērojama.

199 No tā izriet, ka ir jānoraida iebilde par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu, ciktāl ar to tiekot pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, un līdz ar to otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāpts samērīguma princips

200 Prasītāji apgalvo, ka, ciktāl šī pamata pirmajās divās daļās izklāstīto iemeslu dēļ Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajā noregulējuma procedūrā nav ievērotas tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, tā neatbilst samērīguma principam, jo tā pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu Regulas Nr. 806/2014 122. apsvērumā noteiktos mērķus, proti, "izveidot efektīvu un lietderīgu vienotu tiesisko regulējumu vienību noregulējumam un nodrošināt noregulējuma noteikumu konsekventu piemērošanu".

201 Pietiek atgādināt, pirmkārt, ka pirmajā daļā tika secināts, ka attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru neuzklausīšana noregulējuma procedūras ietvaros bija pamatota ar vispārējo interešu mērķi un bija nepieciešama, ievērojot samērīguma principu, atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam. Otrkārt, no otrās daļas analīzes izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētā procedūra pārkāptu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

202 Tādēļ, tā kā pirmās divas daļas tika noraidītas, ir jānoraida arī trešā daļa.

203 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmajā pamatā izvirzītā iebilde par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu ir noraidāma kā nepamatota.

Par devīto pamatu par iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 22. pantu esot pārkāpti pilnvaru deleģēšanas principi

204 Prasītāji norāda uz Regulas Nr. 806/2014 18. un 22. panta prettiesiskumu, pamatojoties uz LESD 277. pantu, jo ar šiem pantiem esot pārkāpti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteiktie pilnvaru deleģēšanas principi.

205 Prasītāji norāda, ka VNV lēmums par to, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā uzskaitītie nosacījumi, ietver plašu rīcības brīvību. VNV veicot sarežģītus ekonomiskus vērtējumus un tādējādi piedaloties reālas ekonomikas politikas īstenošanā. VNV esot plaša rīcības brīvība lemt par noregulējuma instrumentu, kas jāpieņem saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 6. punktu un 22. pantu. Tie apgalvo, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punkta noteikumiem, saskaņā ar kuriem Komisija noregulējuma shēmu apstiprina 24 stundu laikā, tiek apieti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteiktie principi. Ņemot vērā noteikto termiņu, VNV lemjot par noregulējuma politiku un Komisija vienīgi veicot apstiprināšanas funkciju.

206 Komisija, VNV, Padome un Parlaments būtībā apgalvo, ka ar Regulu Nr. 806/2014 noteiktā procedūra atbilst 1958. gada 13. jūnija spriedumam lietā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7). Savienības likumdevējs neesot deleģējis VNV rīcības brīvību, jo VNV noregulējuma shēmai esot saistošas juridiskas sekas vienīgi tad, kad to apstiprina Komisija vai Padome. Tā kā pilnvaras lemt par jautājumiem, kas saistīti ar diskrecionāriem novērtējumiem, ir rezervētas Komisijai vai Padomei, tās uzņemoties juridisko un politisko atbildību par Savienības noregulējuma politikas noteikšanu.

207 Jānorāda, ka Līgumos nav nevienas tiesību normas, kurā būtu paredzēta pilnvaru piešķiršana Savienības struktūrai vai aģentūrai. Tā tas ir, jo aģentūras nav pieminētas ne LESD 290. pantā, kas nosaka normu pieņemšanas deleģēšanu leģislatīvos aktos Komisijai, ne LESD 291. pantā, kas piešķir īstenošanas pilnvaras dalībvalstīm, Komisijai un dažos ierobežotos apstākļos – Padomei (ģenerāladvokāta N. Jēskinena [*N. Jääskinen*] secinājumi lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2013:562, 75. punkts).

208 Tātad judikatūrā, it īpaši 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7), ir noteikti principi pilnvaru deleģēšanas jomā. Pēc tam ar 2014. gada 22. janvāra spriedumu Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) šie principi tika piemēroti gadījumā, kad Savienības likumdevējs aģentūrai ir piešķīris autonomas pilnvaras.

209 2014. gada 22. janvāra sprieduma Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) 41. punktā Tiesa norādīja, ka 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) tā būtībā ir uzsvērusi, ka sekas, kas izriet no pilnvaru deleģēšanas, ir ļoti atšķirīgas atkarībā, pirmkārt, no tā, vai tiek deleģētas izpildes pilnvaras, kas ir skaidri ierobežotas un kuru izmantošana līdz ar to var tikt stingri kontrolēta atbilstoši deleģējošās iestādes noteiktajiem objektīvajiem kritērijiem, vai, otrkārt, "rīcības brīvība, kas ietver plašu novērtējuma brīvību, kuru izmantojot, ir iespējams īstenot reālu ekonomikas politiku".

210 Tiesa piebilda, ka tā 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) arī ir norādījusi, ka pirmā veida deleģēšana nevar būtiski grozīt sekas, kuras izraisa tās ietekmēto pilnvaru īstenošana, taču ar otrā veida deleģēšanu, ar kuru tiek aizvietota deleģējošās iestādes izvēle ar iestādes, kurai tiek deleģētas pilnvaras, izvēli, tiek īstenota "patiesa atbildības nodošana" (spriedums, 2014. gada 22. janvāris, Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2014:18, 42. punkts).

211 Iesākumā ir jānorāda, ka noregulējuma darbību noteikšanas procedūra, ko likumdevējs ieviesa ar Regulu Nr. 806/2014, notika pēc apsvērumiem, kurus Padomes Juridiskais dienests bija formulējis 2013. gada 7. oktobra atzinumā par Komisijas regulas priekšlikumu, kura mērķis bija novērtēt regulas priekšlikumā sākotnēji paredzētās procedūras saderību ar pilnvaru deleģēšanas principiem, kas interpretēti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7).

212 Sākotnēji šajā atzinumā izvērtētajā regulas priekšlikumā kompetenču sadalījums starp Komisiju un VNV bija atšķirīgs no tā, kas galu galā tika noteikts Regulā Nr. 806/2014. Tostarp Komisijai bija pilnvaras pakļaut vienību noregulējumam, izveidot ietvaru noregulējuma instrumentu izmantošanas kārtībai un izlemt, vai un kā ir jāizmanto pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un VNV kompetencē, ievērojot Komisijas noteikto ietvaru, bija pieņemt valsts noregulējuma iestādēm adresētos lēmumus.

213 Savā atzinumā Padomes Juridiskais dienests norādīja, ka atsevišķi pasākumi, kurus VNV varēja iekļaut noregulējuma lēmumā, nav pietiekami precīzi definēti. Padomes Juridiskais dienests uzskatīja, ka regulas priekšlikuma vispārējā sistēma un struktūra, kurā Komisija pieņem pamata noregulējuma lēmumu un VNV rīkojas saskaņā ar Komisijas noteiktajiem kritērijiem, atbilst Savienības tiesībām, kā tās ir interpretētas 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7). Tas tomēr uzskatīja, ka VNV pilnvaras īstenot noregulējuma instrumentus un tās lēmumus zināmā mērā šķiet diskrecionāra rakstura un pārsniedz tīri tehniskas pilnvaras. Tas secināja, ka tādējādi varētu būt vai nu nepieciešams iekļaut regulā citas tiesību normas, lai pareizi regulētu VNV veikto noregulējuma instrumentu piemērošanu, vai arī šo pilnvaru īstenošanā iesaistīt Savienības iestādi, kurai ir īstenošanas pilnvaras.

214 Savienības likumdevējs, ņemot vērā šo Padomes Juridiskā dienesta atzinumu, grozīja noregulējuma darbību noteikšanas mehānismu. Ciktāl noregulējuma darbības īstenošana ietver diskrecionāru vērtējumu, likumdevējs šīs pilnvaras ir paredzējis iestādei, nevis VNV.

215 Tas it īpaši izriet no Regulas Nr. 806/2014 24. un 26. apsvēruma, kuros ir paredzēts:

> "(24) Ņemot vērā to, ka noregulējuma politiku var pieņemt tikai Savienības iestādes un ka ikvienas konkrētās noregulējuma shēmas pieņemšanā tiek atstāta zināma rīcības brīvība, ir jāparedz atbilstoša Padomes un Komisijas iesaistīšanās, jo tās ir iestādes, kas saskaņā ar LESD 291. pantu var izmantot īstenošanas pilnvaras. Ar [VNV] pieņemtajiem noregulējuma lēmumiem saistīto rīcības brīvības aspektu novērtēšana būtu jāveic Komisijai. Ņemot vērā noregulējuma lēmumu būtisko ietekmi uz dalībvalstu finansiālo stabilitāti un Savienību kopumā, kā arī uz dalībvalstu fiskālo suverenitāti, ir svarīgi, lai īstenošanas pilnvaras pieņemt atsevišķus ar noregulējumu saistītus lēmumus tiktu uzticētas Padomei. Tādēļ Padomei pēc Komisijas ierosinājuma būtu efektīvi jāpārbauda [VNV] veiktais sabiedrības interešu pastāvēšanas izvērtējums un jāizvērtē jebkādas būtiskas izmaiņas Fonda līdzekļu summā, ko paredzēts izmantot konkrētai noregulējuma darbībai. [..]
>
> (26) [..] [VNV], ja tā uzskata, ka ir apmierināti visi noregulējuma sākšanai nepieciešamie nosacījumi, būtu jāpieņem noregulējuma shēma. Ar noregulējuma shēmas pieņemšanu saistītā procedūra, kurā ir iesaistīta Komisija un Padome, pastiprina nepieciešamo [VNV] darbības neatkarību, vienlaikus ievērojot principu, saskaņā ar kuru pilnvaras tiek deleģētas aģentūrām, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa [..]. Tādēļ šī regula paredz, ka [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma stājas spēkā tikai tad, ja 24 stundas pēc tam, kad [VNV] to ir pieņēmusi, ne Padome, ne Komisija nav izteikušas iebildumus vai ja noregulējuma shēmu ir apstiprinājusi Komisija. Pamatam tam, ka Padome pēc Komisijas ierosinājuma iebilst pret [VNV] pieņemto noregulējuma shēmu, vajadzētu būt tikai sabiedrības interesēm un Komisijas izdarītām būtiskām izmaiņām [VNV] ierosinātajā apmērā, kādā drīkst izmantot Fonda līdzekļus. [..] Komisijai kā novērotājai [VNV] sanāksmēs būtu pastāvīgi jāpārbauda tas, vai [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma pilnībā atbilst šai regulai, vai tā nodrošina pienācīgu līdzsvaru starp dažādajiem mērķiem un interesēm, vai tajā ir ievērotas sabiedrības intereses un vai ir saglabāta iekšējā tirgus integritāte. Ņemot vērā to, ka noregulējuma darbība ir saistīta ar ļoti ātru lēmumu pieņemšanas procesu, Padomei un Komisijai būtu cieši jāsadarbojas, un Padomei nevajadzētu paralēli veikt Komisijas jau sākto sagatavošanas darbu. [..]"

216 Pretēji prasītāju apgalvotajam, Regulā Nr. 806/2014, it īpaši tās 26. apsvērumā, nav atzīts, ka pilnvaru piešķiršana VNV radītu problēmas pilnvaru deleģēšanas jomā. Gluži pretēji, ņemot vērā to, ka lēmums piemērot vienībai noregulējuma darbību, kas veikta, pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014, ir saistīts ar rīcības brīvības īstenošanu, kas ietver ekonomikas politikas izvēli, likumdevējs šīs regulas 18. panta 7. punktā ir paredzējis īpašu pieņemšanas mehānismu.

217 Tādējādi attiecībā uz noregulējuma procedūru Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā ir paredzēts, ka Komisija vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai arī izsaka iebildumus par tās diskrecionārajiem aspektiem, un ka noregulējuma shēma var stāties spēkā vienīgi tad, ja Padome vai Komisija nav izteikusi iebildumus divdesmit četru stundu laikā pēc tam, kad VNV to ir nosūtījusi.

218 Līdz ar to, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, Savienības iestādei, proti, Komisijai vai Padomei, ir jāapstiprina noregulējuma shēma attiecībā uz tās diskrecionārajiem aspektiem, lai tā radītu tiesiskas sekas. Tādējādi Savienības likumdevējs ir uzticējis iestādei juridisko un politisko atbildību noteikt Savienības politiku noregulējuma jomā, šādi izvairoties no "faktiskas atbildības nodošanas" 1958. gada 13. jūnija sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) izpratnē.

219 Kā norāda Komisija, Parlaments un Padome, Eiropas likumdevējs, izveidojot noregulējuma darbības noteikšanas procedūru, kas paredzēta Regulā Nr. 806/2014, un tieši rezervējot lēmumu par šādas darbības diskrecionārajiem aspektiem Savienības iestādēm, VNV nav deleģējis autonomas pilnvaras.

220 Ņemot vērā šos apsvērumus, jāizvērtē prasītāju argumenti, kas attiecas uz VNV piešķirtajām pilnvarām saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 22. pantu.

221 Pirmkārt, prasītāji norāda, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījums, ka noregulējuma darbībai jābūt nepieciešamai sabiedrības interesēs, piešķir VNV plašu rīcības brīvību, jo šis nosacījums paredz, ka VNV ir jāizšķir konflikti starp dažādām sabiedrības interesēm un jāveic sarežģīti ekonomiski novērtējumi, un ka tādējādi tā piedalās reālas ekonomikas politikas īstenošanā.

222 Šajā ziņā jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punkta trešajā daļā ir tieši paredzēts, ka Komisija var iebilst pret noregulējuma shēmu, ja tā neatbilst sabiedrības interešu kritērijam.

223 Atbilstība Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam ir nosacījums, lai pieņemtu lēmumu par noregulējuma procedūras piemērošanu iestādei, un pasākuma nepieciešamības pārbaude saistībā ar sabiedrības interesēm ietver rīcības brīvības īstenošanu, kas ietver plašu novērtējuma brīvību. Šā iemesla dēļ Savienības likumdevējs ir tieši uzticējis Komisijai un, iespējams, Padomei pienākumu uzraudzīt šā nosacījuma ievērošanu.

224 Otrkārt, prasītāji norāda, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 6. punktu un 22. pantu, VNV ir plaša rīcības brīvība lemt par pieņemamo noregulējuma instrumentu. VNV sekojot Regulas Nr. 806/2014 14. pantā noteiktajiem mērķiem, kuros esot ietverti subjektīvi kritēriji.

225 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punkta trešo daļu Komisija izvērtē, vai noregulējuma shēma atbilst šī panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktajam sabiedrības interešu kritērijam. Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktā ir noteikts, ka, "piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir

vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 14. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā".

226 Jānorāda arī, ka Regulas Nr. 806/2014 14. panta 1. punktā ir noteikts:

"Rīkojoties saskaņā ar 18. pantā minēto noregulējuma procedūru, [VNV], Padome Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes, īstenojot savus attiecīgos pienākumus, ņem vērā noregulējuma mērķus, un izvēlas tos noregulējuma instrumentus un noregulējuma pilnvaras, ar ko, pēc to ieskatiem, vislabāk sasniedzami noregulējuma mērķi, kas ir būtiski konkrētajā gadījumā."

227 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minētie mērķi ir saistoši ne tikai VNV, bet arī Komisijai, kad tai ir jāapstiprina noregulējuma instrumenta izvēle. No tā arī izriet, ka Komisijai, novērtējot atbilstību sabiedrības interešu kritērijam, ir jāizvērtē, vai noregulējuma instrumenta izvēle ir piemērota un samērīga ar noregulējuma mērķiem.

228 Tāpēc VNV nav autonomas kompetences pieņemt lēmumu par noregulējuma pasākuma piemērošanu vienībai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, kā arī pieņemt lēmumu par to, kurš noregulējuma instruments būtu jāpiemēro saskaņā ar šīs regulas 22. pantu. Pretēji prasītāju apgalvotajam, šīs tiesību normas neizraisa rīcības brīvības deleģēšanu VNV.

229 Prasītāji arī apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punkta noteikumi, saskaņā ar kuriem Komisija noregulējuma shēmu apstiprina 24 stundu laikā, ir uzskatāma par 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteikto principu apiešanu. Ņemot vērā noteikto termiņu, VNV lemjot par noregulējuma politiku un Komisija vienīgi veicot apstiprināšanas funkciju.

230 Jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 30. pantu VNV informē Komisiju par visiem pasākumiem, ko tā veic, lai sagatavotos noregulējumam, ka VNV, Padome un Komisija cieši sadarbojas, jo īpaši noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences un noregulējuma posmā, un ka tās cita citai sniedz visu informāciju, kas nepieciešama to uzdevumu veikšanai. Turklāt Regulas Nr. 806/2014 43. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Komisija norīko pārstāvi, kuram ir tiesības piedalīties VNV izpildsesiju un plenārsesiju sanāksmēs kā pastāvīgam novērotājam, un ka tās pārstāvim ir tiesības piedalīties debatēs, un viņam ir pieejami visi dokumenti.

231 No šiem noteikumiem izriet, ka Komisija ir informēta un iesaistīta noregulējuma darbības veikšanas sagatavošanas posmos. Pretēji prasītāju apgalvotajam Komisija neatklāj noregulējuma shēmu tikai pēc tam, kad to ir pieņēmusi VNV, bet gan tai, to sagatavojot, ir pietiekami daudz laika, lai izvērtētu tās diskrecionāros aspektus.

232 Tādējādi prasītāji nevar apgalvot, ka tas, ka Komisijas rīcībā ir tikai divdesmit četras stundas, lai apstiprinātu noregulējuma shēmu, liek tai to vienīgi apstiprināt. Tā kā tās kā novērotājas statuss ļauj tai sekot līdzi darbam dažādos posmos pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, tās apstiprinājums nav tikai formalitāte.

233 Turklāt prasītāju minētajiem apstākļiem, kas izraisīja Komisijas lēmuma pieņemšanu šajā lietā, nav nozīmes, izvērtējot apstrīdēto Regulas Nr. 806/2014 noteikumu tiesiskumu.

234 Līdz ar to no visa iepriekš minētā izriet, ka devītajā pamatā izvirzītā iebilde par Regulas Nr. 806/2014 18. un 22. panta prettiesiskumu ir noraidāma kā nepamatota.

235 Turklāt ir jānorāda, ka replikā prasītāji ir pievienojuši argumentus, ar kuriem pakārtoti tiek lūgts atzīt, ka, pat ja Regula Nr. 806/2014 atbilst 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) izklāstītajiem pilnvaru deleģēšanas principiem, šis princips nav ievērots šajā lietā. Tie būtībā apgalvo, ka Komisija neesot pieņēmusi Lēmumu 2017/1246, pilnībā apzinoties noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus, un ka, tā kā noregulējuma shēma nav juridiski apstiprināta, tā esot balstīta uz tiesību kļūdu vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

236 Komisija un VNV apgalvo, ka ar šiem argumentiem, kas pirmo reizi izvirzīti replikā, prasītāji izvirza jaunu pamatu, kas nav pieņemams.

237 Tiesas sēdē prasītāji apstiprināja, ka šis arguments ir jauns pamats.

238 Saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

239 Lai pamatotu šo jauno argumentu izvirzīšanu replikas stadijā, prasītāji apgalvo, ka no dokumentiem, kas iesniegti "pēc datuma", izrietot, ka Komisija vienkārši apstiprināja noregulējuma shēmu, to neapspriežot. Prasītāji atsaucas uz lietas apstākļiem, proti, ka noregulējuma shēma tika nosūtīta Komisijai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13 un ka Komisija to apstiprināja tajā pašā dienā plkst. 6.30, t. i., 77 minūtes vēlāk. Tie norāda, ka tas liecinot par to, ka Komisija nevarēja veikt Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā paredzēto vērtējumu.

240 Šajā ziņā vispirms jānorāda, ka prasītāji nemin, kuri ir šie jaunie dokumenti, un neprecizē, no kura datuma tie esot tikuši iesniegti. Turklāt ir jākonstatē, kā to dara Komisija, ka norādītie faktiskie apstākļi prasītājiem bija zināmi jau prasības celšanas brīdī un ir minēti prasības pieteikumā. Tādējādi, pirmkārt, attiecībā uz noregulējuma shēmas nosūtīšanu Komisijai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13 prasītāji atsaucas uz prasības pieteikumam pievienoto Komisijas lēmumu. Otrkārt, attiecībā uz to, ka noregulējuma shēma stājās spēkā tajā pašā dienā plkst. 6.30, pietiek konstatēt, ka šis apstāklis bija ietverts prasības pieteikumam pievienotajā noregulējuma shēmas redakcijā.

241 No tā izriet, ka šis jaunais pamats nav pamatots ar tiesvedības laikā atklātiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem un tādēļ ir jānoraida kā nepieņemams saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu.

242 Katrā ziņā, kā izriet no šī sprieduma 230.–232. punkta, Komisija saskaņā ar tās Regulā Nr. 806/2014 noteiktajiem pienākumiem un novērotājas statusa dēļ bija iesaistīta noregulējuma shēmas pieņemšanas sagatavošanas posmos. Tādējādi prasītāji nevar apgalvot, ka Komisijas iejaukšanās esot aprobežojusies ar laika posmu starp brīdi, kad VNV 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13 nosūtīja noregulējuma shēmu, un tās apstiprināšanu.

Par ceturto pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta pārkāpumu

243 Prasītāji apgalvo, ka VNV un Komisija ir pārkāpušas Regulas Nr. 806/2014 20. pantu, neuzraugot, lai pirms apstrīdētajiem lēmumiem tiktu veikts neatkarīgs pagaidu "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" vērtējums un neuzraugot, lai tiktu veikts galīgais *ex post* vērtējums. Tie pamatojas uz 1. un 2. vērtējuma redakcijām, kuras VNV publicēja savā tīmekļvietnē 2018. gada 31. oktobrī.

244 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pirms [VNV] lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina 2. pantā minētas vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no [VNV] un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības."

245 Šis pamats būtībā ir sadalīts trīs iebildumos, kas attiecas uz 1. vērtējumu, 2. vērtējumu un galīgā *ex post* vērtējuma neesamību.

246 Iesākumam jāatgādina, ka *Banco Popular* vērtējums, kas tika veikts pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, ietver divus ziņojumus, kas ir pievienoti noregulējuma shēmai.

247 1. vērtējumu, kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju, sagatavoja VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu un tā mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai.

248 2017. gada 6. jūnija 2. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu sagatavoja *Deloitte* kā neatkarīgs eksperts.

249 Noregulējuma shēmā ir norādīts, ka, ņemot vērā steidzamību, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu veiktā 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.

250 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tā balstās uz Direktīvas 2014/59 36. panta (kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam) prasībām un Eiropas Banku iestādes (EBI) 2017. gada 23. maija galīgā projekta attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem Nr. 2017/05 un Nr. 2017/06 par vērtējumu noregulējuma mērķiem un par vērtējumu, lai noteiktu atšķirīgu attieksmi pēc noregulējuma, kas paredzēts Direktīvā 2014/59 (turpmāk tekstā – "EBI tehniskie standarti"), 3. nodaļas prasībām.

251 Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktā EBI ir atļauts izstrādāt tādus regulatīvos tehnisko standartu projektus, kuru mērķis ir precizēt kritērijus, pamatojoties uz kuriem ir jāveic novērtējuma procedūrā veiktie vērtējumi.

252 EBI tehnisko standartu 3. nodaļa attiecas uz regulatīvo tehnisko standartu projektu Nr. 2017/05 par vērtējumu noregulējuma mērķiem (turpmāk tekstā – "regulatīvie tehniskie standarti"), un tajā saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktu tostarp ir ietverts Komisijas deleģētas regulas projekts, ar kuru Direktīvu 2014/59 papildina ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti metodes, kas izmantojamas iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības novērtēšanai, kritēriji.

253 Turklāt jānorāda, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā šie regulatīvie tehniskie standarti nebija saistoši, jo Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija ievēro saistošus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kurus

izstrādājusi EBI, ja tos ir pieņēmusi Komisija. Šie regulatīvie tehniskie standarti tika iekļauti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2018/345 (2017. gada 14. novembris), ar ko Direktīvu 2014/59 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz finanšu iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku (OV 2018, L 67, 8. lpp.).

254 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā VNV norādīja, ka, pieņemot lēmumu par *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, tā balstījās uz 2. vērtējumu, ko papildināja un apstiprināja *FROB* veiktās pārdošanas procedūras rezultāti.

255 Ciktāl 2. vērtējums ietver sarežģītus tehniskus un ekonomiskus vērtējumus, jāatzīst, ka VNV ir plaša rīcības brīvība uzskatīt 2. vērtējumu par derīgu pamatu, lai lemtu par noregulējuma darbībām.

256 Tāpēc, piemērojot šī sprieduma 106.–111. punktā minēto judikatūru, Vispārējās tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota pārbaude, ar kuru vienīgi tiek pārbaudīts, vai VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta prasībām. Prasītājiem ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi, lai atspēkotu 2. vērtējuma ticamību.

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz 1. vērtējumu

257 Prasītāji apgalvo, ka 1. vērtējumu nav veikusi neatkarīga persona, kā to paredz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkts. Lai gan Regulas Nr. 806/2014 20. panta 3. punktā ir paredzēts, ka šādu vērtēšanu var veikt VNV, tas esot atļauts vienīgi tad, ja nav iespējams veikt neatkarīgu vērtēšanu. Tā kā *Deloitte* tika uzticēts sagatavot 2. vērtējumu 2017. gada 23. maijā, tā tādējādi varēja veikt 1. vērtējumu. VNV neesot pierādījusi, ka pietiekama steidzamība attaisnotu 1. vērtējuma pagaidu raksturu.

258 Iesākumam Komisija apgalvo, ka šis iebildums nav pieņemams, jo tas ir uzskatāms par jaunu pamatu, kas pirmo reizi izvirzīts replikā, lai gan tas ir pamatots ar apstākļiem, kas bija pieejami prasības celšanas brīdī. Tas, ka VNV pati veica 1. vērtējumu, izrietot no prasības pieteikuma pielikumā pievienotās noregulējuma shēmas.

259 Protams, saskaņā ar Reglamenta 84. pantu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

260 Tomēr pamats, ar kuru tiek izvērsts kāds sākotnēji pieteikumā par lietas ierosināšanu tieši vai netieši norādīts pamats un kas ir cieši ar to saistīts, ir jāatzīst par pieņemamu. Turklāt argumenti, kuri pēc savas būtības ir cieši saistīti ar prasības pieteikumā izklāstītu pamatu, nevar tikt uzskatīti par jauniem pamatiem un to sniegšana replikas stadijā vai tiesas sēdē tiek pieļauta (skat. spriedumus, 2018. gada 22. marts, *Stavytskyi*/Padome, T-242/16, nav publicēts, EU:T:2018:166, 123. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 8. novembris, "*Pro NGO*!"/Komisija, T-454/17, EU:T:2018:755, 70. punkts un tajā minētā judikatūra). Lai jaunu argumentu varētu uzskatīt par iepriekš izvirzīta pamata vai iebilduma papildinājumu, tam ir jābūt pietiekami ciešai saiknei ar prasības pieteikumā sākotnēji izvirzītajiem pamatiem vai iebildumiem, lai varētu uzskatīt, ka tas izriet no dabiskas diskusijas attīstības tiesvedībā (skat. spriedumu, 2020. gada 8. jūlijs, *VQ*/ECB, T-203/18, EU:T:2020:313, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

261 Prasības pieteikumā prasītāji, lai arī kodolīgi, tomēr apgalvo, ka VNV un Komisija neesot veikušas neatkarīgu vērtējumu. Līdz ar to šis iebildums ir cieši saistīts ar prasības pieteikumā izvirzīto pamatu un nav jauns pamats.

262 Tomēr, kā pamatoti apgalvo VNV, prasītāju argumenti, kuru mērķis ir apšaubīt 1. vērtējuma derīgumu, ir jāuzskata par neiedarbīgiem.

263 Proti, 1. vērtējums, kura mērķis saskaņā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem bija noteikt, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, lai konstatētu, vai bija izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas nosacījumi, kļuva nevajadzīgs pēc tam, kad ECB 2017. gada 6. jūnijā veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

264 1. vērtējumā VNV norādīja, ka tās vērtējuma atsauces datums ir 2017. gada 31. marts. Jāatgādina, ka ECB pamatojās uz būtisku *Banco Popular* noguldījumu izņemšanu, sākot no 2017. gada aprīļa un maija, un uz tās nespēju radīt jaunus likvīdus, lai secinātu, ka 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Tādējādi 1. vērtējuma secinājumiem noregulējuma brīdī vairs nebija nozīmes.

265 No tā izriet, ka prasītāju argumenti, ar kuriem VNV tiek pārmests, ka tā pati ir veikusi 1. vērtējumu, kā arī replikā izvirzītie argumenti ar nolūku pakārtoti apgalvot, ka 1. vērtējumā nav ietverts "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtības novērtējums pirms noregulējuma, ir jānoraida kā neiedarbīgi.

266 Katrā ziņā, kā uzsver paši prasītāji, atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 3. punktam, lasot to kopā ar tā paša panta 10. punktu, gadījumā, ja steidzamības dēļ nav iespējams veikt neatkarīgu vērtējumu saskaņā ar 1. punktu, VNV var veikt vienības aktīvu un saistību provizorisku vērtējumu.

267 Jānorāda, ka – pretēji prasītāju norādītajam – VNV 1. vērtējumā pamatoja iemeslus, kādēļ šis vērtējums bija jāveic steidzami. Tā tostarp norādīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes rādītāju straujo pasliktināšanos, ko izraisīja lielais noguldījumu izņemšanas apjoms iepriekšējās dienās, tā, apspriežoties ar ECB, nolēma veikt ārkārtas provizorisko vērtējumu, pamatojoties uz pieejamo publisko un revīzijas informāciju.

268 Pietiek norādīt, ka prasītāji neizvirza nevienu argumentu, kura mērķis būtu apšaubīt šos vērtējumus.

269 Tādēļ pirmais iebildums ir jānoraida kā neiedarbīgs.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz 2. vērtējumu

270 Pirmām kārtām, prasītāji norāda, ka 2. vērtējuma mērķim bija jābūt sniegt VNV norādījumus par to, kāda noregulējuma darbība jāveic. Tomēr VNV jau esot izvēlējusies piemērotu noregulējuma darbību un tāpēc uzdeva *Deloitte* sagatavot ziņojumu, no kura izriet šāds secinājums. 2. vērtējumā esot pieļauta būtiska kļūda, balstoties uz pieņēmumu, ka ir nepieciešama noregulējuma darbība un ka VNV izmanto uzņēmuma pārdošanas instrumentu. 2. vērtējums neatbilstot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunktam, kā arī regulatīvajiem

tehniskajiem standartiem. *Deloitte* neesot ņēmusi vērā 2016. gada noregulējuma plānu un neesot apsvērusi citas noregulējuma darbības, kā vien uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Tas esot pretrunā prasībai sniegt atšķirīgus vērtējumus, kas atspoguļo dažādas noregulējuma darbības.

271 Vispirms jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu noregulējuma vajadzībām tiek veikts provizorisks vērtējums. Līdz ar to prasītāji nevar pamatoti apgalvot, ka tas, ka 2. vērtējums ir balstīts uz pieņēmumu, ka ir nepieciešama noregulējuma darbība, esot būtiska 2. vērtējuma kļūda.

272 Prasītāji būtībā apgalvo, ka *Deloitte* 2. vērtējumā neesot apsvērusi citas noregulējuma darbības, kā vien uzņēmuma pārdošanas instrumentu, kas esot pretrunā Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunktam, kā arī regulatīvajiem tehniskajiem standartiem.

273 Jāatgādina, ka *Deloitte* norādīja, ka pēc apspriešanās ar VNV 2. vērtējums tika veikts, ņemot vērā to, ka tiks piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments.

274 Jānorāda, tāpat kā to dara Komisija un VNV, ka lēmumu par to, kuru noregulējuma instrumentu piemērot, pieņem noregulējuma iestāde, nevis neatkarīgais vērtētājs. Šajā ziņā noregulējuma shēmas 5.3. pantā VNV paskaidroja iemeslus, kāpēc citu Regulas Nr. 806/2014 22. pantā paredzēto noregulējuma instrumentu piemērošana neļautu sasniegt noregulējuma mērķus tādā pašā mērā.

275 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka, ja noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi ir izpildīti, vērtēšanas mērķis ir sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz vienību, ir jāinterpretē tādējādi, ka vērtēšanai ir jāsniedz VNV tehniskā un ekonomiskā informācija, kas ļauj īstenot pēdējās minētās izvēlēto noregulējuma instrumentu.

276 No šīs tiesību normas neizriet, ka novērtētājam pašam būtu jānosaka piemērotākais noregulējuma instruments.

277 Pirmkārt, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā vērtējuma mērķi ir definēti atkarībā no piemērotā noregulējuma instrumenta. It īpaši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktā ir definēti vērtējuma mērķi gadījumā, ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, kuri atšķiras no šīs pašas regulas 20. panta 5. punkta d) un e) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, kas attiecas uz gadījumiem, kad tiek piemērots vai nu iekšējas rekapitalizācijas instruments, vai pagaidu iestādes instruments vai aktīvu sadalīšanas instruments.

278 No tā izriet, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā ir tieši paredzēts gadījums, kad vērtēšana tiek veikta, lai piemērotu noteiktu noregulējuma instrumentu.

279 Otrkārt, attiecībā uz vērtēšanā izmantojamo metodi regulatīvo tehnisko standartu 6. apsvērumā ir paredzēts, ka vispiemērotākās vērtēšanas bāzes (turēšanas vērtība vai atsavināšanas vērtība) izvēle būtu jāveic, ņemot vērā īpašas noregulējuma darbības, kuras ir paredzējusi noregulējuma iestāde. Regulatīvo tehnisko standartu 11. panta 4. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 11. panta 4. punktā, ir norādīta vērtēšanas metode, kas jāizmanto vērtētājam atkarībā no paredzētā noregulējuma instrumenta.

280 Prasītāji atsaucas uz EBI tehnisko standartu, kas ietverti ievaddaļā ar nosaukumu "Konteksts un pamatojums", izvilkumu, saskaņā ar kuru "regulatīvajos tehniskajos standartos ietvertie kritēriji ir paredzēti, lai virzītu atšķirīgus vērtējumus, kas atspoguļo ietekmi uz paredzamajām naudas plūsmām, ko rada pietiekami daudzveidīgs darbību klāsts, kuras var veikt noregulējuma iestāde, tie ietver arī, bet ne tikai, jebkuru noregulējuma stratēģiju, kas izklāstīta vienības noregulējuma plānā".

281 Šo izvilkumu nevar interpretēt tādējādi, ka katrā gadījumā vērtējumā ir jāparedz vairākas iespējamās noregulējuma darbības. Tajā ir vienīgi norādīts, ka regulatīvo tehnisko standartu mērķis ir noteikt elementus un faktorus, kas vērtētājam jāņem vērā, veicot vērtēšanu saskaņā ar iestādes paredzētajām noregulējuma darbībām.

282 Šajā ziņā no regulatīvo tehnisko standartu 10. panta 1. punkta, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 10. panta 1. punktā, izriet, ka vērtētājs novērtē katras noregulējuma darbības, ko noregulējuma iestāde varētu veikt, ietekmi uz vērtējumu, lai izskaidrotu lēmumus, un ka, neskarot vērtētāja neatkarību, noregulējuma iestāde var apspriesties ar pēdējo minēto, lai noteiktu tās paredzēto noregulējuma darbību diapazonu. Saskaņā ar regulatīvo tehnisko standartu 10. panta 2. punktu, kas ir pārņemti Deleģētās regulas 2018/345 10. panta 2. punktā, vērtētājs attiecīgā gadījumā, apspriedies ar noregulējuma iestādi, iesniedz atsevišķus vērtējumus, kas atspoguļo pietiekami dažādo noregulējuma darbību diapazona ietekmi.

283 Tādējādi, piemērojot regulatīvos tehniskos standartus, *Deloitte*, apspriedusies ar VNV, varēja uzskatīt, ka 2. vērtējumu var veikt, ņemot vērā VNV paredzēto noregulējuma instrumentu, proti, uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

284 Līdz ar to prasītāji nevar apgalvot, ka 2. vērtējumā bija jāņem vērā citu noregulējuma instrumentu piemērošana, kurus nav paredzējusi VNV.

285 Turklāt faktu, ka VNV uzskatīja, ka uzņēmuma pārdošanas instruments bija vispiemērotākais noregulējuma mērķu sasniegšanai, un ka tā uzdeva *Deloitte* veikt vērtējumu, kas atbilda šā instrumenta mērķiem, nevar uzskatīt par tādu, kas apdraud *Deloitte* neatkarību.

286 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka *Deloitte* neesot ņēmusi vērā 2016. gada noregulējuma plānu, pietiek konstatēt, ka noregulējuma shēmas 44.–46. apsvērumā VNV norādīja iemeslus, kāpēc 2016. gada noregulējuma plānā paredzētais risinājums nebija piemērojams *Banco Popular* situācijai noregulējuma dienā. VNV norādīja, ka šī plāna pamatā bija pieņēmums, ka *Banco Popular* maksātnespēju veidos tās kapitāla stāvokļa pasliktināšanās un ka, ņemot vērā to, ka *Banco Popular* maksātnespēju izraisīja tās likviditātes stāvokļa pasliktināšanās, 2016. gada noregulējuma plānā paredzētais iekšējais rekapitalizācijas instruments neļautu atjaunot šo stāvokli un tādējādi arī tās finanšu stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju.

287 Tā kā 2. vērtējums tika veikts, ievērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, nebija nepieciešams ņemt vērā 2016. gada noregulējuma plānu, kura pamatā bija pieņēmums, ka tiks piemērots cits noregulējuma instruments.

288 No iepriekš minētā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunktam un regulatīvajiem tehniskajiem standartiem.

289 Otrām kārtām, prasītāji uzskata, ka katrā ziņā, pat tad, ja 2. vērtējumā bija iespējams ierobežot vērtējumu ar vienu noregulējuma instrumentu, tas nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē. 2. vērtējumā esot daudz atrunu attiecībā uz laiku un pieejamo informāciju.

290 Šajā ziņā jānorāda, ka vēstulē, kas pievienota paziņojumam par 2. vērtējumu VNV, *Deloitte* norādīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* sarežģīto likviditātes stāvokli, tai tika lūgts veikt vērtējumu ārkārtīgi īsā laikā. Pamata darbs tika ierobežots ar divpadsmit dienām, sākot no dienas, kad tai bija piekļuve dokumentācijai, lai gan šādam projektam parasti būtu jāaizņem sešas nedēļas. *Deloitte* norādīja, ka pieejamajā informācijā ir vairāki trūkumi un neatbilstības. *Deloitte* minēja, ka vērtēšana ir jāuzskata par ļoti neskaidru un provizorisku saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. pantu un ka atbilstoši Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punktam, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktam, vērtējumā tika iekļautas papildu zaudējumu rezerves.

291 Prasītāji norāda, ka no pierādījumiem neizriet, ka būtu bijusi pietiekama steidzamība, kas pamatotu provizoriskā vērtējuma veikšanu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

292 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka noregulējuma shēmā steidzamība ir pamatota, jo īpaši ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes stāvokļa straujo pasliktināšanos. Prasītāji nenorāda nevienu argumentu, kas varētu likt apstrīdēt šos VNV vērtējumus.

293 Pretēji prasītāju norādītajam tas, ka VNV 2017. gada 23. maijā sazinājās ar *Deloitte*, lai veiktu 2. vērtējumu, nenozīmē, ka *Deloitte* bija pietiekami daudz laika, lai veiktu *Banco Popular* galīgo vērtējumu. Jākonstatē, ka, tā kā ECB 2017. gada 6. jūnijā bija paziņojusi, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, *Deloitte* rīcībā bija tikai divpadsmit dienas 2. vērtējuma veikšanai. Pirmkārt, jāņem vērā *Banco Popular* izmērs un nozīmīgums. Kā norāda VNV, *Banco Popular* kopējā bilances vērtība bija 130 miljardi EUR un tās turējumā bija daudz aktīvu, kurus bija grūti novērtēt, piemēram, ienākumus nenesoši aktīvi, nodokļu vai nemateriālie aktīvi. Otrkārt, daļa informācijas nebija pieejama noteiktajā termiņā.

294 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir tieši paredzēts gadījums, kad, ņemot vērā situācijas steidzamību, nav iespējams ievērot šī panta 7. un 9. punktā noteiktās prasības, proti, it īpaši gadījums, kad nav iespējams papildināt vērtējumu ar noteiktu grāmatvedībā un reģistros ietvertu informāciju. Turklāt šajā tiesību normā ir atzīts, ka pastāv nenoteiktība, kas saistīta ar jebkādu provizorisku vērtējumu, tās otrajā daļā paredzot, ka tas ietver papildu zaudējumu rezerves.

295 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punkta izriet, ka, ņemot vērā situācijas steidzamību, VNV, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, varēja paļauties uz 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

296 Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu *Deloitte* vienīgi norādīja, ka, ņemot vērā īso laiku, kas ir pieejams vērtējuma veikšanai, tai bija jāpamatojas uz nepilnīgu informāciju, un precizēja, ka tās veiktais vērtējums ir jāuzskata par provizorisku vērtējumu Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punkta izpratnē.

297 Tāpēc fakts, ka *Deloitte* konstatēja, ka, ņemot vērā pieejamo termiņu, daļa informācijas ir nepilnīga, nav pietiekams, lai apšaubītu iespēju paļauties uz 2. vērtējumu, lai pieņemtu noregulējuma shēmu.

298 Turklāt ar 2. vērtējumu saistītā nenoteiktība ir tikusi uzsvērta regulatīvajos tehniskajos standartos, no kuriem izriet, ka, novērtējot un aktualizējot naudas plūsmu, ko vienība var sagaidīt no esošajiem aktīviem un saistībām, vērtētājam ir jāpamatojas uz objektīviem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem un jāņem vērā dažādi faktori un apstākļi.

299 It īpaši attiecībā uz atsavināšanas vērtības aprēķiniem regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5. punktā, ir paredzēts:

"Vērtētājs atsavināšanas vērtību konstatē, balstoties uz naudas plūsmām, no kurām atskaitītas atsavināšanas izmaksas un sniegto galvojumu sagaidāmā vērtība, kuras vienība var pamatoti sagaidīt pašreizējos tirgus apstākļos, veicot aktīvu vai saistību pienācīgu pārdošanu vai nodošanu. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā pasākumus, kas veicami noregulējuma shēmas ietvaros, vērtētājs var konstatēt atsavināšanas vērtību, šajā pārdošanā vai nodošanā novērotajai tirgus vērtībai piemērojot samazinājumu par potenciālu paātrinātas pārdošanas diskontu. Lai konstatētu tādu aktīvu atsavināšanas vērtību, kuriem nav likvīda tirgus, vērtētājs apsver tādos tirgos novērojamās cenas, kuros tiek tirgoti līdzīgi aktīvi, vai paraugaprēķinus, izmantojot novērojamos tirgus parametrus, diskontējot tos par nelikviditāti (ar atbilstošu atspoguļojumu)."

300 Regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 6. punktā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 6. punktā, ir norādīti dažādi faktori, kurus novērtētājs ņem vērā un kuri var ietekmēt atsavināšanas vērtības un termiņus.

301 No tā izriet, ka 2. vērtējums ir balstīts uz pieņēmumiem un ir atkarīgs no vairākiem faktoriem. Tādējādi saskaņā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, lai noteiktu *Banco Popular* atsavināšanas vērtību noregulējuma dienā, *Deloitte* 2. vērtējumā balstījās uz prognozes aplēsēm un vērtējumiem un savu rezultātu uzrādīja vērtības diapazona formā.

302 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā laika ierobežojumus un pieejamo informāciju, nelielas neskaidrības un tuvinātās vērtības ir raksturīgas jebkuram provizoriskam vērtējumam, kas veikts, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, un ka *Deloitte* izteiktās atrunas nevar nozīmēt, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

303 Trešām kārtām, prasītāji apgalvo, ka 2. vērtējumā ietvertā diapazona starp sliktāko un labāko scenāriju plašumam būtu bijis jābrīdina VNV par to, ka šis vērtējums nav ticams. *Banco Popular* neto aktīvi 2017. gada 31. martā esot bijuši 10,78 miljardi EUR, un tas esot grūti saskaņojams ar šo diapazonu.

304 Šajā ziņā jāatgādina, ka 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tās vērtējuma rezultāts ir diapazonā no 1,3 miljarda euro līdz mīnus 8,2 miljardiem euro, un precīzākais vērtējums šajā diapazonā ir mīnus 2 miljardi euro.

305 Pirmkārt, ir jānorāda, ka prasītāji vienīgi apstrīd šī diapazona ticamību, nenorādot konkrētus argumentus, lai apstrīdētu tā aprēķināšanas veidu vai pierādītu, kādas kļūdas tika pieļautas katras aktīvu kategorijas vērtēšanā.

306 Prasītāju veiktajam salīdzinājumam ar *Banco Popular* neto aktīvu stāvokli 2017. gada 31. martā nav nozīmes, jo tas atbilst *Banco Popular* bilances vērtībai datumā pirms noregulējuma. Tādējādi, no vienas puses, šajā vērtībā nav ņemts vērā fakts, ka *Banco Popular* stāvoklis pēc minētā datuma

bija ievērojami pasliktinājies. No otras puses, tā atspoguļo *Banco Popular* grāmatvedības vērtību, nevis tās atsavināšanas vērtību, kas atbilst *Banco Popular* ekonomiskajai vērtībai potenciālajam pircējam un kas bija jānovērtē 2. vērtējumā.

307 Otrkārt, jānorāda, ka diapazona plašums ir pamatots ar 2. vērtējumā izmantoto metodi.

308 Šajā ziņā attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodoloģiju *Deloitte* norādīja, ka tā ir izmantojusi kategoriju pieeju, pielāgojot katras aktīvu un saistību klases uzskaites vērtības, lai aprēķinātu zaudējumus un peļņu, un citas korekcijas, ko jebkurš pircējs piemērotu vērtībai. Tā ir iesniegusi vērtējuma diapazonu katrai aktīvu un saistību klasei.

309 Šī metode atbilst regulatīvo tehnisko standartu 2. panta 3. punktam, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 2. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru:

"Vērtētājs sniedz labāko iespējamo punktaplēsi par konkrētu aktīvu, saistību vai to kombināciju vērtību. Attiecīgā gadījumā vērtēšanas rezultātus sniedz arī vērtību diapazonu veidā."

310 Tādējādi viszemāko vērtību saskaitīšana katrai aktīvu un saistību klasei radīja zemākās diapazona aplēses un visaugstāko vērtību saskaitīšana radīja augstākās diapazona aplēses. Līdz ar to šī metode izskaidro 2. vērtējumam izmantotā diapazona apmēru.

311 Turklāt, kā uzsver VNV, ņemot vērā *Banco Popular* kopējo bilances apjomu, kas pārsniedz 130 miljardus euro, starpība starp abām diapazona vērtībām veido tikai aptuveni 7 % no bilances. Šī atšķirība tādējādi atspoguļo vērtēšanas procesam raksturīgo neskaidrību.

312 No iepriekš minētā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums bija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punkta izpratnē.

313 Tādēļ otrais iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu, kas attiecas uz "ex post" galīgā vērtējuma neesamību

314 Prasītāji pārmet VNV, ka tā nav veikusi *ex post* galīgo vērtējumu "cik drīz vien iespējams", tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu, lai gan nebija neatkarīga 1. vērtējuma, 1. un 2. vērtējums bija provizorisks, neuzticams, turklāt tika tieši apliecināts, ka tiem sekos *ex post* galīgie vērtējumi. Prasītāji norāda, ka tie par to, ka *ex post* galīgais vērtējums netiks veikts, tika informēti, VNV atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu šajā tiesvedībā.

315 Patiešām, 2018. gada 30. jūlijā, atbildot uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, VNV norādīja, ka pēc 2. vērtējuma netiks veikts *ex post* galīgais vērtējums. Tā uzskatīja, ka, ņemot vērā šī gadījuma īpatnības, tika secināts, ka *ex post* galīgais vērtējums nekalpotu nekādam praktiskam mērķim saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu, ne arī izraisītu šīs pašas regulas 20. panta 12. punktā paredzēto lēmumu par kompensāciju.

316 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētais *ex post* galīgais vērtējums pēc definīcijas notiek pēc noregulējuma shēmas un Komisijas lēmuma pieņemšanas.

317 Turklāt, kā tika norādīts šī sprieduma 295. punktā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punktu, tāds provizoriskais vērtējums kā 2. vērtējums ir derīgs pamats noregulējuma shēmas pieņemšanai.

318 Pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta likumība tiek novērtēta, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts (skat. spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka, novērtējot šī tiesību akta likumību, nav pieļaujama tādu apstākļu ņemšana vērā, kas ir radušies vēlāk par datumu, kurā ir ticis pieņemts Savienības tiesību akts (skat. spriedumu, 2014. gada 17. decembris, *Si.mobil*/Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

319 No tā izriet – tas, vai tiek veikts *ex post* galīgais vērtējums, kas acīmredzami tiek veikts pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, nevar ietekmēt apstrīdēto lēmumu spēkā esamību. Tādēļ trešais iebildums ir jānoraida kā neiedarbīgs.

320 No visa iepriekš minētā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpums

321 Prasītāji apgalvo, ka VNV un Komisija ir pārkāpušas Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, uzskatot, ka ir izpildīti šajās tiesību normās paredzētie nosacījumi.

322 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV pieņem noregulējuma shēmu vienīgi tad, ja tā uzskata, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

"a) vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 21. pantu, pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu."

323 Šis pamats ir iedalīts divās daļās, kas atbilst diviem Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

Par pirmo daļu saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu

324 Prasītāji apgalvo, ka noregulējuma shēmā ietvertie apstākļi nav pietiekami, lai pierādītu, ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums. Tie norāda, ka noregulējuma dienā *Banco Popular* saskārās ar īslaicīgu likviditātes problēmu, ko izraisīja noguldījumu izņemšana, nevis ar maksātspējas problēmu No noregulējuma shēmas izrietot, ka ECB secinājums, ka šis nosacījums ir izpildīts, balstījās uz faktu, ka *Banco Popular*

likviditātes stāvoklis strauji pasliktinājās. Pēc prasītāju minētā eksperta domām, ar īslaicīgu likviditātes krīzi nepietiek, lai konstatētu, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

325 Vispirms ir jāatgādina, ka 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu. Šajā vērtējumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgu noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka pazaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citu likviditāti, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, visticamāk, nevarēs samaksāt savus parādus vai izpildīt citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

326 Šajā ziņā izvilkums no ECB Uzraudzības padomes priekšsēdētājas 2017. gada 25. jūlija vēstules, kas adresēta Parlamenta deputātam, kuru prasītāji citē prasības pieteikumā, vienīgi apstiprina to, ka ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā tās likviditātes situācijas, nevis bilances maksātnespējas dēļ. Šajā vēstulē tiek paskaidrots:

"ECB lēmums, ka banka atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tika pieņemts, pamatojoties uz nepietiekamu likviditāti. Tajā laikā ECB nebija pietiekamu objektīvu apstākļu, lai, pamatojoties uz tās kapitāla stāvokli, noteiktu, ka banka atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Protams, ECB rūpīgi uzraudzīja ne tikai bankas likviditātes stāvokli, bet arī kapitāla stāvokli. Tās strukturālās problēmas (augsts ienākumus nenesošu aktīvu līmenis, zems segums un zema rentabilitāte) atspoguļojas attiecīgajās ECB noteiktajās pašu kapitāla prasībās."

327 Otrkārt, ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas iespējamas maksātnespējas situācijā.

328 2017. gada 6. jūnija vēstulē ECB *Banco Popular* atsaucas uz paziņojumu ECB saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 414. pantu par obligāto prasību likviditātes seguma jomā pārkāpumu un atsaucas uz pielikumā ietverto tās valdes veikto vērtējumu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* bija maksātnespējīga, kā arī uz informāciju un analīzēm, uz kurām pēdējā minētā ir balstījusies, lai nonāktu pie šāda secinājuma.

329 Šajā vēstulē ir norādīts:

"Saskaņā ar Spānijas Likuma 11/2015 21.4. pantu un 45. un 46. pantu [Komisijas] Deleģētajā regulā (ES) 2016/1075 [(2016. gada 23. marts), ar ko papildina Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV 2016, L 184, 1. lpp.)], *Banco Popular* ar šo paziņo, ka tās valde ir novērtējusi, ka banka atrodas iespējamas maksātnespējas situācijā."

330 Treškārt, noregulējuma shēmas 2. pantā VNV atgādināja ECB vērtējuma secinājumus un 2.2. pantā secināja, ka, pamatojoties uz ECB vērtējumu, Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

331 Tādējādi šajā lietā *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācija tika konstatēta, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuru šī paša panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atrodas šādā situācijā:

"Vienība nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā."

332 Pirmām kārtām, jānorāda, ka ne ECB, ne VNV nepamatojas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzēto situāciju, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja "vienības aktīvi ir mazāki par tās saistībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienības aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām".

333 Tādējādi vienības maksātnespēja nav nosacījums, lai konstatētu maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, un līdz ar to tā nav noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījums.

334 Šajā ziņā no Regulas Nr. 806/2014 57. apsvēruma izriet, ka:

"Lēmums par iestādes noregulējuma sākšanu būtu jāpieņem, pirms finanšu vienība [..] kļuvusi maksātnespējīga saskaņā ar bilanci un pirms pilnībā nav iztērēts viss kapitāls. Noregulējums būtu jāsāk pēc tam, kad ir konstatēts, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un ka pieņemamā laikposmā nekādi alternatīvi privātā sektora pasākumi nenovērstu šādu vienības kļūšanu par maksātnespējīgu."

335 Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, *Banco Popular* maksātnespēja nebija nosacījums, lai to varētu uzskatīt par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Tas, ka vienība ir maksātspējīga tās bilances izteiksmē, nenozīmē, ka tai ir pietiekami naudas līdzekļi, t. i., līdzekļi, kas ir pieejami, lai samaksātu parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

336 Otrām kārtām, jānorāda, ka noregulējuma shēmas 23. apsvērumā VNV, atsaucoties uz ECB veikto vērtējumu, konstatēja, ka *Banco Popular* naudas līdzekļu stāvoklis kopš 2016. gada oktobra ir ievērojami pasliktinājies noguldījumu izņemšanas dēļ visos klientu segmentos. VNV no tā secināja, ka bankai nav pietiekamu iespēju atjaunot savu likviditātes pozīciju, lai pārliecinātos, ka tā noteiktajā termiņā atradīsies stabilā pozīcijā savu saistību samaksai.

337 Noregulējuma shēmā VNV uzskaitīja dažādus notikumus, kas kopš 2017. gada februāra izraisīja strauju *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanos. VNV it īpaši norāda uz 2017. gada februārī publicēto *Banco Popular* 2016. gada pārskatu, kurā paziņots par konsolidētiem zaudējumiem 3,485 miljardu euro apmērā, nepieciešamību veidot ārkārtas uzkrājumus 5,7 miljardu euro apmērā un iecelt jaunu prezidentu, kā arī uz 2017. gada maijā publicēto finanšu pārskatu par 2017. gada pirmo ceturksni, kurā paziņoti rezultāti, kas bija sliktāki, nekā tirgus gaidīja. VNV norādīja uz to, ka dažādas reitingu aģentūras 2017. gada februārī, aprīlī un jūnijā samazināja *Banco Popular* kredītreitingus. Tā arī norādīja, ka pastāvīgais negatīvais *Banco*

Popular finanšu rezultātu un apgalvotā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos esot izraisījis noguldījumu izņemšanas pieaugumu.

338 Turklāt VNV noregulējuma shēmā norādīja, ka 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība bija nokritusi zem Regulas Nr. 575/2013 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktās minimālās 80 % robežvērtības un ka *Banco Popular* līdz noregulējuma shēmas dienai nebija spējusi atjaunot atbilstību šai robežvērtībai.

339 Regulas Nr. 575/2013 412. panta 1. punktā likviditātes seguma prasība ir definēta šādi:

"Iestādes tur likvīdus aktīvus, kuru vērtību summa sedz likviditātes izejošajās naudas plūsmas mīnus ienākošās naudas plūsmas spriedzes apstākļos, lai nodrošinātu, ka iestādes uztur likviditātes rezervju līmeņus, kas ir pietiekami, lai risinātu jebkādu nelīdzsvarotību starp likviditātes ienākošajām un izejošajām naudas plūsmām ārkārtīgas spriedzes apstākļos trīsdesmit dienu laikposmā. Spriedzes apstākļos iestādes var izmantot savus likvīdos aktīvus, lai segtu neto likviditātes izejošajās naudas plūsmas."

340 No šiem apstākļiem izriet, ka, pretēji prasītāju apgalvotajam, *Banco Popular* likviditātes problēmu ECB vērtējuma veikšanas dienā nevarēja uzskatīt tikai par īslaicīgu. To apstiprina arī fakts, ka šajā pašā datumā banka pati informēja ECB, ka tā likviditātes problēmu dēļ atrodas maksātnespējas situācijā.

341 Turklāt, kā norāda VNV, šie dažādie apstākļi ir ietverti EBI 2015. gada 6. augusta Pamatnostādnēs EBA/GL/2015/07 par apstākļu interpretāciju, kādos iestāde uzskatāma par iestādi, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 6. punktu (turpmāk tekstā – "EBI pamatnostādnes").

342 Šo pamatnostādņu, kas ir piemērojamas no 2016. gada 1. janvāra, mērķis ir sniegt objektīvu apstākļu kopumu, kas ļauj noteikt, vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem apstākļiem. Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcija ir identiska Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcijai.

343 Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija dara visu iespējamo, lai ievērotu visas EBI pamatnostādnes un ieteikumus, kas attiecas uz šo struktūru veicamajiem attiecīgajiem uzdevumiem.

344 Saskaņā ar EBI pamatnostādnēm iestāde ir jāuzskata par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja tā pārkāpj normatīvas prasības likviditātes jomā, ja tā nevar samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ja pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

345 Vērā ņemamo apstākļu vidū EBI pamatnostādnēs it īpaši ir norādīti: pirmkārt, svarīgs nelabvēlīgs notikums, kas ietekmē iestādes likviditātes stāvokļa attīstību un tās finansēšanas profila dzīvotspēju, kā arī tās iespējas ievērot Regulā Nr. 575/2013 paredzētās obligātās likviditātes prasības un saskaņā ar šīs regulas 105. pantu noteiktās papildu prasības vai jebkādas valsts obligātās likviditātes prasības; otrkārt, jebkādas būtiskas nelabvēlīgas izmaiņas iestādes esošajās un turpmākajās saistībās, kuru novērtējumā vajadzības gadījumā ir jāņem vērā sagaidāmā un ārkārtas likviditātes aizplūde, tostarp, jebkuras pazīmes par to, ka no bankām var tikt veikta

masīva līdzekļu izņemšana; treškārt, jebkurš pasākums, kas var būtiski kaitēt iestādes reputācijai, it īpaši jebkāda veida tās kredītreitinga būtiska pazemināšana, ko veic viena vai vairākas kredītaģentūras, izraisot būtisku kapitāla aizplūšanu vai nespēju atjaunot finansējumu vai iedarbināt līgumiskās procedūras, kas balstītas uz ārējiem reitingiem.

346 Dažādie faktori, ko ECB un VNV ņēma vērā saskaņā ar EBI pamatnostādnēm un kurus prasītāji turklāt nav apstrīdējuši, ļāva secināt, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

347 Trešām kārtām, prasītāji nevar apgalvot, ka VNV un Komisijas atteikums piešķirt tiem piekļuvi dokumentiem, uz kuriem tie pamatojas, neļāva tiem lietderīgi izvirzīt argumentus, lai apstrīdētu Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā nosacījuma izpildi.

348 Proti, jākonstatē, ka atsauce uz ECB vērtējumu noregulējuma shēmā un jo īpaši atsauce uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu ir atrodama prasības pieteikumam pievienotajā noregulējuma shēmas redakcijā. Turklāt ECB vērtējuma nekonfidenciālā versija bija pieejama ECB tīmekļvietnē 2017. gada 14. augustā, t. i., pirms replikas iesniegšanas.

349 Tādējādi, kā norāda VNV, objektīvie apstākļi, uz kuriem tika balstīti vērtējumi, kas apliecināja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā tās likviditātes stāvokļa dēļ, bija ietverti noregulējuma shēmā un ECB vērtējumā, kas bija pieejami prasītājiem vismaz pirms replikas iesniegšanas.

350 Turklāt, kā norāda VNV un kā tiesas sēdē norādīja *Banco Santander*, vienam no prasītājiem kā *Banco Popular* valdes loceklim bija tieša piekļuve informācijai par *Banco Popular* finanšu stāvokļa attīstību.

351 No tā izriet, ka VNV un Komisija nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

352 Tādēļ pirmā daļā ir jānoraida.

Par otro daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

353 Prasītāji apgalvo, ka noregulējuma shēmā ietvertie apstākļi nav pietiekami, lai pierādītu, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts. Tie uzskata, ka VNV un Komisijai papildus noregulējumam bija jāapsver citi privāti vai uzraudzības pasākumi.

354 Noregulējuma shēmas 3. pantā VNV, ņemot vērā ECB vērtējumu, secināja, ka nepastāv alternatīvs pasākums, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

355 Konkrētāk, noregulējuma shēmas 3.2. pantā VNV norādīja, ka nav pamatotu izredžu, ka citi privāta rakstura pasākumi varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. Šādu pasākumu neesamību varēja tostarp secināt no šādiem apstākļiem:

– pati banka vēstulē, kas nosūtīta ECB 2017. gada 6. jūnijā, esot atzinusi, ka ir maksātnespējīga;

– privātas pārdošanas procedūras rezultāts neradīja pozitīvu rezultātu tādā termiņā, kas ļautu bankai samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā;

– bija maz ticams, ka banka nepieciešamajos termiņos spētu mobilizēt pietiekamus papildu likvīdus, izmantojot darījumus tirgū, centrālās bankas darījumus vai tās rezerves fondos un rehabilitācijas plānos paredzētos pasākumus;

– ārkārtas likviditātes palīdzība esot bijusi nepietiekama, ņemot vērā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

356 Noregulējuma shēmas 3.3. pantā VNV uzskatīja, ka nav pamatotu izredžu, ka uzraudzības pasākumi, tostarp agrīnās intervences pasākumi, varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. VNV norādīja, ka, novērtējot *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamo maksātnespēju, ECB apstiprināja, ka nav pieejami uzraudzības vai agrīnas intervences pasākumi, kas varētu nekavējoties atjaunot bankas likviditātes stāvokli un dot tai pietiekami daudz laika sabiedrības darījuma vai cita risinājuma īstenošanai. Pasākumi, kas ir pieejami ECB kā kompetentās iestādes rīcībā atbilstoši Direktīvas 2013/36 104. pantam un Direktīvas 2014/59 27.–29. pantam vai saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 16. pantu, nevarēja garantēt, ka banka varēs samaksāt savas saistības un citus parādus noteiktajā termiņā, ņemot vērā novērotā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās apjomu un tempu.

357 Noregulējuma shēmas 3.4. pantā VNV uzskatīja, ka nav arī pamatotu izredžu, ka pamatkapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantu novērstu *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā. Jo īpaši VNV uzskatīja, ka, ņemot vērā to, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā tās likviditātes stāvokļa dēļ, kapitāla norakstīšana un konvertēšana nebūtu pietiekama, lai atjaunotu bankas likviditātes stāvokli.

358 Prasītāji prasības pieteikumā norāda, ka VNV publicētajā noregulējuma shēmas redakcijā ietvertā informācija, it īpaši 3.1.–3.4. pants, ir lielā mērā rediģēta un tādējādi nav pietiekama, lai pierādītu, ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

359 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka mazāk rediģētajās redakcijās, ko VNV publicēja savā tīmekļvietnē secīgi 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī, t. i., pirms replikas iesniegšanas, šie punkti bija norādīti pilnībā.

360 Replikā prasītāji apgalvo, ka VNV un Komisijas atteikums piešķirt tiem piekļuvi dokumentiem, uz kuriem tie atsaucas, neļauj tiem atbildēt uz iebildumu rakstā minētajiem argumentiem. Tomēr prasītāji neprecizē, uz kuriem argumentiem tie nevarot atbildēt.

361 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka VNV vienkārši no konkrētiem faktoriem "secināja" cita privāta rakstura pasākuma neesamību, kas neesot pietiekami, lai izpildītu Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības. Pirmais faktors esot *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstule ECB, kurā tā uzskatīja, ka tās maksātnespēja ir iespējama. Šo vēstuli nevar izmantot, lai pamatotu Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu. Otrais faktors esot apgalvojums, ka privātā pārdošanas procedūra netika pabeigta laikā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus un citas saistības noteiktajā termiņā. Tomēr šī procedūra neesot bijusi veiksmīga VNV dēļ, kuras priekšsēdētājas paziņojumi esot veicinājuši *Banco Popular* likviditātes problēmas.

362 Attiecībā uz *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstuli ECB, kas minēta šī sprieduma 328. un 329. punktā, savā atbildes rakstā uz iestāšanās rakstiem ietvertajā šīs vēstules satura aprakstā prasītāji atzīst, ka *Banco Popular* valde bija nonākusi pie secinājuma, ka bankai ir nopietnas likviditātes problēmas un ka tā atradās iespējamas maksātnespējas situācijā.

363 Jāuzskata, ka, informējot ECB par to, ka *Banco Popular* atrodas iespējamas maksātnespējas situācijā, valde nenovēršami atzina, ka vairs nav neviena risinājuma, kas ļautu izvairīties no šādas situācijas. Pretēji tam, ko norāda prasītāji, šīs vēstules saturam tādējādi ir nozīme, izvērtējot, vai ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

364 Attiecībā uz noregulējuma shēmā izdarīto konstatējumu, ka privātās pārdošanas procedūra nav devusi pozitīvu rezultātu termiņā, kas būtu ļāvis bankai samaksāt tās parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, tas arī ir būtisks faktiskais apstāklis, kas ļāva VNV secināt, ka šī pārdošana nav privāta rakstura pasākums, kas var novērst *Banco Popular* maksātnespēju Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

365 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka šī privātā pārdošana neesot bijusi veiksmīga VNV un it īpaši tās priekšsēdētājas apgalvojumu dēļ, pietiek konstatēt, ka tas ir balstīts uz vienkāršu nepamatotu apgalvojumu un katrā ziņā nav iedarbīgs. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu VNV bija jākonstatē, ka nav privātu noregulējuma alternatīvu, un tā objektīvi norādīja, ka *Banco Popular* uzsāktā privātās pārdošanas procedūra nebija sekmīga. Šajā ziņā iemesliem, kāpēc šis privāta rakstura risinājums nebija iespējams, nav nozīmes.

366 Turklāt pretēji prasītāju apgalvojumam no noregulējuma shēmas 3.1.–3.4. panta izriet, ka VNV, secinot, ka nav iespējams izmantot nevienu citu privātu pasākumu, nav balstījusies tikai uz šiem diviem apstākļiem. VNV arī konstatēja, ka bija maz ticams, ka banka nepieciešamajos termiņos spētu mobilizēt pietiekamus papildu likvīdus, izmantojot darījumus tirgū, centrālās bankas darījumus vai tās rezerves fondos un rehabilitācijas plānos paredzētos pasākumus, un ka ārkārtas likviditātes palīdzība esot bijusi nepietiekama, ņemot vērā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

367 Otrām, kārtām, prasītāji apgalvo, ka VNV nav sniegusi nevienu pierādījumu, kas pamatotu noregulējuma shēmā ietverto apgalvojumu, ka nav pamatotu izredžu, ka uzraudzības pasākumi, tostarp agrīnas intervences pasākumi, varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. VNV neesot ņēmusi vērā ārkārtas likviditātes palīdzības iespējamību, kas būtu nodrošinājusi pietiekami daudz laika privātās pārdošanas procedūras pabeigšanai, vai pārliecinājusies, ka nepastāv citi privāta rakstura pasākumi, piemēram, aktīvu pārdošana vai kapitāla palielināšana. Saskaņā ar prasības pieteikuma pielikumā ietverto ekspertu ziņojumu *Banco Popular* bija pietiekamas garantijas, lai pamatotu ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršanu, un no noregulējuma varēja izvairīties.

368 Prasītāji norāda, ka no divām Spānijas Bankas 2017. gada 5. jūnija vēstulēm ECB izriet, ka *Banco Popular* bija sniegusi garantiju, kas pamato pieprasītās ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršanu pilnā apmērā. Spānijas Banka esot norādījusi, ka šī ārkārtas likviditātes palīdzība bija pietiekama, lai apmierinātu *Banco Popular* īstermiņa likviditātes vajadzības. ECB esot apstiprinājusi pieprasītās ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršanu, un tās apjoms būtu ļāvis *Banco Popular* pabeigt pārdošanas procedūru vai kapitāla palielināšanas programmu. Prasītāji norāda, ka nezina, kāpēc Spānijas Bankas un ECB apstiprinātā ārkārtas likviditātes palīdzība netika piešķirta. Tie norāda, ka tikai pēc tam, kad ECB paziņoja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, Spānijas Banka atsauca savu piekrišanu piešķirt šo ārkārtas likviditātes palīdzību.

369 Jānorāda, ka 2017. gada 6. jūnijā savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespēju ECB uzskatīja, ka, lai gan iepriekšējās nedēļās *Banco Popular* bija izstrādājusi dažādus pasākumus, kas rada papildu naudas līdzekļus, un sākusi tos īstenot, īstenoto un vēl sagaidāmo ienākošo plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai labotu *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanos novērtēšanas dienā. ECB norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, pret kuru ECB Padome 2017. gada 5. jūnijā neiebilda, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības līdz, vēlākais, 2017. gada 7. jūnijam.

370 Noregulējuma shēmas 26. apsvēruma c) punktā VNV konstatēja, ka *Banco Popular* pirmo ārkārtas likviditātes palīdzību saņēma 2017. gada 5. jūnijā pēc tam, kad ECB nebija izteikusi iebildumus, bet Spānijas Banka nespēja tai nodrošināt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

371 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2017. gada 5. jūnija vēstulē Spānijas Banka lūdza ECB piekrišanu piešķirt *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzību, lai risinātu smago likviditātes krīzi, no kuras tā ciešot. Tomēr jau tajā pašā dienā Spānijas Banka nosūtīja ECB jaunu vēstuli, kurā bija ietverts lūgums paplašināt ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* interesēs, jo tā to bija informējusi par ārkārtīgi nozīmīgu likviditātes kustību. Šīs divas vēstules, kas tajā pašā dienā tika nosūtītas ECB, atklāj ātrumu, ar kādu pasliktinājās *Banco Popular* likviditātes situācija.

372 Tādējādi VNV noregulējuma shēmas 3.2. panta d) punktā konstatēja, ka ārkārtas likviditātes palīdzība nebūtu bijusi pietiekama, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

373 Jānorāda, ka nākamajā dienā pēc šīs pirmās ārkārtas likviditātes palīdzības, proti, 2017. gada 6. jūnijā, likvīdu izņemšanas apjoma un ātruma dēļ ECB un *Banco Popular* valde secināja, ka banka vairs nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības, kuru termiņš ir 2017. gada 7. jūnijā. Tādējādi, tā kā tika konstatēta *Banco Popular* maksātnespēja, papildu ārkārtas likviditātes palīdzība vairs nebija iespējama.

374 Turklāt jāatgādina, ka VNV nav nekādas lomas ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanā, kas ir valstu centrālo banku kompetencē.

375 Tādējādi noregulējuma shēmā VNV varēja vienīgi konstatēt, pirmkārt, ka ECB, novērtējot *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, bija uzskatījusi, ka tās apstiprinātā ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana nebūtu ļāvusi atrisināt *Banco Popular* likviditātes krīzi, un, otrkārt, ka Spānijas Banka nebija piešķīrusi *Banco Popular* papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

376 Tādējādi VNV nevarēja ņemt vērā risinājumu, kas neietilpa tās kompetencē un kas vairs nebija iespējams pēc tam, kad ECB un pati *Banco Popular* uzskatīja, ka banka atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

377 No tā izriet, ka prasītāji nevar pārmest VNV, ka tā nav ņēmusi vērā ārkārtas likviditātes palīdzības iespēju, kas būtu nodrošinājusi pietiekami daudz laika privāta pasākuma veikšanai, privātās pārdošanas procedūras pabeigšanai vai tam, lai pārliecinātos par to, ka nav citu privātu pasākumu.

378 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka tiem nebija zināms iemesls, kāpēc Spānijas Banka nav piešķīrusi papildu ārkārtas likviditātes palīdzību, pietiek norādīt, ka tas nav iedarbīgs. Tā kā VNV varēja vienīgi ņemt vērā Spānijas Bankas atteikumu piešķirt *Banco Popular* papildu ārkārtas likviditātes palīdzību, šī atteikuma iemesliem nav nozīmes, novērtējot apstrīdēto lēmumu likumību.

379 No tā izriet, ka nav nozīmes arī 2017. gada 3. augusta eksperta ziņojumam, kas pievienots prasības pieteikumam un kurā ir iekļauta noregulējuma shēmas analīze, ciktāl tajā, pēc prasītāju domām, esot konstatēts, ka *Banco Popular* bija pietiekamas garantijas, lai saņemtu ārkārtas likviditātes palīdzību.

380 Tāpēc, pretēji prasītāju norādītajam, ārkārtas likviditātes palīdzība nebija noregulējumam alternatīvs risinājums.

381 Trešām kārtām, prasītāji apgalvo, ka pastāvēja privāti risinājumi, kas varēja atrisināt *Banco Popular* likviditātes problēmas un kurus varēja īstenot saprātīgā termiņā. Tie uzskaita vairākus pasākumus un apstiprina, ka tos būtu bijis iespējams īstenot, ja Spānijas Bankai būtu atļauts piešķirt visu pieprasīto ārkārtas likviditātes palīdzību.

382 Kā uzsver *Banco Santander*, šo risinājumu pamatā ir kļūdains pieņēmums, ka *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnijā būtu varējusi saņemt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

383 Jāuzskata, ka, ciktāl tika konstatēts, ka VNV noregulējuma shēmā varēja vienīgi ņemt vērā to, ka Spānijas Banka nevarēja piešķirt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular*, prasītāji nav pierādījuši to norādīto privāto risinājumu iespējamību.

384 Katrā ziņā prasītāji nav pierādījuši, ka risinājumus, uz kuriem tie atsaucas, varētu īstenot pietiekami īsā laikā, lai *Banco Popular* varētu atrisināt savas likviditātes problēmas un lai tā 2017. gada 6. jūnijā netiktu pasludināta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

385 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* akcionāri 2017. gada 10. aprīļa ikgadējā sapulcē apstiprināja deleģējumu valdei atļaut veikt kapitāla palielināšanu 50 % apmērā no bankas pamatkapitāla. Tie pamatojas arī uz prasības pieteikuma pielikumā ietvertajiem dokumentiem, tostarp uz divu prasītāju – *Del Valle Ruiz* k-ga un *Ruiz Sacristán* k-ga paziņojumiem, saskaņā ar kuriem svarīgas ieinteresētās personas bija gatavas ieguldīt ievērojamas kapitāla summas, lai palīdzētu *Banco Popular* pārvarēt tās īstermiņa likviditātes problēmas. Šī kapitāla injekcija būtu atjaunojusi uzticību bankai un devusi vairāk laika privātās pārdošanas procesa īstenošanai.

386 Tie arī norāda, ka 2017. gada maijā *Deutsche Bank* bija aplēsusi, ka *Banco Popular* bija nepieciešams kapitāla ieguldījums 4 miljardu euro apmērā un ka *Del Valle Ruiz* k-gs un citi ieguldītāji bija gatavi piedalīties 50 % apmērā no šīs summas, ka 2017. gada 3. jūnijā *Barclays Bank* bija piedāvājusi *Banco Popular* piedalīties šajā kapitāla palielināšanā un ka 2017. gada 5. jūnijā *Deutsche Bank* bija informējusi *Banco Popular* par to, ka tā esot ieinteresēta piedalīties šajā kapitāla palielināšanā 2 miljardu euro apmērā. Turklāt 2017. gada maija beigās *Pacific Investment Management Company LLC (PIMCO)* esot apņēmusies nodrošināt līdz 300 miljoniem euro kapitāla palielināšanas gadījumā.

387 Pietiek konstatēt, ka no prasības pieteikumam pievienotajiem *Del Valle Ruiz* k-ga un *Ruiz Sacristán* k-ga paziņojumiem izriet, ka *Banco Popular* akcionāru kapitāla palielināšanas plāns noregulējuma dienā bija tikai sagatavošanās stadijā. Tādējādi prasītāji prasības pieteikumā norāda uz izvilkumu no *Del Valle Ruiz* k-ga paziņojuma, kurā viņš norāda, ka viņš un kāds cits ieguldītājs 2017. gada 2. jūnijā ir apsprieduši sanāksmes rīkošanu ar investīciju banku par to, kā vislabāk strukturēt kapitāla palielināšanu, un ka šī sanāksme bija paredzēta 2017. gada 5. jūnijā.

388 Attiecībā uz *Barclays Bank* un *Deutsche Bank* vēstulēm tajās nav ietverta nekāda šo banku stingra apņemšanās turpināt *Banco Popular* kapitāla palielināšanu, bet gan atspoguļotas tikai diskusijas par iespējamo kapitāla palielināšanu nākotnē. Šīs vēstules liecina par to, ka to nosūtīšanas laikā *Banco Popular* ierosinātā kapitāla palielināšana vēl bija ļoti agrīnā izstrādes stadijā.

389 Tādējādi savā 2017. gada 3. jūnija vēstulē *Banco Popular*, kuras izvilkums ir pievienots replikai, *Barclays Bank* atsaucas vienīgi uz nesenām diskusijām par kapitāla palielināšanu, kuru mērķis esot *Banco Popular* nodrošināt papildu rezerves vajadzības un sasniegt ievērojami augstākus kapitāla līmeņus, lai mazinātu izaicinājumus, kas izriet no īpaša riska nekustamo īpašumu jomā un citiem ienākumus nenesošiem aktīviem, ar kuriem tai bija jāsaskaras. Līdz ar to šīs vēstules izvilkumā, pirmkārt, nekas neliecina par to, ka *Barclays Bank* bija gatava piedalīties šajā kapitāla palielināšanā, un, otrkārt, tajā nav minēta likviditātes krīze, ar ko saskārās *Banco Popular*, un nav ierosināts nekāds risinājums tās novēršanai.

390 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 7. oktobrī, prasītāji saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu kā jaunu pierādījumu iesniedza šīs vēstules pilnu redakciju.

391 Saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu puses izņēmuma kārtā vēl var sniegt pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas, ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.

392 Savā 2019. gada 7. oktobra vēstulē prasītāji šī dokumenta novēlotu iesniegšanu pamato ar to, ka tas tika izpausts plašsaziņas līdzekļos un tagad ir publiski pieejams, tomēr vēl nebija publiski pieejams dienā, kad tie 2019. gada 30. septembrī iesniedza savus apsvērumus par iestāšanās rakstiem.

393 Jānorāda, ka prasītāji neprecizē, kurā datumā šis dokuments esot ticis izpausts plašsaziņas līdzekļos. Šajā ziņā VNV savos apsvērumos par šī jaunā pierādījuma iesniegšanu norādīja, ka šīs vēstules nerediģētā redakcija tika publicēta *Diario16* tīmekļvietnē 2019. gada 9. aprīlī.

394 No tā izriet, ka, pretēji prasītāju norādītajam, *Barclays Bank* vēstules nerediģētā redakcija bija publiski pieejama pirms to apsvērumu par iestāšanās rakstiem iesniegšanas. No tā izriet, ka prasītāji nav pamatojuši šī dokumenta novēlotu iesniegšanu un ka tas ir jānoraida kā nepieņemams, nepārbaudot tā pierādījuma vērtību.

395 Katrā ziņā jānorāda, ka šīs vēstules saturs neapstiprina prasītāju argumentu, ka kapitāla palielināšana bija dzīvotspējīga alternatīva, un nepierāda, ka *Barclays Bank* bija paredzējusi finansiāli piedalīties *Banco Popular* kapitāla palielināšanā nākotnē. Šajā vēstulē *Barclays Bank* atkārtoti apstiprināja savu atbalstu *Banco Popular* un norādīja, ka tā var piedalīties šajā nozīmīgajā darījumā. *Barclays Bank* pauda savu interesi piedalīties globālā koordinatora vai vērtspapīru emisijas koordinatora statusā, saņemot 50 % no darījuma vērtības atbilstoši tirgus nosacījumiem. Tā formulēja juridiskas atrunas, kas apstiprinātas pavadvēstulē, norādot, ka "jebkādas saistības vai piedāvājumi, kas saistīti ar šāda veida iesaisti, izpaudīsies kā viena vai vairākas atsevišķas vienošanās, kas jānoslēdz starp *Banco Popular* un [to], ar nosacījumu, ka tirgus apstākļi ir

apmierinoši, ka iepriekšējā pārbaude ir devusi labus rezultātus, ka puses ir vienojušās par nosacījumiem un cenām šajā datumā [..] un ka ir saņemtas visas nepieciešamās iekšējās atļaujas". Visbeidzot *Barclays Bank* uzsvēra, ka šī vēstule nav piedāvājums piekrist darījumam vai jebkāda veida finansējumam un tās mērķis nav radīt juridiskas attiecības starp to un *Banco Popular*.

396 2017. gada 5. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē, kas pievienota replikai, *Deutsche Bank* vienīgi norādīja uz savu interesi nodrošināt 50 % no iespējamās kapitāla palielināšanas 4 miljardu euro apmērā. Vēstulē vienīgi norādīts, ka "acīmredzami pastāv zināmi nosacījumi, tomēr vēstule ir balstīta uz mūsu pārliecību, ka apstākļos, kurus mēs uzskatām par reālistiski izpildītiem, varētu tikt veikta [kapitāla] palielināšana, stabilizējot banku". Līdz ar to šī vēstule nevar tikt interpretēta tādējādi, ka tajā ir ietverta stingra *Deutsche Bank* apņemšanās piedalīties *Banco Popular* kapitāla palielināšanā, un tā neskar risinājumu *Banco Popular* likviditātes krīzes atrisināšanai.

397 Attiecībā uz prasītāju apgalvojumu par *PIMCO* dalību kapitāla palielināšanā tie atsaucas uz citātu no 2017. gada 11. decembra raksta laikrakstā *El Mundo*. Pietiek konstatēt, kā to dara Komisija, ka šajā rakstā ir arī norādīts, ka *PIMCO* nav apstiprinājusi savas darbības saistībā ar *Banco Popular*.

398 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* bija gatava pārdot arī nestratēģiskos aktīvus.

399 Pietiek konstatēt, ka šis vienkāršais apgalvojums prasības pieteikumā nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem, jo replikai pievienotie dokumenti, uz kuriem atsaucas prasītāji, neattiecas uz aktīvu pārdošanas plāniem. Katrā ziņā, kā norāda prasītāji, tie bija tikai projekti. Tādējādi prasītāji nav pierādījuši, ka šādu aktīvu pārdošanu, kas bija tikai sagatavošanās posmā, būtu bijis iespējams pabeigt pirms vairākām nedēļām un ka tā būtu varējusi notikt pietiekami laicīgi, lai *Banco Popular* varētu atrast pietiekamu likviditāti savu saistību izpildei 2017. gada 7. jūnijā.

400 Treškārt, no vienas puses, prasītāji norāda, ka *BBVA* esot vēlējusies iesniegt piedāvājumu par *Banco Popular* iegādi, bet VNV un *FROB* neesot devušas tai pietiekami daudz laika, lai iesniegtu konkurētspējīgu piedāvājumu, un ka apstrīdētie lēmumi liedzot veikt pārdošanu konkurences apstākļos.

401 Šis arguments neattiecas uz lietu, jo prasītāju minētā *Banco Popular* pārdošanas procedūra neattiecas uz alternatīvu noregulējumam, bet gan uz pārdošanas procedūru, ko *FROB* organizēja noregulējuma procedūras ietvaros.

402 No otras puses, prasītāji apgalvo, ka, ja būtu piešķirta visa pieprasītā ārkārtas likviditātes palīdzība, būtu ticis piedāvāts labāks piedāvājums *Banco Popular* iegādei, un ka *Banco Santander* bija gatava maksāt 200 miljonus euro, bet tā atsauca savu piedāvājumu, kad tā uzzināja, ka ir vienīgais pretendents.

403 Pietiek konstatēt, ka šī argumenta pamatā ir kļūdains pieņēmums, ka *Banco Popular* būtu tikusi piešķirta papildu ārkārtas likviditātes palīdzība. Turklāt runa ir par nepamatotu apgalvojumu, ka *Banco Santander* esot bijusi gatava piedāvāt augstāku cenu un ka tā esot tikusi informēta par to, ka tā bija vienīgais pretendents pirms *FROB* organizētās pārdošanas procedūras beigām.

404 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka alternatīvos pasākumus, uz kuriem tie atsaucas, būtu bijis iespējams īstenot ātri un ka tie būtu ļāvuši *Banco Popular* atjaunot tās likviditātes stāvokli pietiekami īsā laikā, un ka tādējādi tie nav pierādījuši, ka VNV būtu pieļāvusi

acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka nepastāvēja noregulējumam alternatīvi pasākumi, kas būtu varējuši novērst *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju 2017. gada 6. jūnijā.

405 Turklāt prasītāji nevar pārmest VNV, ka tā nav ņēmusi vērā pasākumus, uz kuriem tie atsaucas. Kā norāda Komisija un VNV, pēdējā minētā varēja pamatoti ierobežot savu vērtējumu ar pasākumiem, kurus faktiski varēja īstenot, ņemot vērā atbilstošos apstākļus un noteiktos termiņus.

406 Tādējādi VNV nebija jāņem vērā pasākumi, kas neļāva neatliekami atrisināt steidzamo problēmu, kura bija saistīta ar *Banco Popular* likviditātes situācijas straujo pasliktināšanos, kas bija bankas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijas cēlonis.

407 No iepriekš minētā izriet, ka VNV un Komisija nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

408 Tādēļ otrā daļa un līdz ar to arī piektais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punkta pārkāpums

409 Prasītāji apgalvo, ka VNV un Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu, uzskatot, ka ir izpildīti nosacījumi, lai izmantotu pilnvaras norakstīt un konvertēt attiecīgos pašu kapitāla instrumentus. Prasītāji atsaucas uz to piektajā pamatā minētajiem argumentiem.

410 Pietiek norādīt, kā to dara Komisija, VNV un Spānijas Karaliste, ka šī prasības pamata ietvaros prasītāji vienīgi atsaucas uz saviem piektajā pamatā izvirzītajiem argumentiem un neizvirza nevienu jaunu argumentu, kas būtu tieši vērsts uz Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punkta pārkāpuma konstatēšanu.

411 Līdz ar to, tā kā piektais pamats ir noraidīts, arī sestais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots Hartas 41. un 47. panta pārkāpums

412 Prasītāji apgalvo, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem ir pārkāptas, pirmkārt, tiesības tikt uzklausītam un, otrkārt, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas ir paredzētas Hartas 41. un 47. pantā.

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz tiesībām tikt uzklausītam

413 Prasītāji norāda, ka apstrīdētie lēmumi tiem netika paziņoti un ka tiem netika dota iespēja tikt uzklausītiem pirms to pieņemšanas. Apstrīdētie lēmumi tiem esot lieguši tiesības uz īpašumu un tiem esot bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par uzraudzības vai privātu pasākumu kā alternatīvām noregulējumam esamību. Tie piebilst, ka, ja tiem būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus procedūras laikā, iespējams, VNV un Komisija būtu bijis atšķirīgs viedoklis jautājumā par to, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, kā arī attiecībā uz *Banco Popular* vērtējumu.

414 Iesākumam, no pirmā pamata pirmās daļas analīzes izriet – tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav paredzēta vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāru uzklausīšana, ir uzskatāms par tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu, kas, pirmkārt, ir pamatots ar Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minēto mērķi nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, ko veicina arī mērķis nodrošināt vienības kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, kā arī nepieciešamību ātri pieņemt lēmumu, tiklīdz ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, un kas, otrkārt, atbilst samērīguma principam saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu.

415 Tomēr no šī sprieduma 121. un 122. punktā minētās judikatūras izriet, ka tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro jebkurā procedūrā, kuras beigās ir iespējama nelabvēlīga akta izdošana, pat ja piemērojamie tiesību akti tieši neparedz šādu formalitāti.

416 Vispirms jāatgādina, ka noregulējuma shēmas, ko VNV pieņēma Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras beigās, priekšmets ir *Banco Popular* noregulējums. Noregulējuma shēmas vienīgais adresāts ir *FROB* un *Banco Popular* ir jāuzskata par personu, attiecībā uz kuru ir īstenots individuāls pasākums un kuras tiesības tikt uzklausītai ir garantētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

417 Tādējādi ir jāņem vērā, ka prasītāji kā *Banco Popular* akcionāri vai obligāciju turētāji nav ne noregulējuma shēmas, kas nav individuāls lēmums, kurš būtu pieņemts attiecībā uz tiem, ne Lēmuma 2017/1246, ar kuru apstiprināta šī noregulējuma shēma, adresāti.

418 Tomēr jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV īstenoja pilnvaras norakstīt vai konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus.

419 Tādējādi VNV ievērotā procedūra noregulējuma shēmas pieņemšanai, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret prasītājiem, var izraisīt tādas darbības īstenošanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to kā *Banco Popular* akcionāru vai pašu kapitāla instrumentu turētāju intereses.

420 Šī sprieduma 121. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts.

421 Tomēr jāatgādina arī tas, ka saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 131. punktā, un judikatūru, kas minēta šī sprieduma 132. punktā, gadījumā, ja prasītāji varētu atsaukties uz Hartā paredzētajām tiesībām tikt uzklausītiem *Banco Popular* noregulējuma procedūras ietvaros, šīs tiesības var tikt ierobežotas. It īpaši var tikt attaisnota prasītāju kā *Banco Popular* akcionāru vai pašu kapitāla instrumentu turētāju neuzklausīšana noregulējuma procedūras ietvaros neatkarīgi no tā, vai to veic VNV vai Komisija.

422 Šajā lietā noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV norādīja, ka *Banco Popular* noregulējums ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti un garantēt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību.

423 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 4.4.2. pantā VNV paskaidroja, ka, pamatojoties uz dažādiem apstākļiem, tā ir secinājusi, ka *Banco Popular* situācija rada pieaugošu risku, ka var tikt ievērojami negatīvi ietekmēta finanšu stabilitāte Spānijā. Šo apstākļu vidū ir, pirmkārt, *Banco Popular*, kas ir sestās lielākās Spānijas banku grupas mātesuzņēmums ar kopējo aktīvu summu 147 miljardu euro apmērā un kuru 2017. gadā Spānijas Banka ir norādījusi kā sistēmiski nozīmīgu iestādi, lielums un

nozīmīgums. VNV tostarp norādīja, ka *Banco Popular* bija viens no galvenajiem tirgus dalībniekiem Spānijā, kam bija ievērojama tirgus daļa mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) segmentā, kā arī salīdzinoši liela noguldījumu tirgus daļa (gandrīz 6 %) un liels privātpersonu klientu skaits (aptuveni 1,4 miljoni) visā Spānijā. Otrkārt, VNV ņēma vērā *Banco Popular* darbības būtību, kas balstījās uz komercbanku darbību un galvenokārt bija vērsta uz finansējuma, uzkrājumu pārvaldības un pakalpojumu nodrošināšanu privātpersonām, ģimenēm un uzņēmumiem (īpaši MVU). VNV uzskata, ka *Banco Popular* uzņēmējdarbības modeļa līdzība ar citu Spānijas komercbanku uzņēmējdarbības modeļiem varēja veicināt netiešas ietekmes potenciālu uz šīm bankām, kuru gadījumā varētu tikt uzskatīts, ka tās sastopas ar tādām pašām grūtībām.

424 Noregulējuma shēmas 4.4. pantā VNV noteica trīs *Banco Popular* kritiski svarīgas funkcijas Deleģētās regulas 2016/778 6. panta izpratnē, proti, noguldījumu iekasēšanu no mājsaimniecībām un nefinanšu uzņēmumiem, aizdevumu izsniegšanu MVU un skaidras naudas maksājumu pakalpojumus.

425 Jānorāda, ka piektajā pamatā prasītāji apgalvoja, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, tomēr tie nav apstrīdējuši to, ka noregulējuma shēma bija nepieciešama sabiedrības interesēs šīs regulas 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

426 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus šīs regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

427 Tādējādi prasītāji neapstrīd, ka noregulējuma shēma bija nepieciešama un samērīga, lai izvairītos no *Banco Popular* maksātnespējas būtiskās negatīvās ietekmes uz Savienības finanšu stabilitāti un lai nodrošinātu tās kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību.

428 Līdz ar to *Banco Popular* noregulējuma procedūras mērķis bija garantēt finanšu tirgu stabilitāti, kas saskaņā ar analīzi, kura tika veikta saistībā ar pirmā pamata pirmo iebildumu, ir uzskatāms par vispārējo interešu mērķi, kas var attaisnot prasītāju tiesību tikt uzklausītiem ierobežojumu saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu.

429 Turklāt no pirmā pamata analīzes izriet arī tas, ka, ja vienība atbilst nosacījumiem, kas prasa noregulējuma darbības veikšanu, Regulas Nr. 806/2014 18. pantā ir paredzēts, ka lēmums ir jāpieņem ļoti īsā termiņā.

430 Tādējādi šajā gadījumā no brīža, kad ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, un VNV uzskatīja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, noregulējuma shēma bija jāpieņem pēc iespējas ātrāk.

431 Šāda ātra lēmuma pieņemšana bija pamatota ar nepieciešamību nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst tās situācijas būtisko negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, it īpaši novēršot negatīvas ietekmes paplašināšanās riskus. Tā kā šajā lietā *Banco Popular* maksātnespēja iestājās darbadienā, procedūra bija jāpabeidz un lēmums bija jāpieņem pirms tirgus atvēršanas 2017. gada 7. jūnija rītā.

432 Kā uzsvēris ģenerāladvokāts M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*] savu secinājumu apvienotajās lietās *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:16) 80. punktā, steidzamība, ar kādu šīm Savienības iestādēm un aģentūrām ir jāpieņem lēmumi, ir vajadzīga, lai novērstu bankas iestādes noregulējuma negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, un šīs steidzamības dēļ to lēmumam ir *de facto* jābūt "sagatavotam" jau pirms procedūras uzsākšanas, izmantojot izdevību, ka vērtspapīru tirgi ir slēgti.

433 Līdz ar to prasītāji nevar vienkārši apgalvot, ka VNV un Komisija nav pamatojušas apstrīdēto lēmumu pieņemšanas steigu.

434 Turklāt jāatgādina, ka prasītāju iepriekšēja uzklausīšana, tos informējot par tūlītēju noregulējuma pasākumu, būtu radījusi risku, ka tie rīkosies tirgū veidā, kas pasliktinās *Banco Popular* finansiālo situāciju. Šāda uzklausīšana tādējādi būtu varējusi kaitēt paredzētās noregulējuma darbības efektivitātei.

435 Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītāju uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas vai pirms Lēmuma 2017/1246 pieņemšanas būtu izraisījusi būtisku procedūras palēninášanos un līdz ar to būtu apdraudējusi gan noregulējuma mērķu sasniegšanu, gan tā efektivitāti.

436 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāju neuzklausīšana procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemti apstrīdētie lēmumi, bija tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kas bija pamatots un nepieciešams, lai izpildītu mērķi nodrošināt finanšu stabilitāti, un ar to tika ievērots samērīguma princips atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam.

437 Šajā lietā no piektā pamata analīzes izriet, ka VNV un Komisija nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, proti, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privāta rakstura vai uzraudzības pasākumi varētu novērst tās saistību neizpildi saprātīgā termiņā. It īpaši no piektā pamata otrās daļas analīzes izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka pastāvēja alternatīvi pasākumi, ar kuriem varēja novērst *Banco Popular* likviditātes problēmas un tādējādi novērst tās noregulējumu.

438 Tāpēc prasītāji nevar apgalvot, ka, ja tiem procedūras laikā būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par uzraudzības vai privātu pasākumu esamību, noregulējuma shēma nebūtu pieņemta.

439 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka tie bija jāuzklausa, jo apstrīdētie lēmumi prasītājiem liedza tiesības uz īpašumu, pietiek atgādināt, ka no šī sprieduma 160.–162. punktā minētās judikatūras izriet, ka attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesību uz īpašumu ierobežojums nevar attaisnot pienākumu piešķirt tiem tiesības tikt uzklausītiem.

440 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais iebildums ir jānoraida.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā

441 Prasītāji apgalvo, ka, ņemot vērā LESD 263. pantā noteiktos prasības celšanas termiņus, tiem nācās celt prasību, nesaņemot pierādījumus, kas ir apstrīdēto lēmumu pamatā, un tas esot pretrunā efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principam. Replikā tie norāda, ka VNV un Komisija turpinot atteikt piekļuvi dokumentiem, uz kuriem tās pamatojās apstrīdētajos lēmumos un savos iebildumu rakstos, un tas neļaujot nedz tiem pienācīgi izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, nedz arī Vispārējai tiesai veikt pārbaudi.

442 Jāatgādina, ka attiecībā uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu Hartas 47. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā. No Tiesas judikatūras izriet, ka ar šajā tiesību normā garantēto pārbaudes tiesā efektivitāti tiek prasīts tostarp, lai ieinteresētā persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā ar prasību, kas celta pret kādu konkrētu subjektu (skat. spriedumu, 2021. gada 29. aprīlis, *Banco de Portugal* u.c., C-504/19, EU:C:2021:335, 57. punkts un tajā minētā judikatūra). Pati efektīvas pārbaudes tiesā, kas ir paredzēta, lai nodrošinātu Savienības tiesību normu ievērošanu, esamība ir raksturīga tiesiskuma pastāvēšanai (skat spriedumu, 2020. gada 6. oktobris, *Bank Refah Kargaran*/Padome, C-134/19 P, EU:C:2020:793, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

443 Jāuzsver, ka ar Hartas 47. pantā garantēto pārbaudes tiesā efektivitāti tiek prasīts, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu, vai nu pati iepazīstoties ar šo lēmumu, vai arī tādējādi, ka pēc šīs personas pieprasījuma tai tiek darīts zināms šī lēmuma pamatojums, neskarot kompetentās tiesas tiesības pieprasīt attiecīgajai iestādei sniegt šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, būdama pilnībā informēta, izlemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī, lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā valsts [iestādes] lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumus, 2018. gada 26. aprīlis, *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, 55. punkts un tajā minētā judikatūra; 2020. gada 24. novembris, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 un C-226/19, EU:C:2020:951, 43. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 3. februāris, *Ramazani Shadary*/Padome, T-122/19, nav publicēts, EU:T:2021:61, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

444 Šajā gadījumā jāatgādina, ka noregulējuma shēmas nekonfidenciālā versija tika publicēta VNV tīmekļvietnē 2017. gada 11. jūlijā un ka Lēmums 2017/1246 tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2017. gada 11. jūlijā. Tā kā prasītājiem bija piekļuve šiem dokumentiem, tie varēja tos apstrīdēt Vispārējā tiesā ar šo prasību, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, kas pierāda to tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pastāvēšanu.

445 Turklāt jāatgādina, ka VNV savā tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī, t. i., pirms replikas raksta iesniegšanas, publicēja 1. vērtējumu un noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma mazāk rediģētās redakcijas. Šo publikāciju mērķis bija sniegt sabiedrībai piekļuvi šo dokumentu daļām, kuras sākotnēji tika uzskatītas par konfidenciālām. Tādējādi prasītājiem bija iespēja papildināt savus argumentus, ņemot vērā jauno informāciju, kas izrietēja no šīm publikācijām.

446 Pirmām kārtām, prasītāji pārmet VNV, ka tā nav tiem devusi piekļuvi pilnām noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma redakcijām.

447 Šajā ziņā jāatgādina, ka prasītāji nav noregulējuma shēmas, kas adresēta *FROB*, adresāti. Prasītāji ir jāuzskata par trešām personām, un tādēļ tiem nav tiesību uz noregulējuma shēmas paziņošanu.

448 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktu VNV savā oficiālajā tīmekļvietnē publisko vai nu noregulējuma shēmas kopiju, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbību ietekme, jo īpaši – ietekme uz privātajiem klientiem.

449 Šajā lietā 2017. gada 7. jūnijā VNV savā tīmekļvietnē publicēja paziņojumu, kurā informēja par noregulējuma shēmas pieņemšanu, kopā ar dokumentu, kurā apkopotas noregulējuma sekas atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktam. VNV 2017. gada 11. jūlijā turklāt publicēja

noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju. VNV arī savā tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un vēlāk 2018. gada 31. oktobrī publicēja mazāk rediģētas nekonfidenciālas noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma versijas.

450 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā ir paredzēts:

"Pirms tiek izpausta jebkāda informācija, [VNV] nodrošina, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju, jo īpaši, novērtējot sekas, ko izpaušana varētu radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm, kā arī pārbaužu, izmeklēšanu un revīziju mērķiem. Informācijas izpaušanas seku novērtēšanas procedūra ietver īpašu izvērtējumu par sekām, ko radītu 8. un 9. pantā minēto noregulējuma plānu, jebkādas saskaņā ar 10. pantu veiktas novērtēšanas rezultātu un 18. pantā minēto noregulējuma shēmu satura un detaļu izpaušana."

451 Šis noteikums tieši paredz VNV pienākumu pirms noregulējuma shēmas publicēšanas vai paziņošanas trešai personai nodrošināt, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju. Šis pienākums attiecas arī uz 2. vērtējumu, kas ir noregulējuma shēmas pielikums un kas ir tās neatņemama sastāvdaļa, piemērojot minētās shēmas 12.2. pantu.

452 Šajā ziņā jānorāda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Komisijas lēmums, ar kuru tiek konstatēta sūdzības iesniedzēja norādītā valsts atbalsta neesamība, ņemot vērā pienākumu ievērot komercnoslēpumu, var būt pietiekami pamatots, neietverot visus skaitliskos datus, uz kuriem ir balstīta šīs iestādes argumentācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108.–111. punkts). Līdz ar to šāda lēmuma nekonfidenciālā versija, ja tajā skaidri un nepārprotami ir norādīta minētās iestādes argumentācija, kā arī tās izmantotā metodoloģija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt šos pamatojumus un Vispārējā tiesa varētu veikt savu kontroli attiecībā uz to, ir pietiekama, lai izpildītu šai pašai iestādei noteikto pienākumu norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, *Club Hotel Loutraki* u.c./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 55. punkts).

453 Turklāt attiecībā uz ekonomikas elementiem, kurus *Deloitte* izmantoja 2. vērtējumā un kurus VNV ņēma vērā noregulējuma shēmā, nevar apstrīdēt, ka tie ir sarežģīti tehniski novērtējumi. Tā kā no noregulējuma shēmas ir iespējams skaidri izsecināt VNV argumentāciju, kas ļauj vēlāk apstrīdēt tās pamatotību kompetentā tiesā, būtu pārmērīgi prasīt īpašu pamatojumu katrai no tajā sniegtajām tehniskajām izvēlēm vai katram skaitliskajam elementam, uz kuriem ir balstīta šī argumentācija (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

454 Pirmkārt, prasītāji neapstrīd, ka noregulējuma shēma un 2. vērtējums satur konfidenciālu informāciju, kuru VNV ir pienākums aizsargāt. Otrkārt, tie neprecizē, cik lielā mērā ekonomiskie dati, kuri noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma nekonfidenciālajās versijās joprojām ir aizklāti, bija nepieciešami noregulējuma shēmas izpratnei un to tiesību efektīvi vērsties tiesā īstenošanai.

455 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītāji nevar atsaukties uz tiesībām saņemt pilnu noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma redakciju paziņošanu.

456 Otrām kārtām, apgalvojot, ka VNV un Komisija nav paziņojušas dokumentus, uz kuriem tās pamatojās, pieņemot apstrīdētos lēmumus, pirms šie lēmumi tika pieņemti, prasītāji norāda uz Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu.

457 Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā par tiesībām uz labu pārvaldību paredzēts, ka šīs tiesības ietver ikvienas personas tiesības piekļūt materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus.

458 Tiesības piekļūt lietas materiāliem ir paredzētas Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktā, saskaņā ar kuru:

"Personām, uz kurām attiecas [VNV] lēmumi, ir tiesības piekļūt [VNV] lietas dokumentācijai, ja tiek ievērotas citu personu leģitīmās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai [VNV] iekšējiem sagatavošanas dokumentiem."

459 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka konkurences lietās piekļuves lietas materiāliem mērķis tostarp ir ļaut paziņojuma par iebildumiem adresātiem iepazīties ar Komisijas lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, lai tie varētu lietderīgi izteikt savu viedokli par secinājumiem, pie kuriem Komisija, pamatojoties uz šiem pierādījumiem, ir nonākusi savā paziņojumā par iebildumiem. Šīs tiesības piekļūt lietas materiāliem nozīmē, ka Komisija dod attiecīgajam uzņēmumam iespēju pārbaudīt visus izmeklēšanas lietas materiālos esošos dokumentus, kas varētu būt nozīmīgi šī uzņēmuma aizstāvībai. Tas attiecas gan uz dokumentiem, kas ir apsūdzoši, gan arī uz dokumentiem, kas ir attaisnojoši pierādījumi, izņemot citu uzņēmumu komercnoslēpumus, Komisijas iekšējos dokumentus un citu konfidenciālu informāciju (skat. spriedumu, 2020. gada 14. maijs, *NKT Verwaltung* un *NKT*/Komisija, C-607/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:385, 261. un 262. punkts un tajos minētā judikatūra).

460 Otrkārt, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru tiesību uz aizstāvību ievērošanai ir nepieciešams, lai ieinteresētajam uzņēmumam Komisijā īstenotajā procedūrā, kuras mērķis ir uzlikt uzņēmumam naudas sodu par konkurences tiesību normu pārkāpumu, būtu bijusi iespēja pienācīgi darīt zināmu savu viedokli par norādīto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību, kā arī par dokumentiem, ko Komisija izmantojusi, lai pamatotu konkurences tiesību pārkāpuma esamību. Šīs tiesības ir minētas Hartas 41. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā (skat. spriedumu, 2019. gada 28. novembris, *Brugg Kabel* un *Kabelwerke Brugg*/Komisija, C-591/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:1026, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

461 Treškārt, attiecībā uz Hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību uz aizstāvību ievērošanu plašākā mērā, tās ietver tiesības tikt uzklausītam un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 99. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 2. decembris, *Kalai*/Padome, T-178/19, nav publicēts, EU:T:2020:580, 73. punkts).

462 Ceturtkārt, ir jāatgādina, ka tiesību uz piekļuvi lietas materiāliem procedūrā pirms lēmuma pieņemšanas pārkāpums principā var izraisīt šī lēmuma atcelšanu, ja tas ir ietekmējis tiesības uz aizstāvību (skat. spriedumus, 2011. gada 25. oktobris, *Solvay*/Komisija, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 15. jūlijs, *Akzo Nobel* u.c./Komisija, T-47/10, EU:T:2015:506, 349. punkts (nav publicēts) un tajā minētā judikatūra).

463 No šī sprieduma 459.–462. punktā minētās judikatūras izriet, ka gan Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā nostiprinātās tiesības piekļūt lietas materiāliem, gan, konkrētāk, piekļuve lietas materiāliem konkurences lietās attiecas uz personām vai uzņēmumiem, uz kuriem ir vērstas pret tām uzsāktas procedūras vai lēmumi.

464 Šajā lietā, pirmkārt, no Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punkta izriet, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem skar vienību, uz kuru attiecas noregulējuma shēma, proti, *Banco Popular*, nevis tās akcionārus vai kreditorus. Otrkārt, no pirmā iebilduma izvērtēšanas izriet, ka prasītājiem nav tiesību tikt uzklausītiem procedūrā, kuras rezultātā tiek pieņemta noregulējuma shēma.

465 Līdz ar to prasītāji nevar atsaukties uz tiesībām piekļūt lietas materiāliem.

466 Turklāt gan Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā, gan Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktā ir paredzēts, ka noteikti dati var tikt aizsargāti, ja tie ir konfidenciāli.

467 Prasītāji tādējādi nevar apgalvot, ka tas, ka VNV un Komisija tiem nepaziņoja dokumentus, uz kuriem tās pamatojās, administratīvās procedūras laikā, kuras rezultātā tika pieņemta noregulējuma shēma, ir Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā garantēto tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpums.

468 Trešām kārtām, prasītāji būtībā apgalvo, ka tie nevarēja izmantot savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli, jo pēc apstrīdēto lēmumu pieņemšanas tiem nebija pieejami dokumenti, uz kuriem VNV un Komisija tajos pamatojās. Tie pārmet VNV un Komisijai, ka tās nav pievienojušas šos dokumentus saviem iebildumu rakstiem un nav paskaidrojušas, kāpēc šie dokumenti ir konfidenciāli. Tie uzskata, ka, pat ja šie dokumenti satur konfidenciālus datus, to pārstāvjiem šajā tiesvedībā vajadzētu būt iespējai tiem piekļūt.

469 Jānorāda, ka nav noteikumu, kas garantētu prasītājiem tiesības piekļūt noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma pilnajām redakcijām vai citiem dokumentiem, uz kuriem VNV pamatojās, pieņemot noregulējuma shēmu, jo VNV ir pienākums aizsargāt noteiktu datu konfidencialitāti.

470 Saskaņā ar LESD 339. pantu, Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. un 3. punktu VNV un Komisijai ir pienākums aizsargāt visu vienību konfidenciālos datus, arī komercnoslēpumus.

471 Turklāt Tiesa attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK, un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV 2004, L 145, 1. lpp.), ir nospriedusi, ka, lai ieguldījumu sabiedrību darbības kontroles sistēma, kas balstīta uz dalībvalsts ietvaros īstenotu uzraudzību un informācijas apmaiņu starp vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, darbotos efektīvi, ir nepieciešams, lai gan uzraudzītās sabiedrības, gan kompetentās iestādes varētu būt drošas, ka principā tiks saglabāts sniegtās konfidenciālās informācijas konfidenciālais raksturs (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

472 Tiesa uzskatīja, ka šādas uzticēšanās neesamība varētu apdraudēt uzraudzības darbībai nepieciešamās konfidenciālās informācijas netraucētu nosūtīšanu. Tādējādi Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktā vispārīgi noteiktais pienākums glabāt dienesta noslēpumu ir paredzēts, lai aizsargātu ne tikai tieši skarto uzņēmumu īpašās intereses, bet arī vispārējās

intereses saistībā ar Savienības finanšu instrumentu tirgu normālu darbību (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 32. un 33. punkts un tajos minētā judikatūra).

473 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punktā par VNV locekļu dienesta noslēpuma prasībām ir ietverta norma, kas ir līdzvērtīga Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktam.

474 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 34. panta 1. punkta izriet, ka, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, VNV var vai nu ar valsts noregulējuma iestāžu starpniecību, vai tieši, pēc tam, kad tās par to ir informētas, pilnībā izmantojot visu ECB vai valstu kompetento iestāžu rīcībā esošo informāciju, pieprasīt tostarp no vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma darbība, lai tās sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama šajā regulā paredzēto uzdevumu izpildei. Šī panta 2. punktā ir precizēts, ka prasības par dienesta noslēpumu neatbrīvo šīs vienības no pienākuma sniegt šo informāciju. Regulas Nr. 806/2014 34. panta 4. punktā ir paredzēts, ka VNV ir pieejama, tostarp pastāvīgi, jebkāda informācija, kas nepieciešama funkciju veikšanai saskaņā ar šo regulu, jo īpaši informācija par pašu kapitālu, likviditāti, aktīviem un saistībām, par jebkuru iestādi, uz kuru attiecas tās noregulējuma pilnvaras.

475 Dokumenti, ar kuriem VNV pamatoja noregulējuma shēmas pieņemšanu, jo īpaši dokumenti, kas attiecas uz *Banco Popular* likviditātes stāvokli, tās lūgumu sniegt ārkārtas likviditātes palīdzību un ECB vērtējums par tās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju satur konfidenciālu informāciju, jo īpaši komercnoslēpumus, ko VNV ir pienākums aizsargāt.

476 No tā izriet, ka prasītājiem nebija tiesību piekļūt pilnībā dokumentiem, uz kuriem VNV un Komisija pamatojās, pieņemot apstrīdētos lēmumus, ciktāl šie dokumenti var saturēt konfidenciālus datus, ko tie neapstrīd. Tāpēc prasītāji nevar atsaukties uz šo atteikumu piekļūt šiem dokumentiem, lai apgalvotu, ka ir pārkāpta to efektīva aizsardzība tiesā.

477 Turklāt attiecībā uz dokumentiem, kas, pēc prasītāju domām, ir apstrīdēto lēmumu un iebildumu rakstu pamatā, prasītāji prasības pieteikuma pielikumā atsaucas uz to dažādajiem pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem, kas nosūtīti Komisijai, VNV un ECB, pamatojoties it īpaši uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.). Replikā tie atsaucas uz VNV un Komisijas atteikumu piešķirt tiem piekļuvi dokumentiem, ko tie pieprasīja šo procedūru laikā.

478 Pietiek konstatēt, ka atbildes uz šiem lūgumiem par piekļuvi ir atsevišķas prasības Vispārējā tiesā priekšmets.

479 Prasītāji atsaucas arī uz savu 2018. gada 9. oktobrī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegto pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem, pamatojoties uz Reglamenta 88. pantu, lūdzot piespriest VNV un Komisijai iesniegt vairākus dokumentus, kuru saraksts ir pievienots šim pieteikumam.

480 Šajā ziņā Vispārējai tiesai saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu un 92. panta 3. punktu, veicot procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu, ir tiesības uzdot VNV iesniegt visus dokumentus, kurus tā uzskata par būtiskiem strīda izšķiršanai. Tomēr saskaņā ar šī paša Reglamenta 103. panta 1. punktu Vispārējā tiesa var uzskatīt, ka noteiktai šajos dokumentos ietvertajai informācijai ir konfidenciāls raksturs, un tādējādi nolemt, ka tā netiks paziņota citiem lietas dalībniekiem, tostarp prasītājiem.

481 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas lēmums uzdot iesniegt dokumentus negarantē prasītājiem piekļuvi visiem šiem dokumentiem, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka tie ietver konfidenciālus datus.

482 Turklāt šajā lietā Vispārējā tiesa 2021. gada 21. maijā ar rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu pieprasīja VNV iesniegt konkrētus dokumentus, tostarp noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma un ECB vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespējas situāciju konfidenciālās versijas. Saskaņā ar Reglamenta 103. pantu Vispārējā tiesa, pārbaudījusi šo dokumentu saturu, uzskatīja, ka šo dokumentu redakcijās, kas publicētas VNV un ECB tīmekļvietnēs, palikušie slēptie elementi nav būtiski šā strīda izšķiršanai. Tādējādi ar 2021. gada 16. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa no lietas materiāliem izņēma šo dokumentu konfidenciālās versijas.

483 Visbeidzot, attiecībā uz prasītāju argumentu par pārbaudes tiesā neesamību noregulējuma procedūras laikā pietiek atgādināt, ka tas tika noraidīts, analizējot pirmā pamata otro daļu.

484 Tādējādi otrais iebildums un līdz ar to otrais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

Par trešo pamatu, ar kuru tiek apgalvots tiesību uz īpašumu pārkāpums

485 Prasītāji apgalvo, ka VNV un Komisija ir nepamatoti un nesamērīgi pārkāpušas to tiesības uz īpašumu, kas paredzētas Hartas 17. panta 1. punktā. Tie norāda, ka *Banco Popular* pamatkapitāla vērtības norakstīšana, kā arī tās pašu kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija atņēma tiem piederošajām *Banco Popular* akcijām un obligācijām jebkādu ekonomisko vērtību.

486 Komisija, VNV, Spānijas Karaliste un *Banco Santander* būtībā apgalvo, ka tiesības uz īpašumu, kas nostiprinātas Hartas 17. pantā, nav absolūta prerogatīva un var tikt pakļautas ierobežojumiem, kas pamatoti ar vispārējo interešu mērķiem saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu. Apstrīdētajiem lēmumiem esot vispārējo interešu mērķis, proti, nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, kas attaisno prasītāju tiesību uz īpašumu ierobežojumu.

487 Hartas 17. panta 1. punktā ir paredzēts:

> "Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs."

488 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 17. panta 1. punktā garantētās tiesības uz īpašumu nav absolūta prerogatīva un to īstenošana var tikt ierobežota, pamatojoties uz Savienības vispārējo interešu mērķiem. Līdz ar to, kā izriet no Hartas 52. panta 1. punkta, tiesību uz īpašumu izmantošanu var ierobežot ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi tiešām atbilst sasniedzamajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar šādi garantēto tiesību pašu būtību (skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra; spriedumi, 2020. gada 16. jūlijs, *Adusbef* u.c., C-686/18, EU:C:2020:567, 85. punkts, un 2019. gada 23. maijs, *Steinhoff* u.c./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, 100. punkts).

489 No tā izriet, ka tiesības uz īpašumu nav absolūtas tiesības, bet saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 131. punktā, tās var tikt pakļautas ierobežojumiem, ja tie ir paredzēti piemērojamos tiesību aktos, nepieciešami vispārēja mērķa sasniegšanai un samērīgi ar šo mērķi.

490 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 6. pantā VNV, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 21. pantu, nolēma norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus veidā, kas precizēts šī sprieduma 73. punktā.

491 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 61. apsvēruma izriet, ka akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumiem jāatbilst Hartas 52. panta 1. punktā izklāstītajiem principiem un, otrkārt, no tās pašas regulas 62. apsvēruma izriet, ka tiesību uz īpašumu pārkāpumi nedrīkst būt nesamērīgi.

492 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 15. panta par vispārējiem noregulējuma principiem 1. punkta a) apakšpunktu zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri.

493 Šajā ziņā attiecībā uz banku akcionāriem Tiesa ir nospriedusi, ka saskaņā ar akciju sabiedrību akcionāru statusam piemērojamo vispārējo sistēmu tie pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 73. punkts).

494 Valsts atbalsta jomā Tiesa ir uzskatījusi, ka, tā kā akcionāri ir atbildīgi par bankas parādiem tās pamatkapitāla apmērā, nevar uzskatīt, ka tas, ka Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi ("Banku darbības paziņojums") (OV 2013, C 216, 1. lpp.) 40.–46. punktā, lai novērstu bankas pašu kapitāla iztrūkumu, tiek pieprasīts, lai pirms valsts atbalsta piešķiršanas šie akcionāri veiktu ieguldījumu bankas zaudējumu izlīdzināšanai tikpat lielā mērā, kā tas tiktu darīts, ja šāda valsts atbalsta nebūtu, ietekmētu to tiesības uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 74. punkts).

495 Pēc analoģijas jāuzskata, ka lēmums noregulējuma shēmā norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus, kas ir prasītāju īpašumā, ir jāuzskata par sekām tam, ka vienības akcionāriem ir jāuzņemas ar saviem ieguldījumiem saistītie riski un ka, tā kā šai vienībai ir piemērojama noregulējuma darbība tās maksātnespējas dēļ, tiem ir jāuzņemas tās ekonomiskās sekas.

496 Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka pasākums, kas izpaužas kā Kipras bankas akciju nominālvērtības samazināšana, ir samērīgs ar šī pasākuma mērķi. Vispirms tā norādīja, ka šī pasākuma mērķis ir veicināt bankas rekapitalizāciju un ka tas ir piemērots, lai veicinātu Kipras un eurozonas finanšu sistēmas stabilitāti kopumā. Turpinājumā tā konstatēja, ka šis pasākums nepārsniedz to, kas ir piemērots un nepieciešams šī mērķa sasniegšanai, ņemot vērā, ka mazāk ierobežojošas alternatīvas nebija īstenojamas vai nebūtu ļāvušas sasniegt gaidītos rezultātus. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka, ņemot vērā arī sasniedzamā mērķa svarīgumu, pasākums nerada pārmērīgus apgrūtinājumus. Šajā ziņā tā atgādināja, ka banku akcionāri pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co.* u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 330. punkts).

497 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa secināja, ka nevar tikt uzskatīts, ka šīs bankas akciju nominālvērtības samazināšana būtu pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas apdraud akcionāru tiesību uz īpašumu pašu būtību (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co.* u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 331. punkts).

498 Turklāt jāatgādina, ka no šī sprieduma 137. punktā minētās judikatūras izriet, ka finanšu pakalpojumiem ir būtiska nozīme Savienības ekonomikā un ka vienas vai vairāku banku maksātnespēja var ātri izplatīties uz citām bankām vai nu attiecīgajā dalībvalstī, vai citās dalībvalstīs.

499 Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ņemot vērā mērķi nodrošināt banku sistēmas stabilitāti eurozonā un nenovēršamo finansiālo zaudējumu risku, kāds konkrēto banku noguldītājiem draudētu to maksātnespējas gadījumā, atsevišķi tiesību uz īpašumu ierobežojumi var tikt pamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 74. punkts).

500 Tiesa arī ir nolēmusi, ka, lai gan pastāv skaidra vispārējā interese visā Savienībā nodrošināt investoru stingru un konsekventu aizsardzību, nevar tikt uzskatīts, ka šī interese visos gadījumos dominē pār vispārējo interesi nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 91. punkts, un 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 54. punkts).

501 Jānorāda, ka noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV uzskatīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs ar Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, proti, nodrošināt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērst būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti, tostarp novēršot kaitīgo ietekmi, arī uz tirgus infrastruktūru, un uzturot tirgus disciplīnu. Tā norādīja, ka, likvidējot *Banco Popular* saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Lēmumā 2017/1246 Komisija nepārprotami piekrita VNV izvirzītajiem iemesliem, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs.

502 Tādējādi noregulējuma shēma, ciktāl tās mērķis bija saglabāt vai atjaunot *Banco Popular* finanšu stāvokli un jo īpaši ciktāl tā bija alternatīva tās likvidācijai, atbilda vispārējo interešu mērķim Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, garantēt finanšu tirgu stabilitāti.

503 Noregulējuma shēmā ietvertie *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pasākumi bija daļa no šī mērķa.

504 Prasītāji norāda, ka tie neapšauba Regulā Nr. 806/2014 paredzētā VNM saderību ar Hartas 17. pantu. Tie norāda, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem ir nepamatoti aizskartas to tiesības uz īpašumu, izvirzot trīs iebildumus. Pirmkārt, apstrīdētie lēmumi neatbilstot "likumā paredzētajiem nosacījumiem", otrkārt, ar tiem tiekot pārkāpts prasītāju tiesību uz īpašumu būtiskais saturs, neparedzot kompensāciju, un, treškārt, šis pārkāpums neesot samērīgs.

505 Ar pirmo iebildumu prasītāji apgalvo, ka iejaukšanās to tiesībās uz īpašumu neatbilst likumā paredzētajiem nosacījumiem. Šajā ziņā tie atsaucas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu neievērošanu, šīs pašas regulas 21. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu neievērošanu, uz to, ka nav veikts pienācīgs vērtējums saskaņā ar šīs regulas 20. pantu un uz to, ka apstrīdētie lēmumi ir pieņemti bez atbilstošām garantijām, kas saistītas ar pienācīgu procesu, un tie atsaucas uz otrajā, ceturtajā, piektajā un sestajā pamatā minētajiem argumentiem.

506 Pietiek atgādināt, ka otrajā, ceturtajā, piektajā un sestajā prasības pamatā izvirzītie argumenti tika noraidīti. No šo pamatu analīzes izriet, ka VNV un Komisija, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18., 20. un 21. pantu, nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ka nav pārkāptas prasītāju tiesības tikt uzklausītiem.

507 Tādēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

508 Ar otro iebildumu prasītāji norāda, ka to īpašuma atņemšana bez kompensācijas pārkāpj to tiesību uz īpašumu būtisko saturu. Tie norāda, ka netika veikts ne neatkarīgs vērtējums, ne arī *ex post* galīgais vērtējums, kas paredzēts Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā, kas ir divi īpašie "aizsardzības pasākumi", kuri paredzēti Regulā Nr. 806/2014, lai nodrošinātu Hartas 17. panta aizsardzību, ļaujot nodrošināt, ka tiem tiek izmaksāta taisnīga kompensācija. Tie apgalvo, ka neatkarīgs un visaptverošs *ex ante* vērtējums, kas ļautu novērtēt uzņēmuma aktīvu un saistību vērtību, netika veikts, un to nevarēja pamatot ar to, ka noregulējuma instruments jau bija izvēlēts. Tie uzskata, ka, tā kā netiks veikts Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētais *ex post* galīgais vērtējums, nav ievēroti "aizsardzības pasākumi", kas paredzēti, lai aizsargātu akcionāru tiesības uz kompensāciju. 3. vērtējums, kas paredzēts Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā, kalpojot citiem mērķiem, un VNV nevarot apgalvot, ka ar to pietiekot.

509 Pirmām kārtām, jānorāda, ka prasītāju argumenti, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē un ka tajā bija jāņem vērā vairāki iespējamie noregulējuma scenāriji, jau tika noraidīti, analizējot ceturto pamatu. Turklāt jāatgādina, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punktu, VNV, pieņemot noregulējuma shēmu, varēja paļauties uz provizorisku vērtējumu. Visbeidzot, no ceturtā pamata analīzes izriet – tas, ka nav veikts *ex post* galīgais vērtējums Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta izpratnē, nevar ietekmēt apstrīdēto lēmumu spēkā esamību.

510 Otrām kārtām, Regulā Nr. 806/2014 ir paredzēts mehānisms vienības, kurai ir piemērojama noregulējuma darbība, akcionāru un kreditoru kompensēšanai, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteikto principu, saskaņā ar kuru neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējamā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

511 Lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja attiecīgajai vienībai būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā ir paredzēts, ka vērtēšana notiek pēc noregulējuma. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 17. punktu šī vērtēšana pierāda, vai pastāv atšķirība starp attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem, ja iestādei tiktu piemērota parastā maksātnespējas procedūra brīdī, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību, un faktisko attieksmi pret tiem noregulējuma ietvaros.

512 Ja pēc šīs novērtēšanas tiek konstatēts, ka akcionāri vai kreditori noregulējuma ietvaros ir cietuši lielākus zaudējumus nekā tie, kas tiem būtu radušies likvidācijas laikā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV var izmantot VNF, lai tiem atlīdzinātu zaudējumus.

513 No tā izriet, ka ar Regulu Nr. 806/2014 ir izveidots mehānisms, lai nodrošinātu, ka noregulējamās vienības akcionāriem vai kreditoriem tiek piešķirta taisnīga kompensācija atbilstoši Hartas 17. panta 1. punkta prasībām.

514 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāju atsauces uz Komisijas veikto ietekmes novērtējumu apstiprina, ka šis mehānisms atbilst Hartas 17. panta 1. punkta prasībām. Saskaņā ar izvilkumu no šī ietekmes novērtējuma, ko prasītāji minējuši replikā:

"Tiesību uz īpašumu pārkāpums nav nesamērīgs, jo tiesiskais regulējums paredz tiesības uz kompensāciju cietušajiem akcionāriem un kreditoriem. Akcionāriem un kreditoriem ir tiesības saņemt kompensāciju tās akciju vai prasījumu vērtības apmērā, kas viņiem pienāktos parastās sabiedrības likvidācijas gadījumā. Prasības, saskaņā ar kurām kompensācijas apmērs ir jānosaka, ņemot vērā uzņēmuma vērtību, ko novērtējis neatkarīgs eksperts, ir uzskatāma par papildu garantiju. Turklāt kompensācijai būtu jānodrošina, ka noregulējuma instrumenta piemērošanas vai noregulējuma pilnvaru izmantošanas rezultātā attieksme pret akcionāriem un kreditoriem nav mazāk labvēlīga par to, kāda tā būtu gadījumā, ja šis instruments vai pilnvaras netiktu izmantotas un ja visai kredītiestādei tiktu piemērota maksātnespējas procedūra saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. It īpaši, ja kreditora prasījums paliek kredītiestādē, kuras aktīvi, tiesības vai saistības ir nodotas citai vienībai, un ja atlikusī kredītiestāde tiek likvidēta, kreditoram jāsaņem kompensācija, ja summa, ko viņš saņēma šīs likvidācijas rezultātā, ir mazāka par summu, ko viņš būtu saņēmis maksātnespējas [procedūras] ietvaros, ja nebūtu notikusi nodošana.

Iepriekš minētie noteikumi par kompensāciju aizsargā tiesību uz īpašumu būtisko saturu. Faktiski, ja noregulējuma pilnvaras netiktu īstenotas, maksātnespējīgajai sabiedrībai tiktu piemērota maksātnespējas procedūra. Saskaņā ar maksātnespējas tiesībām kreditoriem ir tiesības uz bankas aktīvu pārdošanas ieņēmumu proporcionālu sadali, bet akcionāriem ir tiesības uz atlikušo aktīvu sadali pēc tam, kad ir veikta samaksa visiem kreditoriem. Šo būtisko saturu aizsargā kompensāciju reglamentējošie principi. Tāpēc ierobežojumi nesamērīgi neierobežo tiesības uz īpašumu."

515 Turklāt pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāji, ar to, ka tie nav saņēmuši kompensāciju noregulējuma shēmas dienā, nepietiek, lai konstatētu prasītāju tiesību uz īpašumu pārkāpumu, jo Hartas 17. panta 1. punktā nav paredzēta kompensācijas izmaksa vienlaikus ar tiesību uz īpašumu ierobežojumu, bet gan izmaksa laikus.

516 Ar savu argumentu, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētā *ex post* galīgā vērtējuma veikšana esot nepieciešama, lai tiktu ievērotas viņu tiesības uz īpašumu, prasītāji, šķiet, norāda, ka akcionāriem izmaksājamās kompensācijas summa būtu jāaprēķina, ņemot vērā *ex post* galīgā vērtējuma rezultātus. Tie apgalvo, ka *ex post* galīgais vērtējums ir paredzēts, lai noteiktu vienības aktīvu un saistību vērtību pirms noregulējuma darbības veikšanas, un tas kalpo citiem mērķiem nekā Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā paredzētais 3. vērtējums.

517 Šajā lietā jāatgādina, ka gadījumā, ja noregulējuma shēma nebūtu pieņemta, alternatīva bija *Banco Popular* likvidācija parastā maksātnespējas procedūrā.

518 Šajā ziņā ir jānorāda, ka valsts atbalsta jomā Tiesa ir nospriedusi, ka banku, kas nonākušas grūtībās, akcionāriem katrā ziņā būs tāda paša mēroga grūtības neatkarīgi no tā, vai to iemesls ir spriedums, ar kuru atzīta maksātnespēja valsts atbalsta nesaņemšanas dēļ, vai šāda atbalsta piešķiršanas procedūra, kurš ir pakārtots nosacījumam par iepriekšēju sloga sadalījumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 75. punkts).

519 Tiesa norādīja, ka Banku darbības paziņojuma 46. punktā ir paredzēts, ka "ir jāievēro princips "neviens kreditors nav sliktāks par citiem"" un ka "pakārtotajiem kreditoriem ekonomiskā ziņā nebūtu jāsaņem mazāka summa par to, kādu tie būtu saņēmuši, ja valsts atbalsts nebūtu piešķirts" (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 77. punkts).

520 Tiesa uzskata, ka no šī punkta izriet, ka sloga sadalījuma pasākumi, kas ir noteikti kā priekšnosacījums valsts atbalsta piešķiršanai bankai, kurā konstatēts iztrūkums, nevar apdraudēt pakārtoto kreditoru tiesības uz īpašumu tādā apmērā, kādā tās netiktu apdraudētas maksātnespējas procedūras laikā, ja šāds atbalsts netiktu piešķirts. Šādos apstākļos nav pamata apgalvot, ka Banku darbības paziņojumā paredzētie sloga sadalījuma pasākumi būtu uzskatāmi par iejaukšanos akcionāru un pakārtoto kreditoru tiesībās uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 78. un 79. punkts).

521 Turklāt, runājot par akcijas vērtību, maksājamā atlīdzības summa tiek noteikta attiecībā pret šīs akcijas patieso tirgus vērtību strīdīgo normatīvo aktu pieņemšanas brīdī, nevis attiecībā pret tās nominālo vērtību vai summu, kādu tās turētājs cerēja saņemt, iegādājoties akciju (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co.* u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 314. punkts un tajā minētā judikatūra).

522 Līdz ar to pēc analoģijas ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzētā principa, kas minēts šī sprieduma 510. punktā, saskaņā ar kuru pret nevienu kreditoru nevar izturēties sliktāk, piemērošana šajā gadījumā akcionāriem garantē taisnīgu kompensāciju, kas atbilst Hartas 17. panta 1. punkta prasībām.

523 Pretēji prasītāju norādītajam, to investīcijas vērtība nav jāaprēķina, ņemot vērā situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, kā tā varētu izrietēt no *ex post* galīgā vērtējuma, bet gan tā atbilst vērtībai gadījumā, ja noregulējuma shēma netiktu pieņemta, un tas atbilst situācijai, kurā *Banco Popular* tiktu likvidēta.

524 Turklāt, kā atzīst prasītāji, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētais *ex post* galīgais vērtējums un šīs pašas regulas 20. panta 16. punktā paredzētais 3. vērtējums atšķiras. *Ex post* galīgā vērtējuma veikšana nav lietderīga 3. vērtējuma vajadzībām, kura mērķis ir salīdzināt faktisko attieksmi, kāda *Banco Popular* akcionāriem tika piemērota noregulējuma rezultātā, ar attieksmi, kāda pret tiem tiktu piemērota hipotētiskas maksātnespējas procedūras gadījumā. Tādējādi prasītāji nevar norādīt, ka, nepastāvot *ex post* galīgam vērtējumam, VNV un Komisijai neesot nekāda pamata apgalvot, ka tiks izmaksāta saprātīga kompensācija.

525 Līdz ar to, pretēji prasītāju apgalvotajam, tas, ka VNV norādīja, ka šajā lietā netiks veikts *ex post* galīgais vērtējums, nav uzskatāms par to tiesību uz īpašumu pārkāpumu.

526 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāju argumentācija ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka šajā lietā tie varēja saņemt kompensāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punkta a) apakšpunktu.

527 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punkta a) apakšpunktu:

> "Ja *ex post* galīgajā vērtējumā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse ir augstāka nekā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse provizoriskajā vērtējumā, tad [VNV] var pieprasīt valsts noregulējuma iestādei:
>
> a) īstenot pilnvaras palielināt saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu norakstīto kreditoru vai attiecīgo kapitāla instrumentu īpašnieku un tad pēc nepieciešamības akcionāru prasījumu vērtību."

528 Pietiek konstatēt, ka šo noteikumu piemēro, ja piemērotais noregulējuma instruments ir Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments. Tomēr šajā gadījumā tas tā nav.

529 Tādēļ otrais iebildums ir jānoraida.

530 Trešajā iebildumā prasītāji uzskata, ka katrā ziņā neatkarīgi no tā, vai iejaukšanās to tiesībās uz īpašumu neatbilst šo tiesību būtiskajam saturam, tā nav samērīga.

531 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem, nozīmē, ka Savienības iestāžu tiesību akti nedrīkst pārsniegt to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos leģitīmos mērķus, ar to saprotot, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem (skat. spriedumus, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 6. maijs, *Bayer CropScience* un *Bayer*/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis princips ir atgādināts LES 5. panta 4. punktā, kā arī LES un LESD pievienotā protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā.

532 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka iejaukšanās to tiesībās uz īpašumu nav samērīga, jo apstrīdētie lēmumi tika pieņemti, iepriekš prasītājus neuzklausot.

533 Kā norāda VNV, tiesības tikt uzklausītam ir autonomas procesuālās tiesības, kuru pārkāpums automātiski nenozīmē Hartas 17. panta 1. punktā garantēto tiesību uz īpašumu pārkāpumu.

534 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no otrā pamata analīzes un it īpaši no šī sprieduma 160. un 161. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka ECPAK 1. protokola 1. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu aizsardzību nevar interpretēt tādējādi, ka attiecīgajai personai visos apstākļos ir jābūt iespējai iesniegt savu viedokli kompetentajām iestādēm pirms tādu pasākumu veikšanas, ar kuriem tiek pārkāptas tās tiesības uz īpašumu.

535 Turklāt jākonstatē, ka prasītāji nenorāda nevienu argumentu, lai paskaidrotu, kā tas, ka VNV pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas neveica uzklausīšanu, ietekmēja to tiesības uz īpašumu.

536 Otrkārt, attiecībā uz prasītāju argumentu, ka tikusi veikts nesamērīga iejaukšanās to tiesībās uz īpašumu, jo prasītājiem nav bijušas tiesības uz kompensāciju, pietiek atsaukties uz otrā iebilduma analīzi.

537 Treškārt, prasītāji vienīgi apgalvo, ka VNV un Komisija nav pierādījušas, ka pieņemtais noregulējuma instruments, tostarp pašu kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija, bija vismazāk apgrūtinošais risinājums leģitīma mērķa sasniegšanai.

538 Pietiek konstatēt, ka šis arguments nav balstīts ne uz kādiem argumentiem un tāpēc nav pamatots.

539 Tādējādi trešais iebildums ir jānoraida.

540 No visa iepriekš minētā izriet, ka, pirmkārt, *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka nebija alternatīvu pasākumu, kas varētu novērst šo situāciju, otrkārt, ja noregulējums netiktu īstenots, pret *Banco Popular* būtu uzsākta parastā maksātnespējas procedūra un, treškārt, *Banco Popular* akcionāriem bija jāuzņemas risks par saviem ieguldījumiem, un ka Regulā Nr. 806/2014 ir paredzēta iespējama kompensācijas izmaksa, piemērojot principu, ka neviens kreditors netiek nostādīts sliktākā situācijā. Tādēļ ir jāsecina, ka lēmums norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus noregulējuma shēmā nav nesamērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar pašu prasītāju tiesību uz īpašumu būtību, bet ir uzskatāms par pamatotu un samērīgu prasītāju tiesību uz īpašumu ierobežojumu saskaņā ar Hartas 17. panta 1. punkta un 52. panta 1. punkta noteikumiem.

541 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par septīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums

542 Prasītāji apgalvo, ka Komisija un VNV ir pārkāpušas pienākumu norādīt pamatojumu, jo nav sniegušas specifiskus un konkrētus iemeslus apstrīdēto lēmumu pieņemšanai.

543 Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kas attiecas uz tiesībām uz labu pārvaldību, ir paredzēts, ka šīs tiesības ietver pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus.

544 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot savu kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumus, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. un 87. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2020. gada 21. oktobris, ECB/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

545 Turklāt lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpei ir jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāsniedz (skat. spriedumus, 2012. gada 6. novembris, *Éditions Odile Jacob*/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 139. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 162. punkts).

546 Pirmām kārtām, attiecībā uz noregulējuma shēmu prasītāji apgalvo, ka VNV ir iesniegusi vienīgi rediģētu noregulējuma shēmas redakciju un nav iesniegusi pierādījumus, kas būtu šīs shēmas pamatā. Replikā prasītāji piebilst, ka tie nevar lietderīgi izmantot savus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, jo VNV ir atteikusi tiem piekļuvi galvenajiem dokumentiem, kas ir daļa no tās pamatojuma, tostarp nerediģētai noregulējuma shēmas redakcijai.

547 Jānorāda, ka prasītāji neatsaucas uz noregulējuma shēmas saturu un nepaskaidro, kuri apstākļi neesot pietiekami, lai saprastu tās piemērojamību. Tie nenorāda, kura no noregulējuma shēmā ietvertajām VNV izmantotās argumentācijas daļām neesot pietiekami skaidra.

548 Tādējādi ir jāuzskata, ka ar šiem argumentiem prasītāji apstrīd to, ka tiem netika paziņota pilnīga noregulējuma shēmas redakcija, kā arī tās pamatā esošie dokumenti. Tomēr šie argumenti jau tika izvirzīti saistībā ar otro iebildumu otrajā pamatā par tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.

549 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka no otrā pamata otrā iebilduma analīzes izriet, ka prasītāji nevar apgalvot, ka tiem ir tiesības saņemt noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma vai citu dokumentu, uz kuriem VNV pamatojās, pieņemot noregulējuma shēmu, pilnu redakciju.

550 Otrām kārtām, attiecībā uz Lēmumu 2017/1246 prasītāji apgalvo, ka Komisija savā lēmumā vienīgi norādīja, ka tā piekrīt VNV secinājumiem, nepaskaidrojot, kādus novērtējumus tā veica, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti piemērojamie nosacījumi un ka VNV ierosinātais noregulējuma instruments ir vispiemērotākais un samērīgākais.

551 Jāatgādina, ka no Lēmuma 2017/1246 4. apsvēruma izriet:

> "Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

552 Turklāt, pirmkārt, Lēmuma 2017/1246 2. apsvērumā Komisija atsaucās uz to, ka VNV noregulējuma shēmā bija norādījusi, ka attiecībā uz *Banco Popular* ir izpildīti visi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai un ka tā ir izvērtējusi iemeslus, kāpēc noregulējuma darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Otrkārt, Lēmuma 2017/1246 3. apsvērumā Komisija norādīja, ka noregulējuma shēmā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 6. punktu *Banco Popular* tika piemērota noregulējuma procedūra un noteikta uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošana, kā arī izklāstīja iemeslus, kāpēc visi šie apstākļi bija pietiekami.

553 No tā izriet, ka Komisija Lēmumā 2017/1246 tieši norādīja motīvus, kuru dēļ VNV uzskatīja, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumi ir izpildīti un ka ir lietderīgi piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Tādējādi Lēmuma 2017/1246 4. apsvērumā ietvertā noregulējuma shēmas apstiprināšana ir jāinterpretē, ņemot vērā tā pārējos apsvērumus, un tā attiecas uz visiem šiem motīviem. Šajā apsvērumā Komisija tieši norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmā izklāstītajiem motīviem, kas attaisno noregulējuma darbības veikšanu attiecībā uz *Banco Popular*, jo īpaši attiecībā uz sabiedrības interešu kritēriju.

554 Tādējādi jāuzskata, ka noregulējuma shēma un tās pamatojums ir uzskatāmi par daļu no konteksta, kādā tika pieņemts Lēmums 2017/1246, šī sprieduma 544. punktā minētās judikatūras izpratnē.

555 Kā tika konstatēts šī sprieduma 547. punktā, prasītāji nenorāda nevienu argumentu, lai pierādītu, ka noregulējuma shēma nav pietiekami pamatota.

556 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu Komisija vai nu "apstiprina" noregulējuma shēmu, vai iebilst pret tās diskrecionārajiem aspektiem.

557 No tā izriet, ka tad, ja Komisija, kā tas ir šajā gadījumā, apstiprina noregulējuma shēmu, tās lēmuma pamatojums var aprobežoties ar paziņošanu, ka tā piekrīt tajā ietvertajam pamatojumam. Jebkurš cits papildu pamatojums tās apstiprināšanai būtu tikai noregulējuma shēmā jau ietvertās informācijas atkārtošana. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu Komisijai savā lēmumā nav jāatkārto VNV analīze, bet vienīgi tā jāapstiprina.

558 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 545. punktā minēto judikatūru ir jāņem vērā ļoti īsais termiņš, kāds ir Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu lēmuma pieņemšanai, sākot no brīža, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu.

559 Līdz ar to septītais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par astoto pamatu, ar kuru tiek apgalvots samērīguma principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpums

560 Prasītāji apgalvo, ka, pakārtoti, ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi, tad, izvēloties uzņēmuma pārdošanas instrumentu un bez pamatojuma atkāpjoties no 2016. gada noregulējuma plāna, VNV un Komisija ir pārkāpušas samērīguma principu un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

561 Prasības pieteikumā tie norāda, ka tie nevarēja izstrādāt šo pamatu, jo tiem nebija piekļuves attiecīgajai informācijai, proti, noregulējuma shēmas nerediģētajai versijai un ECB vērtējumam par *Banco Popular* maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību. Replikā prasītāji norāda, ka tie nevar izvirzīt nekādus argumentus par šo pamatu. VNV un Komisija neesot paskaidrojušas ne savu lēmumu atteikties ievērot 2016. gada noregulējuma plānu, ne arī iemeslus, kāpēc tās nav uzdevušas *Deloitte* pārbaudīt šo jautājumu.

562 Saskaņā ar Reglamenta 76. pantu prasības pieteikumā tostarp ir jānorāda izvirzītie pamati un argumenti, kā arī šo pamatu kopsavilkums. Tādēļ tajā ir jāpaskaidro, kas veido pamatu, uz ko ir balstīta prasība, un tā tikai abstrakts izklāsts neatbilst Reglamenta prasībām. Turklāt šim izklāstam, kaut vai kopsavilkuma veidā, ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa – lemt par prasību, vajadzības gadījumā bez papildu informācijas tās pamatojumam. Tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības nodrošināšanai, lai prasību vai precīzāk – prasības pamatu – atzītu par pieņemamu, galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem prasība ir pamatota, saskaņotā un saprotamā veidā jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (skat. spriedumus, 2018. gada 12. septembris, *De Geoffroy* u.c./Parlaments, T-788/16, nav publicēts, EU:T:2018:534, 72. un 73. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2019. gada 8. maijs, *PT*/EIB, T-571/16, nav publicēts, EU:T:2019:301, 109. punkts un tajā minētā judikatūra).

563 Jākonstatē, kā prasītāji paši norāda prasības pieteikumā un replikā, ka pamats par samērīguma principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu nav papildināts ar konkrētiem argumentiem. Tāpēc, tā kā tas netika paskaidrots, tas ir jānoraida kā nepieņemams.

564 Katrā ziņā attiecībā uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu no iedibinātās judikatūras izriet, ka tiesības atsaukties uz šo principu nozīmē, ka Savienības kompetentās iestādes ieinteresētajai personai ir devušas konkrētus, beznosacījuma un saskanīgus solījumus no pilnvarotiem un ticamiem avotiem. Šādas tiesības ir ikvienai personai, kurai kāda Savienības iestāde vai struktūra, sniedzot tai precīzus solījumus, ir radījusi pamatotas cerības (skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 62. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē

skat. arī spriedumu, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./*K. Chrysostomides & Co*. u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 178. punkts un tajā minētā judikatūra).

565 Pietiek norādīt, ka prasītāji nav snieguši nekādus konkrētus apliecinājumus, kas varētu likt cerēt, ka 2016. gada noregulējuma plāns tiks īstenots.

566 Turklāt, ciktāl prasītāju replikā paustais apgalvojums, ka VNV un Komisija neesot paskaidrojušas savu lēmumu atkāpties no 2016. gada noregulējuma plāna, ir interpretējams kā arguments, kas balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, pietiek, kā to dara Komisija, VNV un Spānijas Karaliste, atsaukties uz noregulējuma shēmas 19.–22. apsvērumā izklāstītajiem iemesliem, kurus prasītāji neapstrīd.

567 Tādējādi astotais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Par lūgumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus

568 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2018. gada 9. oktobrī, prasītāji lūdza Vispārējai tiesai, veicot procesa organizatorisko pasākumu, pamatojoties uz Reglamenta 88. pantu, uzdot VNV un Komisijai iesniegt vairākus dokumentus, kuru saraksts ir pievienots pieteikumam. Prasītāji norāda, ka pieprasītie dokumenti atbilst VNV un Komisijas iebildumu rakstos ietvertajiem faktiskajiem apgalvojumiem un ka tie ir jāpublisko, lai prasītāji varētu uz tiem atbildēt. Bez šiem dokumentiem prasītāji nevarētu atbildēt uz iebildumu rakstiem un Vispārējā tiesa nevarētu izvērtēt apstrīdēto lēmumu tiesiskumu.

569 Komisija un VNV uzskata, ka šis pieteikums neatbilst Reglamenta 88. panta 2. punkta prasībām, jo prasītāji nav pamatojuši, kāpēc tie nevarēja iesniegt šo pieteikumu agrāk, un nav precīzi norādījuši, kāpēc pieprasītie dokumenti būtu nepieciešami strīda izšķiršanai.

570 Jānorāda, ka Vispārējā tiesa ar 2021. gada 21. maija rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu un 103. pantu uzdeva VNV iesniegt atsevišķus šī sprieduma 95. punktā minētos dokumentus. Ar 2021. gada 16. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa uzskatīja, ka VNV iesniegtie dokumenti to konfidenciālajā versijā nav būtiski strīda izšķiršanai. Turpretī *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstule ECB bez tās pielikuma tika paziņota pārējiem lietas dalībniekiem.

571 Attiecībā uz procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu pieteikumu, ko iesniedzis tiesvedības dalībnieks, vērtējumu jāatgādina, ka Vispārējā tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata (skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 12. novembris, *Fleig*/EĀDD, C-446/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:918, 53. punkts).

572 Šajā ziņā jāatgādina, ka, lai Vispārējā tiesa varētu izvērtēt, cik lietderīgi ir procesa organizatoriskie pasākumi, lietas dalībniekam, kas to ir lūdzis, šie dokumenti ir jāidentificē un jāiesniedz Vispārējai tiesai vismaz minimāla informācija, kas apliecina šo dokumentu noderīgumu tiesvedības vajadzībām (skat. spriedumus, 2011. gada 28. jūlijs, *Diputación Foral de Vizcaya* u.c./Komisija, C-474/09 P līdz C-476/09 P, nav publicēts, EU:C:2011:522, 92. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 20. marts, *Hércules Club de Fútbol*/Komisija, T-766/16, EU:T:2019:173, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

573 Šajā lietā ir jānorāda, ka lietas materiālos ietvertā informācija, kā arī tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir pietiekami, lai ļautu Vispārējai tiesai pieņemt nolēmumu, jo tā varēja lietderīgi lemt, pamatojoties uz tiesvedības laikā izvirzītajiem prasījumiem, pamatiem un argumentiem un, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos dokumentus.

574 No tā izriet, ka prasītāju pieteikums par procesa organizatoriskajiem pasākumiem ir jānoraida, nelemjot par tā pieņemamību saskaņā ar Reglamenta 88. panta 2. punktu.

575 Ir jāsecina, ka prasība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

576 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas, VNV un *Banco Santander* tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

577 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome tādējādi savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Antonio Del Valle Ruíz* un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir pievienoti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, Vienotā noregulējuma valdes (VNV) un *Banco Santander, SA* tiesāšanās izdevumus.

3) Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesiskais regulējums 2

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas 6

Par *Banco Popular* situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 6

Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 8

Par 2017. gada 7. jūnija *Banco Popular* noregulējuma shēmu 11

Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas 12

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 13

Juridiskais pamatojums 15

Par pirmo pamatu par iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu esot pārkāptas tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Hartas 41. un 47. pantā, kā arī samērīguma princips 16

Par pirmo daļu saistībā ar to, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāptas tiesības tikt uzklausītam 17

Par otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību 26

Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu ir pārkāpts samērīguma princips 28

Par devīto pamatu par iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 22. pantu esot pārkāpti pilnvaru deleģēšanas principi 28

Par ceturto pamatu saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta pārkāpumu 33

Par pirmo iebildumu saistībā ar 1. vērtējumu 35

Par otro iebildumu saistībā ar 2. vērtējumu 36

Par trešo iebildumu saistībā ar *ex post* galīgā vērtējuma neesamību 41

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpums 42

Par pirmo daļu saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu 42

Par otro daļu saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu 46

Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punkta pārkāpums . . 53

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots Hartas 41. un 47. panta pārkāpums 53

Par pirmo iebildumu saistībā ar tiesībām tikt uzklausītam 53

Par otro iebildumu saistībā ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā 56

Par trešo pamatu, ar kuru tiek apgalvots tiesību uz īpašumu pārkāpums 62

Par septīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums 69

Par astoto pamatu, ar kuru tiek apgalvots samērīguma principa un tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpums 71

Par lūgumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus 72

Par tiesāšanās izdevumiem 73